

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE DLA ZAJĘĆ

Kierunek: **Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna**

Poziom studiów: **Studia jednolite magisterskie**

Nazwa zajęć: **Psychologia ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia, terminy, zjawiska i procesy psychiczne człowieka oraz podstawowe metody badań ludzkiej psychiki.
2. zna podstawowe kierunki psychologiczne oraz koncepcje psychologiczne człowieka.
3. zna podstawowe pojęcia i prawidłowości uczenia się.

w zakresie umiejętności:

1. definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje i wyjaśnia: podstawowe pojęcia, terminy, zjawiska i procesy psychiczne człowieka oraz podstawowe metody badań ludzkiej psychiki.
2. definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje i wyjaśnia: podstawowe kierunki psychologiczne oraz koncepcje psychologiczne człowieka.
3. definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje i wyjaśnia: podstawowe pojęcia i prawidłowości uczenia się.
4. porównuje, klasyfikuje, wybiera i posługuje się odpowiednimi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań i na tej podstawie formułuje wnioski istotne dla celów zawodowych.
5. wykorzystuje podstawowe ujęcia teoretyczne z zakresu psychologii w celu analizy i rozwiązywania złożonych problemów edukacyjnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz istnienia etycznych problemów badań psychologicznych - potrafi podać i scharakteryzować konkretne przykłady tego typu badań (badania Stanleya Milgrama nad posłuszeństwem oraz „symulowane więzienie” Philipa Zimbardo), które najczęściej cytuje się w kontekście problemów etycznych.
2. sprawnie komunikuje się z przedstawicielami odmiennych światopoglądów i postaw, różnych środowisk i kręgów kulturowych, wykorzystując zasady asertywności i etyki.
3. odznacza się odpowiedzialnością wobec ludzi oraz wykazuje wrażliwość etyczną związaną z własną pracą i udziałem w różnych formach życia zbiorowego.
4. samodzielnie zdobywa wiedzę, korzystając z wskazanych źródeł.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot psychologii

a) tradycyjne i współczesne rozumienie przedmiotu psychologii (krótki zarys historyczny psychologii jako nauki)

b) psychologia jako nauka o czynnościach człowieka i o człowieku jako ich podmiocie

Dziedziny, cele i zadania psychologii współczesnej.

Główne kierunki współczesnej psychologii:

a) behawioryzm

b) psychoanaliza

c) psychologia humanistyczna

d) psychologia poznawcza

Wybrane koncepcje człowieka w psychologii:

a) psychoanalityczna koncepcja człowieka - koncepcja człowieka sterowanego przez biologię, ograniczanego przez kulturę

b) behawiorystyczna koncepcja człowieka – koncepcja człowieka sterowanego przez środowisko, cechy sytuacji (wzmocnienia)

c) koncepcja natury ludzkiej w psychologii humanistycznej – koncepcja człowieka jako wszechwładnego podmiotu

d) koncepcja człowieka w psychologii poznawczej – koncepcja człowieka jako badacza, decydenta

Miejsce psychologii wśród innych nauk. Powiązania psychologii z innymi naukami.

Metody poznawania psychiki (psychologiczne metody badań). Problemy etyczne w badaniach psychologicznych.

Organizm jako biologiczna baza zachowania:

a) budowa i działanie układu nerwowego

b) budowa i zasady działania receptorów

c) części składowe układu nerwowego i ich działanie

d) zasady funkcjonowania układu nerwowego

Elementarne procesy poznawcze - wrażenia i spostrzeżenia:

- a) pojęcie wrażeń i ich podział
- b) wrażliwość i czułość
- c) właściwości procesów spostrzegania i ich podział
- d) rola słowa i schematów poznawczych w spostrzeganiu
- e) uwaga i jej rodzaje

Wyobrażenia i procesy pamięci:

- 1) wyobrażenia a spostrzeżenia
- 2) podział wyobrażeń
- 4) Pamięć
 - a) fazy procesów pamięciowych
 - b) analiza faz procesu pamięciowego
 - c) rodzaje, cechy i typy pamięci

Czynność myślenia:

- 1) Myślenie jako czynność umysłowa
- 2) Struktura czynności myślenia
 - a) informacje jako materiał myślenia (spostrzeżenia, wyobrażenia, pojęcia)
 - b) operacje umysłowe
 - c) reguły sterujące łańcuchem operacji umysłowych
3. Rola myślenia w rozwiązywaniu problemów
 - a) myślenie produktywne i reproduktywne
 - b) fazy rozwiązywania problemów
4. Związek myślenia z mową.

Emocje i uczucia:

1. Ogólna charakterystyka procesu emocjonalnego – komponenty emocji:
 - a) znak
 - b) intensywność
 - c) treść
2. Emocje pierwotne i emocje pośrednie (uczucia).
3. Ekspresja emocjonalna.
4. Wpływ procesów emocjonalnych na procesy poznawcze i sprawność działania.
5. Rodzaje procesów emocjonalnych i ich właściwości.
6. Klasyfikacja uczuć i ich rola w życiu człowieka.
7. Kontrola emocjonalna i możliwości modyfikacji procesów emocjonalnych.

Procesy motywacyjne:

1. Ogólna charakterystyka procesów motywacyjnych – komponenty emocji:
 - a) użyteczność i prawdopodobieństwo
 - b) kierunek
 - c) natężenie
2. Związek motywacji z procesami emocjonalnymi.
3. Potrzeby i zadania jako źródło aktywności.
4. Związek motywacji z aktywnością człowieka.
5. Sytuacje trudne i ich wpływ na procesy motywacyjne.
6. Frustracja i stres psychologiczny – jak świadomie radzić sobie ze stresem.

Pojęcie i podstawowe prawidłowości uczenia się:

1. Pojęcie uczenia się w psychologii:
 - a) uczenie się jako czynność
 - b) uczenie się jako proces
2. Uczenie się zwierząt i ludzi:
 - a) cechy wspólne
 - b) różnice między uczeniem się ludzi i zwierząt
3. Podstawowe formy uczenia się

Przebieg uczenia się i jego wyniki:

1. Etapy uczenia się:
 - a) recepcja (odbiór) materiału
 - b) ćwiczenie i utrwalanie – analiza krzywych uczenia się
2. Organizacja procesu uczenia się a jego wyniki:
 - a) pojęcie transferu i jego rodzaje
 - b) hamowanie proaktywne i retroaktywne

- c) sposoby organizowania materiału uczenia się
- 3. Wpływ innych czynników na wyniki uczenia się:
 - a) motywacja uczenia się
 - b) znaczenie nagród i kar w procesie uczenia się

Osobowość i jej składniki:

1. Osobowość
2. Temperament:
 - a) pojęcie temperamentu
 - b) właściwości procesów nerwowych
 - c) typy układu nerwowego wg Pawłowa
3. Zdolności i uzdolnienia
4. Inteligencja
5. Potrzeby
6. Zainteresowania
7. Postawy
8. Obraz samego siebie i obraz świata

Nazwa zajęć: **Wstęp do wiedzy o kulturze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia opisujące kulturę

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i potrafi krytycznie interpretować zjawiska i przemiany charakterystyczne dla współczesnej kultury

w zakresie kompetencji społecznych:

1. świadomie i odpowiedzialnie uczestniczy i wpływa na kulturę w swoim środowisku

Treści programowe dla zajęć:

Natura a kultura. Antropologia kulturowa a antropologia biologiczna. Modele myślenia o człowieku.

Kultura jako zespół wartości. Dzieje pojęcia: wartość. Wartości moralne, poznawcze, estetyczne i artystyczne.

Człowiek jako twórca kultury, piękna, sztuki. Dzieje pojęcia: twórczość, piękno, sztuka.

Kultura symboliczna. Znak, symbol. mit, metafora, alegoria.

Kryzys kultury. Postmodernizm.

Nazwa zajęć: **Diagnostyka psychopedagogiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Definiuje i wyjaśnia podstawowe pojęcia związane z diagnostyką psychopedagogiczną i procesem diagnostycznym w naukach społecznych
2. Charakteryzuje psychologiczne i edukacyjne strategie diagnostyczne
3. Charakteryzuje normy, zmienne, wskaźniki i narzędzia badawcze/ diagnostyczne w diagnozie jednostkowej i grupowej
4. Wymienia i interpretuje najistotniejsze problemy diagnostyczne w diagnozie indywidualnej i grupowej dziecka/ucznia
5. Na podstawie wytycznych dokonuje opisu i analizy studium przypadku wychowawczego/ edukacyjnego oraz konstruuje narzędzie badawcze do wybranego problemu wychowawczego/edukacyjnego wskazanego przez prowadzącego

w zakresie umiejętności:

1. Definiuje i wyjaśnia podstawowe pojęcia związane z diagnostyką psychopedagogiczną i procesem diagnostycznym w naukach społecznych
2. Charakteryzuje psychologiczne i edukacyjne strategie diagnostyczne
3. Charakteryzuje normy, zmienne, wskaźniki i narzędzia badawcze/ diagnostyczne w diagnozie jednostkowej i grupowej
4. Wymienia i interpretuje najistotniejsze problemy diagnostyczne w diagnozie indywidualnej i grupowej dziecka/ucznia
5. Na podstawie wytycznych dokonuje opisu i analizy studium przypadku wychowawczego/ edukacyjnego oraz konstruuje narzędzie badawcze do wybranego problemu wychowawczego/edukacyjnego wskazanego przez prowadzącego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Definiuje i wyjaśnia podstawowe pojęcia związane z diagnostyką psychopedagogiczną i procesem diagnostycznym w naukach społecznych
2. Charakteryzuje psychologiczne i edukacyjne strategie diagnostyczne
3. Charakteryzuje normy, zmienne, wskaźniki i narzędzia badawcze/ diagnostyczne w diagnozie jednostkowej i grupowej
4. Wymienia i interpretuje najistotniejsze problemy diagnostyczne w diagnozie indywidualnej i grupowej dziecka/ucznia
5. Na podstawie wytycznych dokonuje opisu i analizy studium przypadku wychowawczego/ edukacyjnego oraz konstruuje narzędzie badawcze do wybranego problemu wychowawczego/edukacyjnego wskazanego przez prowadzącego

Treści programowe dla zajęć:

Diagnozowanie jako umiejętność praktyczna i obszar zainteresowania nauki – pojęcie diagnozy w psychologii

Etapy procesu diagnozowania i podstawowe pojęcia

Proces diagnozowania psychologicznego dla celów wychowawczych.

Strategie badań diagnostycznych w pedagogice - Podejście diagnostyczne w paradygmatach ilościowym, jakościowym i w modelu eklektycznym (triangulacyjnym)

Normy w diagnozowaniu pedagogicznym, zmienne (cechy) diagnostyczne, wskaźniki zmiennych (cech),

Diagnoza przemocy rówieśniczej – formy, środki zaradcze

Diagnoza dojrzałości szkolnej jako podstawa prognozy funkcjonowania dziecka w sytuacji szkolnej.

Diagnoza funkcjonowania dziecka w szkole.

Diagnoza dysleksji rozwojowej jako podstawa prognozy trudności w uczeniu się.

Diagnoza ucznia zdolnego

Odmowa chodzenia do szkoły jako zaburzenie funkcjonowania dziecka w sytuacji szkolnej.

Analiza (charakterystyka) przypadku/problemu edukacyjnego/wychowawczego

Istota diagnozy w edukacji – typy, zakresy, formy

Metody i techniki badawcze i diagnostyczne – narzędzia badawcze/diagnostyczne w diagnozie indywidualnej i grupowej (wywiad, rozmowa, ankieta, obserwacja, techniki socjometryczne, testowanie, skale)

Konstrukcja wybranego narzędzia badawczego w oparciu o wybrane wskaźniki do wybranego problemu wychowawczego/edukacyjnego

Nazwa zajęć: **Język niemiecki A1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego

2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługiwać się rozwiniętymi sprawnościami językowymi

3. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisanie na poziomie B1/B2;

2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie problematykę nad swoim rozwojem osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę niemieckiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów niemieckojęzycznych.

2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.

3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.

4. wykazuje się umiejętnością komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczanym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby doksztalcania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: **Psychologia kliniczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna teoretyczne modele i poglądy ułatwiające zrozumienie genezy i rozwijania się nieprzystosowawczych (zaburzonych) zachowań.
2. zna podstawowe znaczenia normy (normalności).

w zakresie umiejętności:

1. wymienia, opisuje, wyjaśnia i rozpoznaje zachowania (objawy i cechy istotne) charakterystyczne dla określonych zaburzeń.
2. wymienia, określa, definiuje podstawowe znaczenia normy (normalności).
3. wypowiada się w sposób precyzyjny i spójny zarówno w mowie, jak i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień psychologii klinicznej; potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych i efektywnej komunikacji.
4. prezentuje własne pomysły, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, jak również wybiera i stosuje właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. samodzielnie zdobywa wiedzę, korzystając z wskazanej literatury, oraz wykorzystuje i integruje wiedzę z zakresu psychologii klinicznej w celu analizy i rozwiązywania złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych.
2. aktywnie uczestniczy (współpracuje) w grupie i przejawia zdolność do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie.
3. odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do prac oraz odpowiedzialnością wobec ludzi, dla dobra których działa; powierzone mu zadania wykonuje z odpowiedzialną dbałością.

Treści programowe dla zajęć:

Problem normy i zdrowia. Pojęcie zaburzeń rozwoju psychiki i czynniki zaburzeń rozwoju (kierunki rozwoju i formy ich patologizacji).

Teoretyczne modele i poglądy ułatwiające zrozumienie genezy i rozwijania się nieprzystosowawczych (zaburzonych) zachowań - podstawy psychologiczne współczesnej psychologii klinicznej/psychopatologii (najważniejsze teorie na zaburzenia struktury osobowości jako źródła zaburzeń psychicznych).

Ogólne zasady rozpoznawania zaburzeń zachowania w wieku rozwojowym:

- Diagnoza psychologiczna w zaburzeniach zachowania u dzieci i młodzieży
- Kryteria diagnostyczne stosowane w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży

Ogólna charakterystyka wybranych zaburzeń rozwoju psychicznego dziecka i zaburzeń zaczynających się w okresie dzieciństwa i adolescencji.

Upośledzenie umysłowe – niepełnosprawność umysłowa.

Zaburzenia rozwoju psychicznego: Specyficzne zaburzenia rozwoju. Całościowe zaburzenia rozwojowe.

Zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie i w wieku młodzieńczym. Zaburzenia hiperkinetyczne (zespoły nadpobudliwości ruchowej). Zaburzenia zachowania. Mieszane zaburzenia zachowania i emocji. Zaburzenia emocjonalne rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie. Zaburzenia funkcjonowania społecznego rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie lub w wieku młodzieńczym. Tiki. Inne zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się

w zwykłe w dzieciństwie (moczenie mimowolne, zanieczyszczanie się kałem, zaburzenia odżywiania, stereotypie ruchowe, jąkanie, mowa bezładna).

Uzależnienia (w tym od środków psychoaktywnych, komputera). Politoksykomania jako próba rozwiązywania konfliktów i kryzysów wieku rozwojowego.

Zaburzenia w procesie kształtowania osobowości w dzieciństwie i młodości.

Psychologiczne aspekty trudności w wychowaniu dzieci z zaburzeniami rozwoju i zachowania.

Nazwa zajęć: Teoria i praktyka wychowania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane aspekty siatki pojęciowej dotyczącej wychowania
2. Prezentuje i omawia strukturę wychowania (cele, metody, formy, etc.)

w zakresie umiejętności:

1. Krytycznie analizuje wybrane wątki aksjologiczne dotyczące wychowania
2. Krytycznie analizuje problematykę trudności wychowawczych w ich teoretycznym i praktycznym kontekście
3. Krytycznie analizuje dotyczącej wybranych obszarów wychowania (kultura popularna, globalizacja, autonomia, opór, wychowanie do twórczości)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. W sposób racjonalny argumentuje własne racje i potrafi w sposób krytyczny analizować zagadnienia związane z obszarem tematycznym przedmiotu

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia dotyczące wychowania. Diagnoza, relacje, analiza, kontrowersje

Struktura wychowania (cele, metody, treści, formy, etc.)

Problematyka aksjologiczna wychowania

Trudności wychowawcze w aspekcie teoretycznym i praktycznym

Wybrane obszary wychowania z perspektywy teoretycznej i praktycznej

Nazwa zajęć: Teoretyczne podstawy wychowania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane aspekty siatki pojęciowej dotyczącej wychowania
2. Prezentuje i omawia strukturę wychowania (cele, metody, formy, etc.)

w zakresie umiejętności:

1. Krytycznie analizuje wybrane wątki aksjologiczne dotyczące wychowania
2. Krytycznie analizuje problematykę trudności wychowawczych
3. Krytycznie analizuje dotyczącej wybranych obszarów wychowania (kultura popularna, globalizacja, autonomia, opór, wychowanie do twórczości)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. W sposób racjonalny argumentuje własne racje

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia dotyczące wychowania. Diagnoza, relacje, analiza, kontrowersje

Struktura wychowania (cele, metody, treści, formy, etc.)

Problematyka aksjologiczna wychowania

Trudności wychowawcze

Wybrane obszary wychowania

Nazwa zajęć: Filozofia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna terminologię filozoficzną, posiada wiedzę o genezie i strukturze filozofii oraz kulturze intelektualnej.
2. zna i rozumie podstawowe różnice między filozofią a nauką, sztuką, religią oraz znaczenie jej dla tworzenia i funkcjonowania wiedzy poznawczej oraz stosowanej w edukacji.
3. zna podstawowe zakresy wiedzy filozoficznej dotyczącej interpretacji człowieka – stoicyzm, augustynizm, tomizm, filozofia żydowska, arabska oraz wiedzę o podstawowych ideach filozoficznych racjonalizmu oświeceniowego oraz filozoficznych koncepcjach pragmatycznych i utylitarystycznych.
4. posiada wiedzę o aksjologii i jej praktycznych zastosowaniach w normatywizmie społecznym – etyce i estetyce, felicytologii oraz zna filozoficzne ujęcie człowieka w egzystencjalizmie i personalizmie.

w zakresie umiejętności:

1. wyjaśnia procesualną kontynuację i zmienność idei filozoficznych i ich sprawstwo oraz znaczenie w rozwoju społecznym, przyczyny i skutki występujące w sferze funkcjonowania wartości.

2. identyfikuje treści wiedzy poznawczej, ideologicznej, światopoglądowej, artystycznej oraz jej aspekty filozoficzne i aksjologiczne, analizuje filozoficzne konteksty interpretacji człowieka oraz wskazuje w nich aspekty aksjologiczne.

3. przejawia umiejętność krytycznego myślenia, uzasadnionego sceptycyzmu, argumentowania postawy optymizmu i pesymizmu, korzysta z przedmiotowych aksjologii w wyrażaniu własnego stanowiska i w waloryzacji innych stanowisk.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. upowszechnia i propaguje wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych w otoczeniu edukacyjnym i poza nim.

2. dokonuje ewaluacji posiadanych kwalifikacji i pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym.

3. ma świadomość potrzeby dyskusji o zagadnieniach społeczno-kulturowych w przedmiocie spraw osobowych człowieka oraz kwestii społecznych, potrafi formułować stanowisko aksjologiczne i realizować zawarte w nim wartości etyczne i poznawcze.

4. potrafi być otwarty na nowe treści poznawcze, inne idee społeczne, odmienne argumenty, uzasadnione racje, wyraża zaangażowanie w aktywności społecznej i postaw na rzecz tolerancji, wykorzystuje wiedzę filozoficzną w kontekstach relacji społecznych, w postępowaniu powoduje się motywacją etyczną.

Treści programowe dla zajęć:

Terminologia filozoficzna, geneza filozofii i kultury struktura filozofii, związki filozofii z innymi dziedzinami wiedzy, nauki i praktyk społecznych.

Filozofia a nauka, sztuka, religia oraz znaczenie jej dla tworzenia i funkcjonowania wiedzy poznawczej. Filozofie człowieka – stoicyzm, augustynizm, tomizm, filozofia żydowska, arabska, racjonalizm oświeceniowy, romantyzm, pozytywizm, egzystencjalizm, personalizm.

Wartości i normy - aksjologii w normatywizmie społecznym – etyce i estetyce, felicytologii.

Wyjaśnianie procesualnej kontynuacji i zmienności idei filozoficznych i ich sprawstwa oraz znaczenia w rozwoju społecznym, a także w sferze funkcjonowania wartości.

Identyfikacje filozoficzne i aksjologiczne treści wiedzy poznawczej, ideologicznej, światopoglądowej, artystycznej w kontekstach edukacyjnych człowieka.

Krytyczne myślenie, uzasadniony sceptycyzm, argumentacja postawy optymizmu i pesymizmu, stosowanie przedmiotowych aksjologii w wyrażaniu własnego stanowiska i w ocennej waloryzacji innych stanowisk.

Filozoficzny dyskurs dialogiczny o człowieku i kwestiach społecznych ze stanowiska aksjologicznego i zawartych w nim wartości etycznych i poznawczych.

Nazwa zajęć: **Socjologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna mechanizmy socjologiczne i wie, jak z ich pomocą potrafi opisać społeczeństwo oraz wyjaśniać istotę prawidłowości w relacjach człowieka ze społeczeństwem.

2. zna i rozumie wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych oraz o instytucjach życia społecznego i zachodzących między nimi relacjach.

3. zna podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach oraz wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.

w zakresie umiejętności:

1. właściwie interpretuje najważniejsze pojęcia, terminy i zagadnienia z zakresu socjologii, kultury, psychologii społecznej.

2. potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.

3. potrafi analizować i interpretować wiedzę o człowieku jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i ich zmiany w środowisku lokalnym, zurbanizowanym, regionalnym, globalnym.

4. prawidłowo analizuje przyczyny wybranych procesów i zjawisk politycznych, ekonomicznych, kulturowych, ekologicznych.

5. rozumie wiedzę o człowieku jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne oraz prawidłowo interpretuje procesy zachodzące w kontekstach socjalizacyjnych, sprzeczności społecznych, konfliktach socjalnych i ekskluzjach społecznych oraz w ekośrodowisku.

6. prawidłowo analizuje przyczyny wybranych procesów i zjawisk politycznych, ekonomicznych, kulturowych oraz konfliktów społecznych, w tym o wymiarze globalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. promuje wartości ekonomiczne, obywatelskie i kulturowe w społecznych interakcjach społecznych, relacjach międzykulturowych w kontekstach nierówności społecznych z wykorzystaniem aksjologii etycznej.

2. realizuje przekonania o sensie, wartości i potrzebie uczestnictwa społecznego w środowisku lokalnym oraz podejmuje wyzwania zawodowe, wykazuje aktywność, podejmuje trud i okazuje wytrwałość w realizacji indywidualnych i zespołowych działań.

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i rozwój socjologii, podstawowe teorie socjologiczne, struktura socjologii, jej związki z innymi dziedzinami wiedzy i praktyki.

Praca, gospodarka, konsumpcja, edukacja, a infrastruktura społeczna i potrzeby społeczne oraz środowiskowe.

Struktury społeczne, organizacje, instytucje oraz władz, rządzenie, kontrola. System normatywny i dysfunkcje społeczne.

Więzi społeczne – typologie, struktura, funkcjonowanie.

Socjalizacja jako proces kulturowy oraz koncepcje uczenia się a problem nierówności społecznych.

Identyfikowanie interakcji grup społecznych społeczne i konfliktu społecznego.

Analiza socjologicznych wyznaczników komunikacji społecznej, kultura i aksjologii życia społeczno-zawodowego.

Rozpoznawanie zbiorowości lokalnych, urbanizowanych, globalnych.

Społeczne postawy aksjologiczne w kontekście, nierówności, wielokulturowości oraz tolerancji.

Nazwa zajęć: Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania dziecka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie znaczenie podstawowych pojęć z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania dziecka. zna przebieg procesów rozwojowych o charakterze biologicznym zachodzących u człowieka w cyklu życia.

2. zna przebieg procesów rozwojowych o charakterze biologicznym zachodzących u człowieka w cyklu życia.

3. posiada wiedzę na temat tendencji przemian - trendu sekularnego oraz jego konsekwencji dla przebiegu rozwoju i procesu wychowania.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny.

2. ustawicznie doskonali swoją wiedzę merytoryczną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia z zakresu biologii człowieka: ontogeneza, fenotyp, genotyp, homeostaza, filogeneza itp.

Etapy rozwoju pre- i postnatalnego ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki rozwoju w okresie przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Przegląd czynników ontogenezy. Determinanty regulatory i stymulatory, modyfikatory rozwoju. Czynniki teratogenne - zagrożenie prawidłowego rozwoju.

Tendencje przemian - trend sekularny. Istota, elementy składowe, przyczyny oraz konsekwencje dla przebiegu rozwoju i procesu wychowania.

Nazwa zajęć: Kultura języka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe terminy z zakresu językoznawstwa normatywnego i kultury języka oraz posługuje się nimi w ocenie zjawisk językowych.

2. wie, na czym polega znaczenie języka w kulturze oraz kultury w języku (etykieta, netykieta).

3. zna i wie, jak stosować właściwe zachowania werbalne i niewerbalne.

w zakresie umiejętności:

1. prawidłowo interpretuje i wykorzystuje zasady asertywności i etyki słowa w mowie i piśmie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie doskonali znajomość różnych odmian i stylów języka oraz dostosowanie i dobór środków językowych do okoliczności i odbiorcy.

Treści programowe dla zajęć:

- podstawowe definicje i terminologia z zakresu językoznawstwa normatywnego i kultury języka; style i odmiany językowe; sprawność i poprawność językowa
- język jako narzędzie tworzenia rzeczywistości społecznej; autorytet językowy; błędy i usterki językowe; uzusy i innowacje fonetyczne; zachowania werbalne i niewerbalne
- etykieta i netykieta językowa; manipulacja językowa; środowiskowe i zawodowe odmiany języka; socjolekty; etyczne aspekty komunikacji interpersonalnej; podstawowe związki między językiem a kulturą;
- zróżnicowanie językowe społeczeństwa; regionalne sposoby komunikacji werbalnej; języki subkultur; polszczyzna młodego pokolenia; internacjonalizmy; zagrożenia języka polskiego w dobie globalizacji

Nazwa zajęć: Emisja głosu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna mechanizmy tworzenia głosu. Potrafi modyfikować złe nawyki emisyjne i artykulacyjne.
2. rozumie wpływ procesów psychicznych i fizycznych na indywidualną jakość głosu. Wykorzystuje znajomość podstawowych ćwiczeń z zakresu dynamiki oddechu, dykcji, interpretacji wybranych tekstów literackich, posiadanie umiejętności praktycznego wykorzystania walorów emisji głosu, techniki mowy

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje znajomość podstawowych ćwiczeń z zakresu dynamiki oddechu, dykcji, interpretacji wybranych tekstów literackich, posiadanie umiejętności praktycznego wykorzystania walorów emisji głosu, techniki mowy.
2. stosuje w praktyce formy aktywności wpływające na jakość wypowiedzi publicznej poprzez dykcję, prawidłową emisję, język ekspresji ciała, prawidłową postawę ciała, prozodię mowy, właściwą fonację, pracuje nad estetycznym wyrazem i możliwie najwyższym poziomie efektów swojej pracy.
3. wykazuje twórczą postawę, jest kreatywny, wprowadza elementy improwizacji podczas ćwiczeń doskonalących wymowę, wykorzystuje metody wokalne, jak też opierające się na pracy z tekstem, wypracowuje własny sposób wyróżniania się, poprzez styl wypowiedzi.
4. kontroluje poziom swojej wiedzy i umiejętności w celu wykorzystania swoich umiejętności warsztatowych w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów dotyczących dysponowania głosem i techniką mowy.
5. potrafi zaprezentować ćwiczenia, oddechowe, fonacyjne oraz poprawiające technikę mowy. Pracuje efektywnie, samodzielnie i zespołowo.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. podczas pracy jest skuteczny, zna zasady stosowania krytyki wobec siebie i innych.

Treści programowe dla zajęć:

Budowa oraz działanie aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego w kontekście optymalnego wykorzystania ich w zawodowej pracy głosem.

Kultura mowy i komunikacji. Ćwiczenia relaksacyjne. Ćwiczenia wpływające na doskonalenie obserwacji siebie, wypracowanie umiejętności rozluźniania obszarów ciała odpowiedzialnych za tworzenie głosu.

Panowanie nad ciałem, wstydem, stresem przez wypracowanie własnego stylu wypowiedzi. Ćwiczenia doskonalące koncentrację podczas mówienia, oddychania i panowania nad ciałem (głównie technika F. Alexandra).

Pewność artykulacyjna jako autokreacja. Wybrane techniki aktorskie, bazujące na potencjale danego studenta, wskazujące rolę intuicji w obserwacji ćwiczeń oddechowych: oddychanie przeponowo - żebrowe, podparcie oddechowe, wydłużanie i wyrównywanie fazy wydechowej.

Ćwiczenia na bazie improwizacji – aktywność artykulacyjna tworzenie skrętaczy języka (lingwołamki, łamikrtańki) – słowne ciągi trudne - materiał ćwiczebny w nauczaniu dykcji. wykorzystywanie emocjonalności wypowiedzi, prowokowanie interpretacji przy użyciu głoski, samogłoski, dźwięku, rytmu, ruchu, gestu.

Pokaz jako forma przygotowania do prezentacji publicznej wybranego utworu literackiego i utworu pisanego przez siebie (np., recenzja, artykuł).

Nazwa zajęć: Edukacja informacyjna i źródłowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wspólne cechy i różnice systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni (Biblioteka Uniwersytecka w Poznaniu, biblioteki wydziałowe)
2. zna zasady korzystania z czytelni i wypożyczalni, z zasobów elektronicznych oraz otwartych projektów cyfrowych UAM
3. zna i rozumie typy źródeł informacji w bibliotekach
4. zna wszystkie usługi bibliotek UAM

w zakresie umiejętności:

1. potrafi korzystać z konta bibliotecznego, wykorzystując pełne jego możliwości
2. potrafi wyszukiwać i gromadzić materiał do realizacji zajęć, niezbędnych do optymalnego realizowania toku studiów
3. potrafi korzystać ze źródeł informacji tradycyjnej i elektronicznej, w tym z zasobów naukowych dostępnych w otwartych projektach cyfrowych oraz z zasobów dostępnych zdalnie w subskrypcji UAM
4. potrafi poprawnie sporządzić bibliografię dla tworzonej pracy licencjackiej przy pomocy programów bibliograficznych
5. potrafi korzystać z usług oferowanych przez biblioteki (np. zamawia lub pobiera kopie do własnego użytku) z poszanowaniem praw autorskich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do autonomicznego wyszukiwania informacji i literatury, gromadzenia materiałów, niezbędnych do optymalnego realizowania toku studiów
2. jest gotów/gotowa do krytycznej oceny źródeł informacji
3. jest gotów/gotowa do sporządzenia bibliografii w pracy licencjackiej
4. jest gotów/gotowa do zapobiegania zjawisku plagiatu

Treści programowe dla zajęć:

W module 1. System biblioteczno-informacyjny UAM są poruszane tematy takie jak: - charakterystyka cech wspólnych i różniących Bibliotekę Uniwersytecką w Poznaniu i biblioteki wydziałów, - podstawowe zasady korzystania ze wspólnego dla całego Uniwersytetu systemu biblioteczno-informacyjnego, - zasady i regulamin korzystania ze zbiorów bibliotecznych, - konto czytelnika oraz korzyści wynikające z oferowanych możliwości: zdalny zapis, charakterystyka konta, podstawowe zasady zamówienia, prolongaty, rezerwacji, dostęp zdalny do licencjonowanych zasobów naukowych UAM

W module 2. "Wyszukiwanie i zamawianie książek, czasopism. Charakterystyka katalogów bibliotecznych" są omawiane zagadnienia takie jak: -wyszukiwarka zasobów naukowych UAM, - katalog biblioteczny online UAM, - najważniejsze katalogi online w Polsce, np.: Biblioteki Narodowej, Katalog KaRo (Katalog Rozproszony Bibliotek Polskich)

W module 3. "Warsztat naukowy studenta" są omawiane: - praktyczne wskazówki dotyczące strategii poszukiwania literatury: - wyszukiwanie tematyczne, proste, logiczne, - zaawansowane w katalogu online, - wyszukiwanie w wyszukiwarce zasobów naukowych UAM z użyciem operatorów boolowskich, - wyszukiwanie literatury do zajęć i prac dyplomowych w zdalnych zasobach naukowych UAM (otwartych i licencjonowanych, dziedzinowych bazach danych, e-czasopismach, e-książkach, bibliotekach wirtualnych, repozytoriach)

W module 4. "Warsztat naukowy studenta" są omawiane: - tradycyjne źródła informacji: bibliografie, encyklopedie, słowniki, opracowania, -bibliografie: rodzaje, zasady tworzenia przypisów, bibliografie załącznikowe, - zautomatyzowane programy do tworzenia bibliografii

W module 5. jest omawiane zjawisko plagiatu: definicja i konsekwencje, przykłady plagiatów i ich zapobieganie

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki przedszkolnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę w zakresie rozwoju i funkcjonowania człowieka.

w zakresie umiejętności:

1. ma umiejętność wykorzystania wiedzy podczas analizy zagadnień z pedagogiki przedszkolnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadomy/a istoty wiedzy w planowaniu i organizowaniu własnego warsztatu pracy.

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika przedszkolna jako dyscyplina naukowa i jej związek z innymi dyscyplinami wiedzy.

Podstawowe pojęcia w pedagogice przedszkolnej.

Funkcje, cele i zadania przedszkola.

Współczesne koncepcje edukacji przedszkolnej i ich związek z klasyczną myślą pedagogiczną.

Innowacje pedagogiczne w edukacji małego dziecka.

Podmiotowość w edukacji przedszkolnej wyznacznikiem organizowania optymalnych sytuacji wychowawczych.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi przedstawić wiedzę o dydaktyce, jako subdyscyplinie pedagogiki oraz charakteryzuje jej zmienność i zadania
2. rozróżnia główne nurty myślenia o edukacji i szkole i umiejętnie weryfikuje modele współczesnej szkoły
3. prawidłowo interpretuje cele kształcenia i treści tych celów; podmioty stanowienia celów; wybrane koncepcje formułujące cele kształcenia
4. charakteryzuje treści kształcenia, kryteria oraz zasadach ich doboru i układu; wykorzystuje wiedzę o treściach kształcenia do konstruowania procesu dydaktycznego

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje wiedzę o modelach procesu kształcenia oraz zasadach organizujących przebieg procesów nauczania – uczenia się do jego projektowania
2. potrafi wskazać i poprawnie klasyfikować metody nauczania i uczenia się; rozróżnia metody stymulujące myślenie uczniów i metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy oraz metody projektów
3. dostrzega i poprawnie stosuje materiał dydaktyczny jako przedmiot pracy nauczyciela i ucznia – kryteria i narzędzia doboru programów i podręczników szkolnych oraz innych nośników materiału dydaktycznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. odpowiedzialnie ocenia osiągnięcia szkolne ucznia w procesie kształcenia oraz analizuje objawy i przyczyny niepowodzeń szkolnych; dba o kreowanie i stosowanie właściwych postaw i zachowań w ramach profilaktyki i terapii niepowodzeń szkolnych
2. odpowiedzialnie projektuje indywidualizację procesu nauczania – uczenia się zgodnie z założeniami projektowania dydaktycznego
3. dba o dobrostan podopiecznych oraz własny rozwój, właściwie interpretując rezultaty procesu kształcenia, kontrolę, oceny, błędy oceniania, zewnątrzszkolny i wewnątrzszkolny system oceniania jakości szkoły

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i rozwój dydaktyki. Dydaktyka jako nauka – przedmiot i zadania. Metody badań dydaktycznych. Główne systemy dydaktyczne a współczesny model procesu kształcenia ogólnego.

Podstawowe pojęcia dydaktyczne. Wartości i cele kształcenia ogólnego.

Proces kształcenia ogólnego. Zasady w procesie dydaktycznym – doboru treści, nauczania, uczenia się.

Metody kształcenia i współczesne trendy w tym zakresie. Teoria kształcenia wielostronnego.

Planowanie pracy dydaktycznej – założenia projektowania dydaktycznego.

Osiągnięcia szkolne uczniów i ich pomiar. Ewaluacja procesu kształcenia – ocenianie wyników procesu kształcenia.

Indywidualizacja kształcenia na gruncie projektowania dydaktycznego.

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwojowo-wychowawcza**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ujmuje zjawiska rozwojowe i wychowawcze w czasie i w uwarunkowaniach
2. Rozumie prawidłowości funkcjonowania człowieka w okresie dzieciństwa, dorastania i dorosłości
3. Integruje wiedzę o faktach rozwojowych w całościowy obraz funkcjonowania człowieka w danym stadium rozwoju

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się refleksyjnie klasycznymi i nowoczesnymi koncepcjami rozwoju człowieka
2. Potrafi opisać czynniki ryzyka i czynniki sprzyjające rozwojowi w danym okresie życia

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe problemy psychologii rozwoju i wychowania

Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka

Modele rozwoju i determinanty rozwoju i wychowania człowieka

Kryzys a rozwój

Rozwój człowieka a środowisko

Rozwój człowieka z perspektywy wybranych podejść psychologicznych

Kryzysy rozwojowe okresu dzieciństwa
Kryzysy rozwojowe okresu szkolnego
Wspieranie rozwoju i zagrożenia rozwojowe

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwoju i wychowania dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ujmuje zjawiska rozwojowe i wychowawcze w czasie i w uwarunkowaniach
2. Rozumie prawidłowości funkcjonowania człowieka w okresie dzieciństwa, dorastania i dorosłości
3. Integruje wiedzę o faktach rozwojowych w całościowy obraz funkcjonowania człowieka w danym stadium rozwoju

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się refleksyjnie klasycznymi i nowoczesnymi koncepcjami rozwoju człowieka
2. Potrafi opisać czynniki ryzyka i czynniki sprzyjające rozwojowi w danym okresie życia

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe problemy psychologii rozwoju i wychowania
Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka
Modele rozwoju i determinanty rozwoju i wychowania człowieka
Kryzys a rozwój
Rozwój człowieka a środowisko
Rozwój człowieka z perspektywy wybranych podejść psychologicznych
Kryzysy rozwojowe okresu dzieciństwa
Kryzysy rozwojowe okresu szkolnego
Wspieranie rozwoju i zagrożenia rozwojowe

Nazwa zajęć: **Pedagogika ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma podstawową wiedzę o miejscu pedagogiki w strukturze nauk o wychowaniu człowieka i pedagogiki ogólnej w strukturze nauk pedagogicznych, istotnych dla zjawisk społeczno-kulturowych.
2. ma elementarną wiedzę o podstawowych kategoriach pedagogicznych problematyki wychowania.
3. ma uporządkowaną wiedzę o genezie, istocie, zróżnicowaniu i poziomach refleksji pedagogicznej.
4. zna specyfikę języka współczesnej pedagogiki, kształcąc myślenie o edukacji – od potocznego obciążonego stereotypami do myślenia naukowo-krytycznego (wynikającej z wiedzy z zakresu współczesnych zjawisk społeczno-kulturowych).

w zakresie umiejętności:

1. potrafi umiejętnie argumentować wieloaspektowe zagadnienia pedeutologii w pedagogice ogólnej
2. dostrzega, wskazuje i rozróżnia antynomie, kontrasty i dwuznaczności we współczesnej pedagogice

w zakresie kompetencji społecznych:

1. postępuje zgodnie z zasadami etyki nauczycielskiej obligującej do podmiotowej postawy w każdej sytuacji dydaktyczno-wychowawczej.

Treści programowe dla zajęć:

Proces kształtowania się pedagogiki jako dyscypliny naukowej
Antropologiczne, ontologiczne, aksjologiczne i epistemologiczne podstawy współczesnej pedagogiki
Etapy rozwoju refleksji pedagogicznej
Zjawisko wychowania. Aksjologiczne podstawy wychowania
Charakterystyka współczesnych systemów wychowania
Edukacja, jako przedmiot pedagogiki w perspektywie wertykalnej i horyzontalnej oraz jej subdyscypliny
Relacja wychowawcza wychowanek – wychowawca – sytuacja wychowawcza. Wychowanie i środowisko
Zagadnienia pedeutologii w pedagogice ogólnej
Zagadnienia metodologiczne i ważniejsze koncepcje współczesnej pedagogiki
Antynomie, kontrasty i dwuznaczności we współczesnej pedagogice

Nazwa zajęć: **Pedagogika społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Definiuje podstawową wiedzę o pedagogice społecznej jako nauce - jej genezie, założeniach, przeobrażeniach, przedstawicielach i jako dyscyplinie naukowej mającej związek z innymi naukami

2. Rozróżnia i stosuje wiedzę na temat: społeczno – środowiskowych uwarunkowań procesu wychowania i rozwoju człowieka

3. Odtwarza wiedzę teoretyczną i wykorzystuje umiejętności praktyczne na temat istoty i znaczenia problemów społecznych występujących w Polsce

w zakresie umiejętności:

1. Weryfikuje procesy zachodzące w otoczeniu i środowisku życia człowieka, dostrzega, rozpoznaje i rozwiązuje problemy społeczne

2. Prawidłowo interpretuje sytuacje zagrożenia i negatywne skutki czynników rozwojowych, ubóstwa, sieroctwa, deficytów więzi międzyludzkich

3. Planuje czynniki regulujące przemiany instytucji, zbiorowości społecznych, globalnych procesów kultury i zjawisk gospodarczych, organizuje siły społeczne i rzeczowe składniki środowiska szczególnie wobec dzieci, młodzieży i osób niewydolnych

4. Prawidłowo przeprowadza diagnozę rodziny i instytucji oświatowo – wychowawczych oraz rozpoznawania efektów i błędów popełnianych w ich działalności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Postępuje zgodnie z zasadami etyki obligującymi do pomocy, profilaktyki i wsparcia społecznego osób i grup wymagających opieki i troski pedagogicznej

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika społeczna jako dyscyplina naukowa. Tożsamość naukowa polskiej pedagogiki społecznej końca XX w i początku XXI w oraz główne szkoły i zespoły badawcze. Od filozofii spekulatywnej, prób „unaukowienia” idei miłosierdzia i dobroczynności do teorii przetwarzania środowiska życia w środowisko wychowawcze. Charakterystyka metodologiczna pedagogiki społecznej. Dorobek i aktualny stan badań w pedagogice społecznej w Polsce. Nurty pedagogiki społecznej w zachodnich i polskich koncepcjach wychowawczych.

Podstawowe kategorie dyscypliny: profilaktyka, kompensacja, wsparcie społeczne, praca w środowisku, siły społeczne i ich organizacja

Wprowadzenie w społeczne i środowiskowe uwarunkowania i konteksty życia i rozwoju człowieka.

Główne środowiska życia człowieka. Rodzina - funkcje, zadania przemiany, zagrożenia. Rodzina społecznego i indywidualnego ryzyka. Zjawiska patologii i dewiacji w życiu rodziny. Dziecko w rodzinie funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej. Wsparcie rodziny. Podstawowe środowiska wychowawcze- grupa rówieśnicza. Rodzaje, zadania, sposoby pracy z grupą. Współczesne problemy młodzieży, podkultury młodzieżowe. Szkoła jako środowisko edukacyjno – kulturowe. Kierunki przemian współczesnej szkoły. Zadania opiekuńczo - wychowawcze.

Zagrożenia lokalne i globalne oraz sytuacje ryzyka dla jednostek, grup i środowiska. Edukacyjne konteksty procesu globalizacji. Zmiana społeczna a zjawisko ubóstwa. Syndrom 3B

Wybrane dziedziny aktywności człowieka: kultura, czas wolny, rekreacja, aktywność społeczna i obywatelska, organizacje pozarządowe, wolontariat

Środowisko społeczne jako przedmiot diagnozy. Środowisko człowieka jako biosfera, socjosfera i technosfera. Istota i zakres diagnostyki pedagogicznej środowiska.

Instytucje diagnozujące środowisko: OPS-y, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, rodzinne ośrodki diagnostyczno – konsultacyjne, kuratorzy sądowi, ośrodki interwencji kryzysowej, instytucje o działalności pedagogiki - charakterystyka zadań

Metody i problemy pracy społeczno – wychowawczej. Etyczne aspekty działania pedagoga społecznego. Kultura profesjonalnego działania pedagoga społecznego. Demokryzacja wyzwaniem dla nowych inicjatyw społecznych

Nazwa zajęć: **Język angielski B1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego.

2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługuje się rozwiniętymi sprawnościami językowymi.

3. wie, jak samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisanie na poziomie B1/B2;

2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje prace nad ciągłym rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje nad swoim rozwojem osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę angielskiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów angielskojęzycznych.

2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.

3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.

4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedziania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby doksztalcania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego.

2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz operuje rozwiniętymi sprawnościami językowymi

3. wie, jak samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania na poziomie B1/B2

2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwijaniem swoich umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje na swoim rozwojem osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę niemieckiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów DACHL.

2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.

3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.

4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedziania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla

poziomu językowego. Realizacja tematów Freizeit und Fitness, Reise und Mobilität, Zwischenmenschliche Beziehungen, Natur und Umwelt.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczanym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby dokończania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla niemieckiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: Etyka w pracy pedagoga

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. student zna i rozumie terminologię etyczną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi odnaleźć zagadnienia etyczne w działaniach praktycznych

Treści programowe dla zajęć:

Dobro i zło

Szczęście i nieszczęście

Nazwa zajęć: Problemy etyki i pragmatyki zawodu nauczyciela-wychowawcy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe zagadnienia etyczne

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zachować czujność na wydarzenia podpadające pod ocenę zmysłu moralnego to znaczy dostrzega problem moralny w problemie moralnym

Treści programowe dla zajęć:

Męstwo

Sprawiedliwość

Wolność

Nazwa zajęć: Ratownictwo przedmedyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna znaczenie podstawowych pojęć z zakresu udzielania pierwszej pomocy, stosuje podstawowe algorytmy udzielania pierwszej pomocy.

2. zna specjalistyczne służby umożliwiając zwiększenie szans osób poszkodowanych na przeżycie.

3. wie, jak wygląda stan osoby poszkodowanej oraz zna priorytety w udzielaniu pierwszej pomocy.

w zakresie umiejętności:

1. Definiuje i objaśnia znaczenie podstawowych pojęć z zakresu udzielania pierwszej pomocy, stosuje podstawowe algorytmy udzielania pierwszej pomocy

2. Potrafi wezwać specjalistyczne służby oraz podjąć działania mające na celu zwiększenie szans osób poszkodowanych na przeżycie

3. Potrafi określić stan osoby poszkodowanej oraz priorytety w udzielaniu pierwszej pomocy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega problemy etyczne i moralne związane z udzielaniem pierwszej pomocy

Treści programowe dla zajęć:

podstawy prawne udzielania pierwszej pomocy. Łańcuch przeżycia.

prawna konieczność a moralny obowiązek udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.

psychologiczne aspekty udzielania pierwszej pomocy oraz konsekwencje wynikające z zaniechania obowiązku ratowania życia ludzkiego.

reanimacja a resuscytacja jako pojęcia związane ze stanem zagrożenia życia ludzkiego.

algorytm postępowania w RKO według Europejskiej Rady resuscytacji. Prowadzenie akcji reanimacyjnej.

Rodzaje automatycznych zewnętrznych defibrylatorów (AED). Praktyczne zastosowania defibrylatora (AED).

umiejętność podejmowania działań w przypadku omdlenia, padaczki, złamania, krwotoku, zadławienia,

Nazwa zajęć: **Historia wychowania**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna najważniejsze koncepcje wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego w perspektywie historycznej.
2. zna główne idee wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego oraz ich twórców.

w zakresie umiejętności:

1. dokonuje analizy różnych systemów wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego z dostosowaniem do współczesnych wymogów.
2. analizuje literaturę związaną z dziejami wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego i wyciąga wnioski w tym zakresie.
3. adaptuje pewne rozwiązania historyczne do swojej aktualnej pracy wychowawczej.
4. myśli naukowo w perspektywie historycznej i tym samym kreuje wiedzę naukową i praktyczną dotyczącą wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego przy użyciu nowoczesnych technologii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie głównych nurtów myśli pedagogicznej w perspektywie historycznej

Zaprezentowanie głównych przedstawicieli – twórców systemów wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego

Przedstawienie głównych instytucji realizujących wychowanie przedszkole i wczesnoszkolne w dziejach wychowania i szkolnictwa

Porównanie różnych systemów i wskazanie na próby adaptacji ich we współczesnej pedagogice w zakresie teoretycznym i praktycznym

Nazwa zajęć: **Podstawy prawa i organizacji oświaty**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę w zakresie najbardziej istotnych zagadnieniach związanych z pragmatyką funkcjonowania szkół i placówek oświatowych
2. Posiada wiedzę w zakresie aktualnie obowiązującego Prawa Oświatowego, Karty Nauczyciela jako najważniejszych aktów prawnych regulujących działalność oświatową w Polsce

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wymienić prawa i obowiązki nauczyciela a także swobodnie operuje przydziałem jego czynności zawodowych
2. Potrafi trafnie omówić podstawę prawną regulującą kwalifikacje pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela, awans zawodowy nauczyciela, konkursy na stanowisko dyrektora

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega konieczność wykorzystania w pracy zawodowej zasady współpracy i współdziałania
2. Posiada świadomość znaczenia i roli organów prowadzących placówki oświatowe i nadzoru pedagogicznego, ich funkcja oraz zadań.
3. Posiada dobrą orientację w zakresie aktualnej polityki oświatowej państwa.

Treści programowe dla zajęć:

Tematyka z zakresu podstaw prawa oświatowego a także organizacji oświaty na różnych poziomach.

Zagadnienia związane z pragmatyką funkcjonowania szkół i placówek oświatowych.

Akty prawne regulujące działalność oświatową w Polsce - Prawo Oświatowe, Karta Nauczyciela.

Prawa i obowiązki a także przydział czynności zawodowych nauczyciela.

Podstawa prawna regulująca kwalifikacje pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela, awans zawodowy nauczyciela, konkursy na stanowisko dyrektora.

Rola organów prowadzących placówki oświatowe i nadzoru pedagogicznego ich funkcja i zadania.

Nazwa zajęć: **Metodologia badań społecznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o obszarach nauk społecznych, ich wzajemnych przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z różnymi dyscyplinami nauki, o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, konieczności ich rozpoznawania w procesie badań empirycznych.

2. ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat metod badań stosowanych w naukach społecznych, zasad przygotowania koncepcji badań.

w zakresie umiejętności:

1. posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania, przetwarzania, diagnozowania, racjonalnego oceniania zjawisk społecznych, problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturowych.

2. posiada rozwinięte umiejętności analizy projektów badawczych w zakresie: formułowania problemów i hipotez badawczych, doboru metody, techniki, konstruowanie narzędzi badawczych i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

2. ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu metodologii nauk społecznych i budowania warsztatu pracy badacza.

Treści programowe dla zajęć:

Poznanie, dystrybucja wiedzy, istota nauki, teorie naukowe – modele badawcze w naukach społecznych

Organizacja badań. Konceptualizacja badawcza. Przedmiot i cel badań, formułowanie problemów i hipotez badawczych Definiowanie i operacjonalizacja pojęć. Zmienne i ich rodzaje. Wskaźniki w badaniach pedagogicznych.

Pomiar w badaniach empirycznych - określenie i właściwości pomiaru, skale pomiarowe.

Badania ilościowe i jakościowe w naukach społecznych . Omówienie metod i technik badawczych. Dobór próby badawczej.

Omówienie metod i technik badawczych. Typy badań a dobór próby badawczej.

Etyczne aspekty badań empirycznych Opracowywanie wyników badań.

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji informatycznej i posługiwania się TIK**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Wie jak opracować informacje w postaci elektronicznej i multimedialnej do wymagających tego zadań oraz wymogów kształcenia na odległość.

2. Ma wiedzę, w jaki sposób zaprojektować jednostkę metodyczną zajęć zapoznających uczniów z typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zapoznać uczniów z typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji.

2. Potrafi stworzyć sytuacje problemowe z otoczenia uczniów oraz z zakresu innych edukacji, które uczniowie modelują i rozwiązują, tworząc algorytm, odtwarzają go poza komputerem oraz realizują w wersji komputerowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada świadomość ważności przestrzegania zasad etyki, poszanowania własności intelektualnej i uznawania praw autorskich w odniesieniu do oprogramowania komputerowego.

Treści programowe dla zajęć:

Edukacja informatyczna we współczesnej szkole ogólnokształcącej (wsparcie procesu edukacji za pomocą e-learningu).

Operacjonalizacja celów zajęć z informatyki.

Projektowanie realizacji wybranych treści z wykorzystaniem różnych metod, zasad i formy organizacyjnych kształcenia na lekcji i na odległość.

Projektowanie realizacji podstawowych treści informatyki. Nauczyciel jako organizator zajęć. Tok zajęć lekcji informatyki.

Ewaluacja procesu kształcenia w zakresie informatyki.

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji plastycznej**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. zna zasady projektowania dydaktycznego zajęć plastycznych w przedszkolu i klasach I-III, etapy, formy, metody, w tym metody pobudzania twórczej aktywności dzieci.
2. posiada podstawową wiedzę o elementach formy plastycznej, układach kompozycyjnych, środkach wyrazu plastycznego, charakterystycznych dla poszczególnych dziedzin sztuki.

w zakresie umiejętności:

1. projektuje i realizuje zajęcia plastyczne dla dzieci na poziomie przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej. Umiejętnie dobiera techniki plastyczne, zadanie, metodę prowadzenia zajęć.
2. kompetentnie rozwija twórczą aktywność dzieci podczas zajęć plastycznych.
3. rozpoznaje możliwości i uzdolnienia plastyczne dzieci.
4. umiejętnie inspiruje do aktywności plastycznej i rozwija uzdolnienia dzieci.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. motywuje i inspiruje dzieci do aktywności plastycznej oraz poznawania sztuki.

Treści programowe dla zajęć:

Zasady projektowania zajęć plastycznych na etapie przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej.

Cele ogólne i szczegółowe w edukacji plastycznej

Zadania dla dzieci uwzględniające różne formy aktywności plastycznej.

Zadania obejmujące ekspresję plastyczną (malowanie, rysowanie, modelowanie, wydzieranie, wycinanie, powielanie

Zadania odnoszące się do odbioru sztuki przez dzieci. Wybrane dzieła malarstwa, architektury, rzeźby.

Ocena aktywności plastycznej dzieci.

Metody rozwijające twórczą aktywność dzieci.

Uwarunkowania twórczej aktywności. Cechy twórczej szkoły.

Sposoby rozpoznawania uzdolnień plastycznych. Diagnozowanie możliwości dzieci w zakresie aktywności plastycznej.

Rozwijanie uzdolnień plastycznych

Promowanie wytworów plastycznych dzieci

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji muzycznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie teorie, tendencje rozwojowe, fakty, zjawiska, stanowiące wiedzę muzyczną, w tym metodyczną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać w praktyce formy aktywności muzycznej: mowę, śpiew, grę na instrumentach, słuchanie muzyki, ruch z muzyką, tworzenie muzyki
2. potrafi samodzielnie zaprojektować zajęcia umuzykalniające w przedszkolu oraz lekcje muzyki w klasach I-III

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje twórczą postawę, wprowadza elementy innowacji w projektowaniu dydaktycznym, w swym działaniu jest krytyczny i refleksyjny
2. jest gotów do prowadzenia działań na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych, w tym sztuki muzycznej

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój muzyczny dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym- wrażliwość muzyczna, zdolności muzyczne, umiejętności muzyczne, zainteresowania muzyczne.

Cele i funkcje edukacji muzycznej w nauczaniu przedszkolnym i wczesnoszkolnym: funkcje muzyki w rozwoju osobowości człowieka.

Diagnozowanie poziomu zdolności muzycznych dziecka/ucznia. Indywidualizacja w nauczaniu muzyki.

Sposoby rozwijania zainteresowań muzycznych, aktywności muzycznej dziecka/ucznia.

Formy aktywności muzycznej – mowa - ćwiczenia twórcze i odtwórcze mowy; rytmizacja tekstów, wprowadzanie elementów muzyki poprzez mowę, aranżacje mowy z wykorzystaniem gestodźwięków, twórczej interpretacji, akompaniamentu z recytacją i melorecytacją.

Śpiew - rodzaje ćwiczeń rozśpiewujących stosowanych w szkole; praca z piosenką- etapy wprowadzania piosenki, metody nauczania piosenek, repertuar, sposoby aranżacji, praca z rytmem piosenki.

Ruch z muzyką - ruch twórczy, ruch odtwórczy, ćwiczenia i zabawy ruchowe wykorzystywane w edukacji, ruch w systemach C. Orffa, E. J. Dalcrozea, R. Labana, pantomima, tematyczne improwizacje ruchowe. Ruch na zajęciach rytmicznych i umuzykalniających.

Słuchanie muzyki - warunki dobrej percepcji, repertuar szkolny słuchanych utworów - style, kompozytorzy, faktura, analiza formy, gatunki muzyczne itp., ćwiczenia twórcze i odtwórcze podczas słuchania utworów. Aktywne słuchanie muzyki.

Tworzenie muzyki - ćwiczenia twórcze w zakresie wszystkich form aktywności muzycznej.

Zakres podstawowych pojęć i wiadomości muzycznych w podstawie programowej klas I-III. Trudności wynikające z zakresu i stopnia trudności materiału muzycznego, ćwiczeń, umiejętności, wiadomości, pojęć a formami aktywności muzycznej jako podstawowymi środkami kontaktu uczniów z muzyką.

Planowanie pracy w zakresie edukacji muzycznej w przedszkolu. Edukacja przez zabawę.

Planowanie pracy oraz projektowanie dydaktyczne w zakresie muzyki w klasach I-III (cele, treści, metody, formy pracy, ocenianie, ewaluacja, itp.).

Nauczyciel muzyki w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej jako „przewodnik po krainie muzyki”. Style prowadzenia zajęć, organizacja pracowni muzycznej, pomoce dydaktyczne, multimedia w edukacji muzycznej wczesnoszkolnej, podręczniki.

Nazwa zajęć: **Logika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. Objaśnia podstawową terminologię logiczną, zna rodzaje nazw, zależności między nimi, rozróżnia typy definicji oraz tłumaczy elementarne problemy dotyczące rachunku logicznego.

2. Posługuje się kategoriami składniowymi, bada zależności między zakresami nazw, porównuje rodzaje definicji, bada poprawność definicji sprawozdawczych oraz posługuje się rachunkiem logicznym: rachunek zdań, rachunek predykatów.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zachowuje krytycyzm w wyrażaniu opinii, troszczy się o zachowanie elementarnej kultury logicznej w dyskusji, wykazuje się odpowiedzialnością w formułowaniu wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie znaku, znaki słowne, język, kategorie syntaktyczne, funkcje wypowiedzi.

Nazwy i definicje: pojęcie nazwy, desygnat nazwy, rodzaje nazw, treść nazwy, zakres nazwy, zależności między zakresami nazw, definicje i ich rodzaje.

Klasyczny rachunek zdań: zdanie w sensie logicznym, schematy zdań, wartość logiczna zdania, tautologie i kontrtautologie, prawda logiczna i zdania wewnętrznie sprzeczne, wynikanie logiczne, wnioskowania.

Klasyczny rachunek predykatów: schematy zdań, stałe indywidualne, identyczność, tautologie i kontrtautologie, reguły.

Nazwa zajęć: **Metodologia badań pedagogicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozróżnia podstawowe paradygmaty wiedzy naukowej.

2. analizuje specyfikę badań ilościowych i jakościowych.

w zakresie umiejętności:

1. przejawia krytyczną postawę wobec wybieranych procedur badawczych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. z zachowaniem postaw etycznych stosuje wybrane orientacje badawcze w badaniach własnych.

Treści programowe dla zajęć:

Metodologia a funkcje pedagogiki jako nauki. Geneza i rozwój koncepcji badania zjawisk społecznych.

Metodologia a funkcje pedagogiki jako nauki. Geneza i rozwój koncepcji badania zjawisk społecznych.

Modelowe cechy współcześnie uznawanych paradygmatów naukowych: pozytywistycznego, humanistycznego, krytycznego i postmodernistycznego.

Struktura procesu badawczego w metodologii badań pedagogicznych (cele, problemy, hipotezy, zmienne, wskaźniki, próba badawcza, konstruowanie narzędzi badawczych).

Rodzaje i typy badań. Metody opisowe a metody eksperymentalne. Przetwarzanie i analizowanie zgromadzonych danych źródłowych. Specyfika badań małego dziecka.

Ilościowe i jakościowe badania zjawisk społecznych. Geneza i historyczna zmienności ilościowych i jakościowych procedur badawczych.

Kontekst społeczny badań pedagogicznych, etyczne aspekty prowadzenia i wykorzystywania badań naukowych.

Metody statystyczne w przetwarzaniu i analizowaniu wyników badań pedagogicznych. Interpretacja zebranego materiału empirycznego.

Nazwa zajęć: Język angielski B 2+

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne, formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego.
2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługiwać się rozwiniętymi sprawnościami językowymi.
3. wie, jak zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisanie na poziomie B1/B2.
2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwijaniem swoich umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę angielskiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów angielskojęzycznych.
2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.
3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.
4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzenia się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby doksztalcania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B 2+

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe.
2. wie, jak interpretować kulturę i problematykę danego obszaru językowego.
3. zna niezbędną terminologię zawodową z dziedziny studiów.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługiwać się rozwiniętymi sprawnościami językowymi.
2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwijaniem swoich umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę niemieckiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów DACHL.

2. wykazuje postawę otwartości i tolerancji.
3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.
4. potrafi działać w ramach grupy, w tym różnojęzycznej i wielokulturowej.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy oraz umiejętności językowych na poziomie B2+: doskonalenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla danego poziomu językowego.

Nabywanie pogłębionej wiedzy językowej na bazie materiałów oryginalnych z zakresu pedagogiki oraz realiów politycznych, ekonomicznych, społecznych i kulturowych właściwych dla niemieckiego obszaru językowego

Wykorzystanie nabytej wiedzy leksykalnej przy użyciu różnych źródeł i nowoczesnych technologii informacyjnych do przygotowania prezentacji ustnej i pisemnej oraz do doskonalenia kompetencji językowych, a także pracy w grupie i zespołowej realizacji projektów.

Doskonalenie i poznawanie niezbędnego słownictwa fachowego oraz rozwijanie strategii pracy z tekstem fachowym dla uzyskania umiejętności czytania fachowego piśmiennictwa w języku obcym.

Nazwa zajęć: **Prawo autorskie i rzetelność naukowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Definiuje podstawowe pojęcia związane z rzetelnością i nierzetelnością naukową.
2. Definiuje i rozumie centralne zagadnienia ochrony własności intelektualnej.
3. Wykazuje się znajomością kluczowych zagadnień z zakresu prawa autorskiego.
4. Zna najważniejsze metody wykrywania nierzetelności naukowej.
5. Zna konsekwencje prawne i dyscyplinarne naruszenia praw autorskich.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznać właściwe i niewłaściwe sposoby cytowania, parafrazowania tekstu naukowego oraz zapisu bibliograficznego.
2. Formułuje zasady rzetelnego i etycznego postępowania przy redagowaniu prac pisemnych i stosuje je w praktyce.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi w sposób krytyczny i kompetentny ocenić własną twórczość w odniesieniu do norm dyktowanych przez prawo autorskie oraz zasady rzetelności naukowej.
2. Wykazuje się refleksją i wrażliwością na kwestie etyczne i prawne, korzystając z cudzej twórczości naukowej.

Treści programowe dla zajęć:

Definicje rzetelności naukowej oraz "trzech filarów" nierzetelności naukowej: plagiatu, fałszerstwa i fabrykacji i ich rodzajów.

Wprowadzenie w zagadnienia ochrony własności intelektualnej.

Wybrane przykłady z historii prawa autorskiego. Plagiaty w nauce na przestrzeni dziejów.

Podstawowe zagadnienia prawa autorskiego, m.in. pojęcie utworu, sposoby uzyskania ochrony autorskoprawnej, ochrona treści utworu naukowego w świetle Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Prezentacja pojęć: cytata, parafraza, streszczenie, zapożyczenie. Analiza konkretnych przykładów. Parafrazowanie tekstów naukowych.

Pojęcie autoplagiatu. Tzw. "etyka cytatu" - omówienie wybranych przykładów.

Skutki prawne i dyscyplinarne naruszenia rzetelności naukowej.

Najważniejsze metody wykrywania oszustw naukowych. Prezentacja przykładów.

Jak zapobiegać nierzetelności naukowej? Model rzetelnej pracy naukowej.

Nazwa zajęć: **Profilaktyka i terapia logopedyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna etapy rozwoju mowy dziecka oraz ich związek z rozwojem poznawczym, emocjonalnym i społecznym
2. Rozumie znaczenie profilaktyki logopedycznej i terapii logopedycznej dla prawidłowego rozwoju dziecka

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać i właściwie wykorzystać narzędzia diagnozy zaburzeń mowy oraz wspomaganie rozwoju mowy
2. Projektuje i przeprowadza ćwiczenia z zakresu profilaktyki logopedycznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do skutecznej komunikacji i współdziałania z rodzicami w zakresie wspierania rozwoju mowy dziecka

Treści programowe dla zajęć:

Etapy rozwoju mowy dziecka oraz ich związek z rozwojem poznawczym, emocjonalnym i społecznym
Znaczenie profilaktyki logopedycznej i terapii logopedycznej dla prawidłowego rozwoju dziecka
Narzędzia diagnozy zaburzeń mowy oraz wspomaganie rozwoju mowy. Tworzenie kwestionariuszy do badania artykulacji.

Ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne – projektowanie i wykorzystanie w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Projektowanie bajki logopedycznej i jej wykorzystanie w profilaktyce logopedycznej.

Nazwa zajęć: Socjologia edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe nurty w socjologii edukacji w odniesieniu do wybranych zjawisk społecznych

w zakresie umiejętności:

1. Dokonuje wnikliwej analizy związanej z przedmiotem badań socjologii edukacji
2. Opisuje i krytycznie analizuje procesy demokratyzacji edukacji
3. Przybliża dylematy związane ze zjawiskiem nierówności w edukacji
4. Dokonuje analizy możliwych relacji zachodzących na linii szkoła-społeczeństwo
5. Opisuje i dokonuje krytycznej analizy ukrytego programu w edukacji
6. Dokonuje analizy (z perspektywy pragmatyki społecznej, etyki) problematyki procesów edukacyjnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Argumentuje własne racje związane z przedmiotem socjologii edukacji

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot socjologii edukacji; socjologia edukacji jako dziedzina wiedzy; obszary badawcze
Perspektywy teoretyczne (nurty) socjologii edukacji (m.in. funkcjonalna, teoria konfliktu, strukturalistyczna, krytyczna etc.)

Wybrane relacje zachodzące na linii społeczeństwo-edukacja (indywidualizm a wspólnotowość; rodzaj i źródło wartości leżące u podstaw procesów edukacyjnych; globalizacja a globalizacja; reprodukcja a emancypacja, edukacja domowa, płeć w edukacji, etc.)

Problematyka nierówności w edukacji (wybrane podejścia; implikacje społeczne; wybrane przykłady)

Ukryty program edukacji (przestrzeń; podręczniki szkolne; realizowane strategie ideologiczne; kod językowy; zachowanie nauczyciela; program nauczania)

Procesy i zjawiska edukacyjne. Pomiędzy dobrem prywatnym a publicznym

Kultura szkoły

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji matematycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę w zakresie podstawowych struktur matematyki szkolnej
2. Zna treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej w przedszkolu i klasach I -III
3. Wie na czym polega rozumowanie matematyczne dzieci w przedszkolu i klasach I-III

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać znajomość studiowanej dyscypliny (uwzględniając podstawowe struktury matematyki szkolnej, treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej oraz rozumowanie matematyczne) w zakresie kształcenia matematycznego dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
2. dokonuje wyboru i selekcji wiedzy przedmiotu do potrzeb kształcenia matematycznego dzieci w przedszkolu i klasach I-III,
3. potrafi rozwiązywać i samodzielnie tworzyć zadania standardowe i niestandardowe dla dzieci w młodszym wieku szkolnym,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi systematycznie pogłębiać i uaktualniać swoją wiedzę z dziedziny teorii matematyki w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Elementy logiki ,rachunek zdań ,forma zdaniowa ,kwantyfikatory.

Zbiory- różne kryteria klasyfikacji przedmiotów. Kodowanie cech przedmiotów za pomocą symboli rysunkowych lub literowych. Określanie zbiorów za pomocą warunku lub przez wyliczanie elementów. Równość i równoliczność zbiorów, zbiór pusty, podzbiór danego zbioru. Dopełnianie zbioru do danego uniwersum. Część wspólna, złączenie (suma), różnica zbiorów. Dopełnienie złączenia i dopełnienie części wspólnej zbiorów

Iloczyn kartezjański- pary uporządkowane i nieuporządkowane. Przykłady sytuacji, które w naturalny sposób można interpretować za pomocą iloczynu kartezjańskiego dwóch zbiorów. Podstawowe własności iloczynu kartezjańskiego. Związek z mnożeniem liczb.

Relacje (dwuczłonowe) – przedstawianie konkretnych relacji z a pomocą grafów strzałkowych, tabelki lub przez wypisywanie par, konkretne przykłady wykorzystania przechodniości relacji w rozumowaniach. Relacje równoważności i ich własności. Przykłady relacji uporządkowania zbioru (uporządkowanie całkowite, częściowe). Relacja równości, sens znaku „=”. Relacja „<” dla liczb, relacja podzielności, relacje zawierania się zbiorów.

Funkcje - użycie grafów strzałkowych i tabelki dla określania funkcji, funkcje arytmetyczne, funkcje ze zbioru na zbiór, funkcje odwrotne.

Pojęcie liczby naturalnej jako synteza trzech aspektów: liczby kardynalnej, porządkowej i będącej wynikiem wielkości ciągłych. Określanie porównywania, dodawania i odejmowania liczb oparte na każdym z trzech ujęć. Interpretacja na osi liczbowej. Określenie mnożenia. Określenie dzielenia i dzielenia z resztą (w aspekcie mieszczczenia i podziału).

Zadania tekstowe, równania, nierówności - zadania tekstowe odpowiadające typom równań na dodawanie i odejmowanie, na mnożenie i dzielenie oraz na dwa działania łączne.

Rodzaje zadań- standardowe i niestandardowe, metodyka rozwiązywania zadań.

Ułamki – pojęcie ułamka jako operatora i jako liczby. Działania na ułamkach i ich interpretacje.

Kombinatoryka – proste problemy kombinatoryczne, rozwiązywanie zadań.

Elementy geometrii - przykłady pojęć geometrycznych oraz sposoby ich określania w przedszkolu i edukacji wczesnoszkolnej matematyki

Nazwa zajęć: **Podstawy edukacji muzycznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie terminologię, teorie, konteksty historyczne, tendencje rozwojowe stanowiące wiedzę muzyczną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznać swoje muzyczne zdolności, zainteresowania, samodzielnie je rozwija i doskonali
2. rozwija umiejętność śpiewu oraz gry na instrumentach w zakresie odtwórczym i twórczym jak również umiejętność wykorzystywania form aktywności muzycznej do realizacji zadań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje twórczą postawę, w swym działaniu jest krytyczny i refleksyjny

Treści programowe dla zajęć:

Notacja muzyczna – pięciolinia, klucz muzyczny, nuta jako graficzny zapis dźwięków - zapis wartości nut i pauz. Ćwiczenia z notacją (gestodźwięki, tataizacja, gra na instrumentach o nieokreślonej wysokości dźwięków, taktowanie).

Elementy muzyki – terminologia, sposoby zapisu, odczytywania(barwa, dynamika, rytmika, artykulacja, agogika, melodia, harmonia, kolorystyka).

Gatunki i style muzyczne (muzyka klasyczna, rozrywkowa, ludowa, filmowa).

Instrumenty muzyczne (dęte, strunowe, perkusyjne, instrumentarium Orffa) oraz zespoły wykonawcze(zespoły instrumentalne, wokalne); głos ludzki jako instrument.

Polskie tańce narodowe.

Wybitni polscy kompozytorzy – historia muzyki i współczesność.

Kryteria doboru repertuaru muzycznego dla dzieci w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

Literatura muzyczna dziecięca i dla dzieci.

Ćwiczenia odtwórcze i twórcze w zakresie barwy, dynamiki, wysokości dźwięków, rytmu, melodii z wykorzystaniem form aktywności muzycznej (mowy, śpiewu, gry na instrumentach szkolnych: o nieokreślonej wysokości dźwięków oraz instrumentów sztabkowych, ruchu z muzyką, tworzenia muzyki, słuchania muzyki).

Śpiew indywidualny i zbiorowy, aranżacja piosenek z repertuaru szkolnego – opracowania wokalne, wokально-instrumentalne. Projektowanie kompleksowych opracowań interdyscyplinarnych (ekspresja ruchowa, kreacje plastyczne itp.)

Nazwa zajęć: **Podstawy wychowania fizycznego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę w zakresie teorii wychowania fizycznego. Zna podstawowe pojęcia dotyczące teorii wychowania fizycznego.
2. Rozumie rolę nauczyciela jako promotora zdrowia w środowisku szkolnym.
3. Omawia miejsce i rolę kultury fizycznej w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

w zakresie umiejętności:

1. Kształtuje pozytywne postawy wobec aktywności fizycznej własnej i wychowanków oraz aktywizuje uczniów do uczestnictwa w programach o charakterze prozdrowotnym
2. Umiejętnie analizuje literaturę z zakresu teorii wychowania fizycznego na potrzeby przyszłej pracy pedagogicznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Właściwie dobiera a także stosuje metody i form pracy w organizowaniu aktywności fizycznej w przedszkolu i szkole (uwzględniając poziom rozwoju fizycznego wychowanków).
2. Właściwie organizuje warsztat pracy dydaktycznej szczególnie pod względem metodycznym. Ma poczucie odpowiedzialności przeprowadzając próby sprawności fizycznej celem dokonania oceny ogólnego poziomu sprawności fizycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Wzory kultury fizycznej na przestrzeni dziejów. Formy uczestnictwa w kulturze fizycznej
Wychowanie fizyczne jako podstawowa forma uczestnictwa w kulturze fizycznej dzieci. Wychowanie fizyczne w Polskiej szkole i na świecie.
Kultura fizyczna i jej rozumienie. Cele i funkcje wychowania fizycznego.
Rozwój fizyczny dziecka. Motoryczność, pojęcie, diagnoza oraz zasady i metody kształtowania sprawności motorycznej.
Ruch (aktywność fizyczna) jako główny czynnik rozwojowy -wpływ ruchu na rosnący organizm.
Aktywność fizyczna w czasie wolnym. Rekreacja ruchowa w rodzinie.
Planowanie i ewaluacja procesu edukacji fizycznej i zdrowotnej, optymalizacja działań nauczyciela.
Nauka konstruowania testu sprawności motorycznej.

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji zdrowotnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia oraz istotę umiejętności życiowych i zachowań prozdrowotnych.
2. zna podstawowe sposoby wspomagania dziecka w działaniach na rzecz zdrowia.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznać sytuację zagrożenia dla zdrowia i odpowiednio zareagować.
2. potrafi skutecznie promować zachowania prozdrowotne.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do krzewienia postawy dbałości o zdrowie i ochronę środowiska.

Treści programowe dla zajęć:

Zdrowie jako kluczowe pojęcie w edukacji zdrowotnej. Współczesne modele i definicje zdrowia. Czynniki determinujące zdrowie jednostki i populacji.
Promocja zdrowia w przedszkolu i szkole: koncepcja, strategia, organizacja. Rola nauczyciela jako promotora zdrowia. Kształtowanie postaw dzieci/uczniów wobec zdrowia własnego i innych ludzi.
Model zdrowego stylu życia - działania na rzecz profilaktyki zdrowia. Kształtowanie umiejętności życiowych sprzyjających zdrowiu.
Charakterystyka wybranych elementów modelu zdrowego życia człowieka. Aktywność ruchowa - jej wpływ na rozwój i funkcjonowanie dzieci i młodzieży.
Charakterystyka wybranych elementów modelu zdrowego życia człowieka. Racjonalne żywienie. Antyzdrowotne następstwa najczęściej popełnianych błędów żywieniowych.
Przegląd wybranych chorób cywilizacyjnych - ich wpływ na rozwój i zdrowie dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: Psychologiczne i pedagogiczne podstawy nauczania języka obcego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawową terminologię i pojęcia z zakresu psychologii i pedagogiki istotne dla glottodydaktyki
2. zna wybrane koncepcje rozwoju poznawczego człowieka (psychologiczne, społeczne, kulturowe) stanowiące podstawy działalności pedagogicznej
3. zna wybrane koncepcje rozwoju języka

4. wie co to bilingwizm i multilingwizm u dzieci i dorosłych, potrafi je rozpoznać, dostrzega i rozumie różnice pomiędzy dzieckiem bilinwalnym a dzieckiem posługującym się j. obcym.
5. wie co to kompetencja językowa i kompetencja komunikacyjna i potrafi je scharakteryzować
6. zna wybrane teorie i strategie uczenia i opanowania języków drugich/obcych
7. rozumie znaczenie edukacji humanistycznej i wie co to kinezylogia edukacyjna
8. zna budowę i funkcjonowanie mózgu oraz jego zdolność do kodowania (zapamiętywania, przechowywania, odtwarzania i zapominania), wie co to słownik umysłowy
9. wie co to autonomia i jaka jest jej rola w nauczaniu języków obcych oraz jak różne czynniki indywidualne wpływają na proces uczenia się
10. zna "nowe role" współczesnego nauczyciela języków obcych
11. zna pojęcie wypalenia zawodowego i stresu zawodowego
12. zna tradycyjne oraz współczesne modele kształcenia nauczycieli języków obcych z uwzględnieniem modelu kształcenia kulturowego
13. zna sposoby i metody nauczania oraz motywowania uczniów

w zakresie umiejętności:

1. potrafi praktycznie wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki i powiązanych z nią innych dyscyplin w określonych sytuacjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i integracyjnych
2. potrafi praktycznie wykorzystać znajomość języka obcego i swoją kompetencję językową w środowisku szkolnym i edukacyjnym
3. potrafi praktycznie wykorzystać strategie uczenia się i nauczania i dostosować je do możliwości potrzeb swoich uczniów
4. potrafi wykorzystać i zastosować "gimnastykę mózgu" oraz inne metody i techniki pracy na zajęciach języka obcego z dziećmi skutecznie kierując procesem nauczania
5. potrafi stworzyć sobie oraz uczniowi przyjazne środowisko do nabywania kompetencji językowych
6. potrafi skutecznie kierować procesem uczenia się i nauczania
7. potrafi wcielić się w "nowe role" nauczyciela języka obcego, prowadzić skutecznie dialog międzykulturowy oraz wspierać procesy integracji, adaptacji
8. potrafi za pomocą języka obcego działać wraz z innymi na rzecz autonomii w nauczaniu i uczeniu się języka obcego, dzieli się wiedzą i doświadczeniem z innymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie edukacji humanistycznej i jej korzyści w nauczaniu języków obcych
2. rozumie potrzebę ciągłego podnoszenia kompetencji zawodowych nauczycieli języków obcych również w kwestii kształcenia kulturowego i międzykulturowego,
3. jest gotów do autorefleksji, świadomej oceny poziomu swojej wiedzy i kompetencji oraz do szukania pomocy w sytuacjach kryzysowych i trudnych
4. jest otwarty na wielokulturowość i wielojęzyczność i potrafi pracować w grupie międzynarodowej w środowisku szkolnym i pozaszkolnym oraz dzielić się wiedzą i doświadczeniem

Treści programowe dla zajęć:

Język, mowa, mówienie. Język jako zjawisko psycho- i socjolingwistyczne

Wybrane koncepcje rozwoju języka (replikacja kulturowa, zdolność uwarunkowana genetycznie)

Funkcje języka (komunikacyjna, kompetencja językowa vs kompetencja komunikacyjna)

Przyswajanie języka ojczystego L1 oraz drugiego L2 przez dziecko (fazy rozwoju języka, zaburzenia rozwoju mowy, biologiczne i społeczne uwarunkowania nabywania języka)

Słownik umysłowy.

Bilingwizm - fakty i mity

Dwujęzyczność i wielojęzyczność u dzieci (rodzaje bilingwizmu, przyswajanie L1 i L2 a okres krytyczny, transfer między L1 a L2, dwujęzyczny umysł, interjęzyk, problemy społeczne związane z bilingwizmem)

Komunikacja niewerbalna (cechy uniwersalne i specyficzne kulturowo)

Budowa i funkcjonowanie mózgu

Pamięć (rodzaje pamięci, procesy kodowania i przetwarzania informacji, błędy pamięci, amnezja dziecięca)

Mózgowe mechanizmy mowy (lateralizacja, tajemnice płynnej wymowy, zaburzenia mowy)

Glottodydaktyka a nauki pokrewne - humanistyka w edukacji

Metody konwencjonalne i niekonwencjonalne nauczania języków obcych

Podejście komunikacyjne i zadaniowe w nauczaniu języków obcych.

Wykorzystanie metod terapeutycznych w nauczaniu języka obcego- kinezylogia edukacyjna

Czynniki indywidualne warunkujące proces uczenia się i nauczania języków obcych (inteligencja, osobowość, temperament, motywacja, postawa, wpływ środowiska)

Modele nauczania i kształcenia nauczycieli języków obcych (Pedagogika międzykulturowa i integracyjna a glottodydaktyka)

Rola nauczyciela języków obcych w społeczeństwach wielokulturowych.

Nauczanie poszczególnych sprawności językowych na poziomie przedszkolnym i wczesnoszkolnym

Nazwa zajęć: Warsztaty komunikacji interpersonalnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać cele, funkcje, sposoby i formy komunikacji interpersonalnej, przy czym odróżnia wiedzę potoczną od podejścia naukowego.

2. Rozpoznaje wartość i wagę sprawnej komunikacji interpersonalnej, rozumie jakie korzyści ona przynosi, potrafi wskazać zalety dobrze przeprowadzonej komunikacji i wady komunikacji mało skutecznych, a także potrafi rozpatrywać wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej w świetle działań edukacyjnych.

3. Dokonuje diagnozy stylów komunikowania się i próbuje poprawić płynność komunikacyjną lub w przypadku zerwania komunikacji podejmuje się jej ponownego nawiązania, a także potrafi dokonać racjonalnego przeglądu swoich atutów i braków w procesie komunikowania się społecznego oraz ma dużą świadomość moralną i etyczną

4. Ma świadomość potrzeby ekspresji werbalnej oraz tego, że sposób operowania językiem i dobór słów stanowi o jasności komunikacji i jej zrozumiałości, a także o przyszłym sukcesie, a także jest świadomy rozróżnień między komunikacją werbalną i niewerbalną i znaczenie tej ostatniej w procesie porozumiewania się.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wskazuje własne bariery komunikacyjne, odnosi swoje umiejętności do sytuacji komunikacyjnej i otoczenia, a także osobowości rozmówcy oraz potrafi wskazać czym są bariery komunikacyjne i jak ich unikać oraz zdaje sobie sprawę, że to zwiększa szanse na osiągnięcie powodzenia w kontaktach interpersonalnych.

Treści programowe dla zajęć:

Sposoby komunikowania się. Funkcja i cel komunikacji. Komunikacja werbalna a niewerbalna. Procesy zachodzące w trakcie komunikowania się. Znaczenie komunikacji w życiu społecznym, prywatnym i zawodowym.

Dobra i zła komunikacja międzyludzka. Komunikaty skuteczne i nieskuteczne.

Tożsamość społeczna. Obraz „ja”. Świadome budowanie własnego obrazu w komunikacji. Świadomość siebie, swoich możliwości i ograniczeń w procesie porozumiewania się.

Nawiązywanie kontaktu: poznawanie innych, postrzeganie innych. Osobowość rozmówcy, sposoby prowadzenia konwersacji, bariery komunikacyjne. Sposoby ich niwelowania.

Wywieranie wpływu na ludzi. Savoir vivre w komunikacji. Asertywność i kreatywność w sposobie porozumiewania się. Obrazowość i egzemplifikacja jako sposób na skuteczność w przekonywaniu do swoich racji. Moralny aspekt procesów komunikacyjnych.

Sztuka radzenia sobie w sytuacjach konfliktowych. Posługiwanie się informacją i współczesny sposób funkcjonowania świata informacyjnego. Sposoby budowania sukcesu społecznego czy zawodowego poprzez umiejętne budowanie zasobów wiedzy.

Nazwa zajęć: Język angielski B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego

2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługuje się rozwiniętymi sprawnościami językowymi

3. wie, jak samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

4. jest gotów do autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz do podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisanie na poziomie B1/B2;

2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

3. jest gotów do autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz do podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna problematykę angielskiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów angielskojęzycznych.
2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.
3. potrafi dokonywać oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz potrafi gromadzić i wykorzystywać materiały w języku obcym pod kątem studiów oraz przyszłej pracy.
4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby doksztalania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego.
2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe i sprawnie komunikuje się w języku obcym.
3. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami i podejmować rozmaite działania w celu rozwijania swoich umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania.
2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwijaniem swoich umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę niemieckiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów DACHL.
2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.
3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.
4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby dokończania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla niemieckiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: Przygotowanie do praktyk zawodowych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawę prawną i uwarunkowania praktyk zawodowych.
2. zna strukturę i organizację praktyk zawodowych oraz jej uwarunkowania wynikające z charakteru placówek.

w zakresie umiejętności:

1. realizuje zadania zaplanowane dla poszczególnych etapów praktyk, wykazuje się umiejętnością ich dokumentowania.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość wagi współpracy ze środowiskiem

Treści programowe dla zajęć:

Podstawa prawna, struktura i organizacja praktyk zawodowych

Uwarunkowania praktyk wynikające z charakteru placówki: szkoły, przedszkola, placówek oświatowych

Etapy praktyki zawodowej: praktyka psychologiczna, praktyka dydaktyczna. Charakter zadań na poszczególnych etapach.

Sposoby prowadzenia dokumentacji z praktyk zawodowych

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji społeczno-przyrodniczej z elementami ekologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę o środowisku społecznym i przyrodniczym współczesnego człowieka.
2. wie, na czym polegają związki i wpływ przyrody ożywionej, nieożywionej na życie ludzi, zwierząt i roślin.

w zakresie umiejętności:

1. charakteryzuje środowisko społeczne i przyrodnicze współczesnego człowieka.
2. wyjaśnia oraz porównuje związki i wpływ przyrody ożywionej, nieożywionej na życie ludzi, zwierząt i roślin.
3. dokonuje wyboru i selekcji wiedzy przedmiotowej do potrzeb kształcenia przyrodniczego z elementami ekologii na poziomie propedeutycznym.
4. stosuje różne źródła informacji na temat środowiska społeczno-przyrodniczego w pracy z uczniem wczesnoszkolnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. systematycznie pracuje, na zasadzie samokształcenia z wykorzystaniem różnych źródeł informacji, nad swoim rozwojem w zakresie teorii i metodyki nauczania środowiska społeczno-przyrodniczego, samodzielnością i odpowiedzialnością nauczycielską.

Treści programowe dla zajęć:

Środowisko przyrodnicze jako obiekt poznania.

Przystosowania do środowiska i prowadzonego trybu życia wybranych grup zwierząt.

Równowaga ekologiczna w przyrodzie i jej znaczenie.

Ochrona środowiska. Kształtowanie ekologicznych postaw i zachowań w zakresie ochrony wód, powietrza, oszczędzania energii oraz ochrony środowiska i krajobrazu.

Krainy geograficzne Polski.

Pojęcie krajoznawstwa i jego rola we współczesnym społeczeństwie.

Parki narodowe i krajoznawcze w Polsce.

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji informatycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Objaśnia podstawowe pojęcia z dziedziny informatyki i technologii informacyjnych, objaśnia ogólną budowę i zasadę działania komputera, wymienia i charakteryzuje podstawowe urządzenia wewnętrzne i zewnętrzne komputera.

2. Charakteryzuje i objaśnia podstawowe pojęcia z zakresu algorytmiki, określa właściwości algorytmów, warunki poprawności, efektywności algorytmicznych, prezentuje i realizuje w komputerze wybrane klasyczne algorytmy przeszukiwania, sortowania, generowania ciągów liczbowych.

w zakresie umiejętności:

1. Projektuje, tworzy, edytuje, utrwała i stosuje przetwarzanie różnorodnych danych: liczbowe, tekstowe, dźwiękowe, graficzne, wideo i animacje.

2. Projektuje strukturę baz danych, dopasowuje ją do obiektów świata rzeczywistego, wykorzystuje arkusz kalkulacyjny do tworzenia, edycji i zarządzania danymi w jednotabelowej bazie danych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Określa jak zorganizować bezpieczne środowisko pracy z komputerem uwzględniając społeczne aspekty informatyki i jej zastosowań oraz uwarunkowania profesjonalnego rozwoju z wykorzystaniem technologii.

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne podstawy informatyki – podstawowe pojęcia z zakresu informatyki; zasady zapisu informacji, systemy liczbowe: dwójkowy, ósemkowy, szesnastkowy; dane – typy, reprezentacje liczb, znaków, dźwięków i obrazów.

Architektura komputerów – pojęcie komputera, taksonomie architektur komputerowych. Maszyna von Neumanna; podstawowe urządzenia wewnętrzne i zewnętrzne komputera.

Podstawy algorytmów w informatyce – pojęcie i sposoby zapisu algorytmu, przykłady algorytmów liniowych i rozgałęzionych; podstawowe konstrukcje iteracyjne i rekurencyjne jako metody algorytmiczne; pojęcie poprawności i złożoności obliczeniowej algorytmu; klasyczne algorytmy przeszukiwania tablicy; wybrane algorytmy sortowania; komputerowa realizacja algorytmu.

Systemy operacyjne – definiuje system operacyjny, wymienia jego składniki, cechy i podstawowe zadania; rozpoznaje i charakteryzuje systemy plików obsługiwane przez współczesne systemy operacyjne, określa strukturę dysku, posługuje się narzędziami programami obsługi dysku; tworzy konta nowych użytkowników i zarządza nimi w systemie Windows (Linux, macOS – w miarę możliwości).

Narzędzia i środki informatyki w nauczaniu – podstawowe narzędzia do przetwarzania danych tekstowych, liczbowych, obrazów i dźwięków; podstawowe pojęcia z zakresu baz danych: baza danych, rekord, pole, typ danych, system zarządzania bazą danych, zapytanie.

Komputerowe wspomaganie edukacji – wartościowanie i stosowanie oprogramowania edukacyjnego dostępnego lokalnie i zdalnie (e-learning) oraz nowoczesnych urządzeń multimedialnych w przygotowaniu i przeprowadzeniu procesów edukacyjnych.

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji plastycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna dziedziny sztuk plastycznych oraz typowe dla tych dziedzin środki wyrazu i elementy formy plastycznej.

2. zna cechy twórczości dziecka na różnych etapach rozwojowych, szczególnie wieku przedszkolnego i wczesnoszkolnego.

3. zna współczesne koncepcje i modele edukacji plastycznej, jej funkcje i uwarunkowania.

4. zna podstawy rysunku oraz odręcznego szkicu określonego przedmiotu.

5. zna zasady projektowania i upowszechniania przekazu wizualnego w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

w zakresie umiejętności:

1. poprawnie wykonuje odręczny szkic określonego przedmiotu w rozmaitych sytuacjach dydaktycznych.

2. projektuje przekaz wizualny dostosowany do okoliczności zgodnie z zasadami upowszechniania przekazów wizualnych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

3. wymienia i charakteryzuje dziedziny sztuk plastycznych oraz typowe dla tych dziedzin środki wyrazu i elementy formy plastycznej.

4. charakteryzuje cechy twórczości dziecka na różnych etapach rozwojowych, szczególnie wieku przedszkolnego i wczesnoszkolnego, oraz wykorzystuje tę wiedzę do kreowania sytuacji dydaktycznych, pracując z dziećmi w zespole lub indywidualnie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. projektuje działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych.

2. ustawicznie pracuje nad swoim samorozwojem merytorycznym i metodycznym, wykorzystując do tego różne źródła wiedzy.

3. świadomie i odpowiedzialnie aktywizuje dzieci lub uczniów do podejmowania rozmaitych działań plastycznych, efektywnie pracując z nimi w zespole lub indywidualnie.

Treści programowe dla zajęć:

Dziedziny sztuk plastycznych, charakterystyczne tworzywa, narzędzia, materiały i podobrazia. Rysunek, malarstwo, rzeźba, grafika, architektura, projektowanie graficzne.

Środki wyrazu i elementy formy plastycznej. Podstawowe problemy: kolor, kompozycja, faktura, bryła.

Cechy twórczości plastycznej dziecka, ewolucja linii, koloru i układów kompozycyjnych, tematyka prac plastycznych.

Środowiskowe uwarunkowania twórczości plastycznej dzieci.

Rola aktywności plastycznej w rozwoju dziecka.

Założenia i uwarunkowania edukacji plastycznej. Wybrane koncepcje i modele edukacji plastycznej.

Rysunek jako podstawowa forma wypowiedzi plastycznej u dzieci.

Techniki rysunkowe.

Martwa natura – szkic odręczny.

Studium rysunkowe wybranego przedmiotu w różnych technikach: ołówek, piórko, węgiel, kreda, lawowanie tuszem.

Podstawowe zasady projektowania graficznego, połączenie obrazu z tekstem –zaprojektowania przekazu wizualnego dostosowanego do okoliczności.

Projekt wystawy prac dziecięcych – jako forma upowszechniania sztuk plastycznych i forma promocji twórczości dzieci.

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji technicznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna istotę edukacji technicznej w przedszkolu i w nauczaniu wczesnoszkolnym, przeanalizuje podstawę programową oraz wybrane aktualnie obowiązujące programy nauczania. Zna kompetencje techniczne, umiejętności i wiadomości charakterystyczne dla dzieci przedszkolnych i uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

2. zna zasady bezpieczeństwa, higieny i organizacji pracy podczas realizacji celów edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej,

3. zna urządzenia i narzędzia techniczne wykorzystywane w edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej.

4. zna wynalazki i najważniejsze odkrycia techniczne i określi ich znaczenie w rozwoju cywilizacji oraz w edukacji małego dziecka

w zakresie umiejętności:

1. charakteryzuje istotę edukacji technicznej w przedszkolu i w nauczaniu wczesnoszkolnym, przeanalizuje podstawę programową oraz wybrane aktualnie obowiązujące programy nauczania. Wymienia kompetencje techniczne, umiejętności i wiadomości charakterystyczne dla dzieci przedszkolnych i uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

2. omawia zasady bezpieczeństwa, higieny i organizacji pracy podczas realizacji celów edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej.

3. wymienia podstawowe materiały i surowce wykorzystywane w realizacji treści edukacji technicznej. Opíše ich technologię wytwarzania oraz przykładowe zastosowania w toku realizacji edukacji technicznej.

4. opisuje urządzenia i narzędzia techniczne wykorzystywane w edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej.

5. wymienia wynalazki i najważniejsze odkrycia techniczne i określi ich znaczenie w rozwoju cywilizacji oraz w edukacji małego dziecka.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje nad swoim samorozwojem, wykorzystując rozmaite źródła wiedzy.

2. świadomie i odpowiedzialnie aktywizuje podopiecznych, efektywnie pracując z nimi w zespole lub indywidualnie.

3. przestrzega i ustawicznie uświadamia potrzebę respektowania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w czasie pracy z dziećmi

Treści programowe dla zajęć:

Edukacja techniczna w przedszkolu i w nauczaniu wczesnoszkolnym - analiza podstawy programowej oraz wybranych aktualnie obowiązujących programów nauczania. Kompetencje techniczne, umiejętności i wiadomości

Omówi zasady bezpieczeństwa, higieny i organizacji pracy podczas realizacji celów edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej,
Wymieni podstawowe materiały i surowce wykorzystywane w realizacji treści edukacji technicznej.
Opisze ich technologię wytwarzania oraz przykładowe zastosowania w toku realizacji edukacji technicznej,
Opisze urządzenia i narzędzia techniczne wykorzystywane w edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej.
Wymieni wynalazki i najważniejsze odkrycia techniczne i określi ich znaczenie w rozwoju cywilizacji oraz w edukacji małego dziecka

Nazwa zajęć: Metodyka wczesnego nauczania języków obcych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę psychologiczną, pedagogiczną i dydaktyczną pozwalającą na rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji i wychowania oraz nauczania i uczenia się języka obcego a w szczególności: - zna podstawowe pojęcia: z dziedziny dydaktyki nauczania języka obcego. - zna charakterystykę dobrego nauczyciela - potrafi rozpoznać i nazwać różne programy nauczania - zna pojęcie motywacji, potrafi ocenić jej rolę i znaczenie w procesie nauczania języka obcego - zna rodzaje motywacji w nauczaniu języka i potrafi je wykorzystać by motywować uczniów - potrafi rozróżnić umiejętności językowe produktywne i receptywne - zna pojęcia płynności i poprawności językowej - zna rozwój teorii i historię nauczania języka angielskiego - zna nowe tendencje w nauczaniu języka obcego - zna metody dydaktyczne i wspierające je teorie nauczania języka obcego w tym Total Physical Response (TPRJ). J. Ashera, The Silent Way C. Gattegno oraz metody aktywizujące
2. Posiada wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, poszerzoną w odniesieniu do dzieci w wieku szkolnym, którą pogłębia podczas obserwacji w klasie i potrafi ją wykorzystać na lekcjach języka obcego.
3. Posiada wiedzę na temat specyfiki funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych, potrafi podjąć z nimi dodatkową pracę oraz uczniów dyslektycznych i z zaburzeniami psychoruchowymi i potrafi udzielić im pomocy w uczeniu się języka obcego
4. Posiada wiedzę na temat metodyki wykonywania zadań – norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w szkołach podstawowych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii i dydaktyki do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji na lekcjach języka obcego.
2. Potrafi ocenić przydatność i odpowiednio dobrać typowe metody, procedury do realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych związanych z pracą nauczyciela j obcego w szkole podstawowej.
3. Potrafi pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce.
4. Potrafi dobrać odpowiednie metody i techniki w nauczaniu wszystkich sprawności językowych oraz umiejętnie je integruje
5. Potrafi umiejętnie wprowadzać nowy materiał przy zastosowaniu gier i zabaw językowych, teatru i dramy, storytelling, piosenki i ruchu w nauczaniu języka obcego dzieci
6. Potrafi wykorzystywać komputery i tablice interaktywne na lekcji języka obcego.
7. Zna zasady oceniania umiejętności językowych dzieci, rozpoznaje błędy i posiada umiejętność odpowiedniego ich poprawiania
8. Potrafi odpowiednio ocenić i dobrać podręcznik do predyspozycji uczniów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy konieczności ciągłego dokształcania się, potrafi krytycznie podejść do swojej pracy i wyciągnąć wnioski

Treści programowe dla zajęć:

CO TO ZNACZY ZNAĆ JĘZYK OBCY - WCZESNE ROZPOCZYNIANIE NAUKI JĘZYKÓW OBCYCH
WYBÓR METODY NAUCZANIA
NOWATORSKIE METODY NAUCZANIA
NAUCZANIE W RÓŻNYCH GRUPACH WIEKU - PSYCHOROZWOJOWE UWARUNKOWANIA
WCZESNEJ EDUKACJI JEZYKOWEJ

WYBÓR MATERIAŁÓW NAUCZANIA I POMOCY NAUKOWYCH - ZINTEGROWANY JĘZYK OBCY
JAKO ELEMENT EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ - METODA CLIL
NAUCZANIE WYMOWY, RYTMU I INTONACJI
NAUCZANIE PISOWNI, SŁOWNICTWA I GRAMATYKI
NAUCZANIE ROZUMIENIA ZE SŁUCHU - ROZWOJ SPRAWNOŚCI RECEPTYWNYCH
WE WCZESNOSZKOLNEJ EDUKACJI JĘZYKOWEJ
NAUCZANIE CZYTANIA ZE ZROZUMIENIEM- TRUDNA SZTUKA CZYTANIA
NAUCZANIE MÓWIENIA SPRAWNOŚĆ MÓWIENIA PRODUKTYWNEGO
NAUCZANIE PISANIA TWÓRCZE I ODTWÓRCZE ASPEKTY WCZESNEGO NABYWANIA
SPRAWNOŚCI PISANIA W J OBCYM
NAUCZANIE WIELOZMYSŁOWE – INTEGRACJA SPRWANOSCI JEZYKOWYCH
GRY I ZABAWY W JĘZYKU OBCYM – PODEJŚCIE STORYLINE KREATYWNA WSPÓŁPRACA
NAUCZYCIELA I UCZNI
OPRACOWYWANIE PROGRAMU NAUCZANIA
PLANOWANIE LEKCJI - ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE W NAUCZANIU DZIECI
UTRZYMANIE DYSCYPLINY NA LEKCJI -WYBRANE ZASADY PRACY Z DZIECKIEM
NADPOBUDLIWYM I DYSLEKTYCZNYM NA LEKCJI JEZYKA OBCEGO
ZACHOWANIA LEKCYJNE NAUCZYCIELA A SUKCES W PRACY
TECHNIKI ZAPEWNIANIA NATURALNOŚCI KOMUNIKACYJNEJ W NAUCZANIU JEZYKÓW
OBCYCH
TESTY JĘZYKOWE.
WPROWADZENIE DO AUTONOMII UCZNI W PROCESIE UCZENIA
KONTROLA WYNIKÓW NAUCZANIA. WYSTAWIANIE OCEN - DIAGNOZA I OCENA POSTĘPÓW
UCZNIÓW NA LEKCJI JEZYKA OBCEGO W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ
REAGOWANIE NA WYPOWIEDŹ UCZNI. POPRAWA BŁĘDÓW
OCENA I SAMOOCENA NAUCZYCIELA

Nazwa zajęć: **Język angielski B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego
2. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego
3. wie, jak zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania.
2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwijaniem swoich umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę angielskiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów angielskojęzycznych.
2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.
3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.
4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych

Wykorzystywanie zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby dokończenia się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla niemieckiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego.

2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługiwać się rozwiniętymi sprawnościami językowymi.

3. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania.

2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.

3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwijaniem swoich umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę niemieckiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów DACHL.

2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.

3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.

4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedziania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych

Wykorzystywanie zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby dokończenia się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: Podstawy logopedii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna współczesne poglądy dotyczące logopedii – jej przedmiot, zakres zainteresowań, miejsce wśród innych nauk.

2. zna podstawową terminologię logopedyczną pozwalającą analizować zjawiska związane z komunikacją językową.

3. zna mechanizm powstawania mowy, dokonuje klasyfikacji zaburzeń mowy i potrafi je rozróżnić – identyfikuje istotę, objawy, przyczyny.

4. wie, jak zainicjować działania profilaktyczne i terapeutyczne w przypadku zaburzeń w zakresie komunikacji u dzieci.

w zakresie umiejętności:

1. omawia współczesne poglądy dotyczące logopedii – jej przedmiot, zakres zainteresowań, miejsce wśród innych nauk.

2. operuje terminologią logopedyczną pozwalającą analizować zjawiska związane z komunikacją językową.

3. dokonuje klasyfikacji zaburzeń mowy i potrafi je rozróżnić – identyfikuje istotę, objawy, przyczyny.

4. różnicuje zasady, metody i techniki pracy logopedycznej, potrafi je analizować w odniesieniu do sytuacji diagnostycznej i terapeutycznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu rozmaitych źródeł oraz rozmaitych relacji ze środowiskiem profesjonalistów w celu odpowiedzialnego i kompetentnego realizowania zadań edukacyjnych w przedszkolu i szkole.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do logopedii: etymologia terminu „logopedia”; przedmiot logopedii, zadania logopedii; interdyscyplinarny charakter logopedii; rozwój logopedii w Polsce i na świecie; prekursorzy polskiej logopedii; zawód i miejsca pracy logopedy.

Mowa jako przedmiot zainteresowań logopedii: logopedyczne definicje terminu mowa; składniki mowy: język, mówienie, tekst słowny, rozumienie; powstawanie mowy: mózgowa organizacja mowy, udział aparatu oddechowego, aparatu fonacyjnego i aparatu artykulacyjnego; budowa i funkcje narządu słuchu.

Wyjaśnienie pojęć: zaburzenie mowy, wada mowy, wada wymowy, błędy wymowy, itp.

Zaburzenia mowy. Klasyfikacje zaburzeń mowy: przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji I. Styczek); objawowo - przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji L. Kaczmarka); Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy S. Grabiasa; zestawienie form zaburzeń mowy; zaburzenia mowy w Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10; zaburzenia mowy w Diagnostycznej i Statystycznej Klasyfikacji Zaburzeń Psychiczych DSM-IV; propozycje Międzynarodowego Towarzystwa Logopedów i Foniatorów.

Rozwój sprawności językowych i komunikacyjnych dziecka: kształtowanie się i okresy prawidłowego rozwoju mowy, ich charakterystyka (okres przygotowawczy, okres melodii, okres sygnału jednoklasowego, okres sygnału dwuklasowego, okres swoistej mowy dziecięcej); kalendarz rozwoju mowy dziecka; warunki prawidłowego rozwoju mowy.

Profilaktyka logopedyczna: znaczenie wczesnej profilaktyki logopedycznej; zakresy profilaktyki logopedycznej; możliwości wykorzystania ćwiczeń ortofonicznych w pracy z dziećmi prawidłowo rozwijającymi się i dziećmi z zakłóceniami rozwoju i zaburzeniami mowy; rodzaje ćwiczeń ortofonicznych; cele i rodzaje ćwiczeń oddechowych; cele i rodzaje ćwiczeń oddechowo-fonacyjnych; cele i rodzaje ćwiczeń fonacyjnych; cele i rodzaje ćwiczeń słuchowych; cele i rodzaje ćwiczeń usprawniających narządy mowy; cele i rodzaje ćwiczeń artykulacyjnych.

Metodyka ogólna diagnozy i terapii logopedycznej: diagnoza, etapy diagnozy logopedycznej; badania podstawowe i uzupełniające; terapia logopedyczna – pojęcie; zasady terapii logopedycznej; metody terapii; techniki w terapii logopedycznej.

Psychospołeczna sytuacja osób z zaburzeniami mowy: dziecko z zaburzeniami mowy w roli ucznia, związek zaburzeń mowy z trudnościami w nauce; dziecko z zaburzeniem mowy w roli kolegi; zakresy współpracy logopedy, rodziców i wychowawców; psychospołeczne następstwa zaburzeń mowy.

Nazwa zajęć: Elementy logopedii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna współczesne poglądy dotyczące logopedii – jej przedmiot, zakres zainteresowań, miejsce wśród innych nauk.

2. zna podstawową terminologię logopedyczną pozwalającą analizować zjawiska związane z komunikacją językową.

3. zna mechanizm powstawania mowy, dokonuje klasyfikacji zaburzeń mowy i potrafi je rozróżnić – identyfikuje istotę, objawy, przyczyny.

4. wie, jak inicjować działania profilaktyczne i terapeutyczne w przypadku zaburzeń w zakresie komunikacji u dzieci.

w zakresie umiejętności:

1. omawia współczesne poglądy dotyczące logopedii – jej przedmiot, zakres zainteresowań, miejsce wśród innych nauk.
2. operuje podstawową terminologię logopedyczną pozwalającą analizować zjawiska związane z komunikacją językową.
3. dokonuje klasyfikacji zaburzeń mowy i potrafi je rozróżnić – identyfikuje istotę, objawy, przyczyny.
4. różnicuje zasady, metody i techniki pracy logopedycznej, potrafi je analizować w odniesieniu do sytuacji diagnostycznej i terapeutycznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu rozmaitych źródeł oraz rozmaitych relacji ze środowiskiem profesjonalistów i nieprofesjonalistów w celu odpowiedzialnego i kompetentnego realizowania zadań edukacyjnych w przedszkolu i szkole.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do logopedii: etymologia terminu „logopedia”; przedmiot logopedii, zadania logopedii; interdyscyplinarny charakter logopedii; rozwój logopedii w Polsce i na świecie; prekursorzy polskiej logopedii; zawód i miejsca pracy logopedy.

Mowa jako przedmiot zainteresowań logopedii: logopedyczne definicje terminu mowa; składniki mowy: język, mówienie, tekst słowny, rozumienie; powstawanie mowy: mózgową organizacją mowy, udział aparatu oddechowego, aparatu fonacyjnego i aparatu artykulacyjnego; budowa i funkcje narządu słuchu.

Wyjaśnienie pojęć: zaburzenie mowy, wada mowy, wada wymowy, błędy wymowy, itp.

Zaburzenia mowy. Klasyfikacje zaburzeń mowy: przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji I. Styczek); objawowo - przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji L. Kaczmarka); Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy S. Grabiasa; zestawienie form zaburzeń mowy; zaburzenia mowy w Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10; zaburzenia mowy w Diagnostycznej i Statystycznej Klasyfikacji Zaburzeń Psychiczych DSM-IV; propozycje Międzynarodowego Towarzystwa Logopedów i Foniatorów.

Rozwój sprawności językowych i komunikacyjnych dziecka: kształtowanie się i okresy prawidłowego rozwoju mowy, ich charakterystyka (okres przygotowawczy, okres melodii, okres sygnału jednoklasowego, okres sygnału dwuklasowego, okres swoistej mowy dziecięcej); kalendarz rozwoju mowy dziecka; warunki prawidłowego rozwoju mowy.

Profilaktyka logopedyczna: znaczenie wczesnej profilaktyki logopedycznej; zakresy profilaktyki logopedycznej; możliwości wykorzystania ćwiczeń ortofonicznych w pracy z dziećmi prawidłowo rozwijającymi się i dziećmi z zakłóceniami rozwoju i zaburzeniami mowy; rodzaje ćwiczeń ortofonicznych; cele i rodzaje ćwiczeń oddechowych; cele i rodzaje ćwiczeń oddechowo-fonacyjnych; cele i rodzaje ćwiczeń fonacyjnych; cele i rodzaje ćwiczeń słuchowych; cele i rodzaje ćwiczeń usprawniających narządy mowy; cele i rodzaje ćwiczeń artykulacyjnych.

Metodyka ogólna diagnozy i terapii logopedycznej: diagnoza, etapy diagnozy logopedycznej; badania podstawowe i uzupełniające; terapia logopedyczna – pojęcie; zasady terapii logopedycznej; metody terapii; techniki w terapii logopedycznej.

Psychospołeczna sytuacja osób z zaburzeniami mowy: dziecko z zaburzeniami mowy w roli ucznia, związek zaburzeń mowy z trudnościami w nauce; dziecko z zaburzeniem mowy w roli kolegi; zakresy współpracy logopedy, rodziców i wychowawców; psychospołeczne następstwa zaburzeń mowy.

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji wczesnoszkolnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę z teorii i metodyki nauczania o charakterze integrującym ze szczególnym wyeksponowaniem roli i zadań przypadających w tym zakresie nauczycielom i wychowawcom.

w zakresie umiejętności:

1. Interpretuje podstawowe pojęcia z zakresu pedagogiki i dydaktyki w ujęciu współczesnym na tle dziejów myśli pedagogicznej w powiązaniu z innymi naukami a w szczególności z metodykami szczegółowymi odnoszącymi się do szczebla edukacji wczesnoszkolnej.
2. Dostrzega i ukazuje różnice między kształceniem oraz wychowaniem dzieci w społeczeństwie tradycyjnym i nowoczesnym z uwzględnieniem przemian społecznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dokonuje krytycznych analiz wybranych rozwiązań zaczerpniętych z praktyki szkolnej i wskazuje "lepsze" sposoby postępowania pedagogicznego nauczycieli.

2. Wartościuje różne koncepcje rozwiązań dydaktycznych w teorii i w praktyce szkolnej, a także dokonuje własnej samokontroli, samooceny i autokorekty. Dostosowuje własne postępowanie edukacyjne wobec podmiotu w kontekście jego samokontroli, autokorekty oraz samooceny.

3. Projektuje różne sytuacje edukacyjne w zależności od celów, dobieranych treści i zadań oraz warunków ich występowania we współczesnej i przyszłej szkole. Zwraca uwagę na wielowariantowe opracowywanie programów indywidualnych i grupowych – w zależności od stanu kompetencji dziecka oraz warunków realizacji procesów edukacyjnych.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika i uwarunkowania edukacji dzieci 6-7 letnich. Integracja i korelacja treści kształcenia i wychowania - integracja edukacji szkolnej i edukacji kulturalnej (w tym regionalnej).

Istota holizmu i przesłanek koncepcji kształcenia czynnościowego, wielostronnego, globalnego, integrującego. Struktura procesu kształcenia a struktura sytuacji edukacyjnej (zadaniowej – problemowej). Kształcenie i wychowanie kompleksowe wobec tzw. kształcenia zintegrowanego i metodyk szczegółowych (np. metody nauki czytania a metody nauczania – uczenia się).

Czynniki warunkujące rozwój człowieka (w tym główne przejawy i formy aktywności). Wielostronna aktywność i aktywizacja dziecka w edukacji wczesnoszkolnej i kulturalnej – istota, przejawy i determinanty.

Zasady kształtowania elementarnych pojęć i umiejętności u dzieci. Etapy kształtowania pojęć i umiejętności u dzieci (a ogniwa procesu dydaktycznego) - (np. wg Galperina, Dienes, Brunera), aktywność i aktywizacja ucznia w procesie uczenia się. Ogniwa procesu kształcenia a ocenianie...

Zadania (i miniproblemy) i sytuacje zadaniowe (miniproblemowe) w rozwoju dziecka – typy, hierarchia czynności ucznia. Typy i funkcje zadań poznawczych, realizacyjnych i decyzyjnych. Pedagogiczne wyznaczniki i wartości doboru oraz układu zadań poznawczych - współczesne wyzwania pedagogiki (antypedagogiki) wobec edukacji dzieci.

Cele i struktura treści edukacji elementarnej - podstawa programowa a programy kształcenia w przedszkolu i w klasach początkowych. Kryteria doboru treści kształcenia, w tym zasada ciągłości ...

Miejsce i zadania podręcznika w edukacji wczesnoszkolnej – kryteria oceny wartości i przydatności dydaktycznej wybranego podręcznika (lub jego fragmentu np. o tematyce muzycznej).

Operacjonalizacja celów kształcenia i wychowania (rola zadań) - programy kształcenia a podręczniki szkolne i środki dydaktyczne – istota, dobór, sposoby stosowania. Metody i formy organizacyjne Dobór metod, form organizacyjnych i środków dydaktycznych w kształtowaniu kompetencji dzieci w przedszkolu i w klasach I-III.

Ewaluacja procesu kształcenia zintegrowanego w ramach jednostki metodycznej (np. modułu dnia) – założenia i realia odbywania obserwacji – hospitacji zajęć integrujących oraz konferencji metodycznych w kontekście ciągłości praktyki pedagogicznej oraz zasady jedności teorii i praktyki.

Przygotowanie nauczyciela do zajęć lekcyjnych – cykl zorganizowanego działania i inne wyznaczniki. Zasady konstruowania scenariusza zajęć w klasie szkolnej oraz zajęć indywidualnych

Struktura klasy szkolnej a struktura lekcji – podstawowej formy organizacyjnej. Implikacje wobec przygotowania nauczyciela (w kontekście diagnostyki psychopedagogicznej).

Środki dydaktyczne w procesie kształcenia i wychowania dziecka – rodzaje, funkcje, dobór, projektowanie i przydatność środków dydaktycznych (wady i zalety wybranych obiektów). Neomedia i technologie komunikacyjne w edukacji dzieci w przedszkolu i w klasach I – III (w tym np. interaktywne programy CD, plansze, loteryjki obrazkowe, ilustracje, ortogramy, kasety z nagraniami poezji i prozy) Samokontrola, autokorekta i samoocena ucznia w procesie uczenia się – mechanizmy, sposoby wyzwalania oraz zadania nauczyciela dzieci.

Kontrola, ocena i ewaluacja skuteczności oddziaływań edukacyjnych nauczyciela. Ocenianie opisowe pod prąd – diagnoza, wspomaganie i inspirowanie dzieci do działania w radości

Edukacja poza ławką szkolną – naturalne środowisko dziecka przestrzenią w realizacji podstawy programowej. Istota „nauczania żywego” – zadania wobec nauczyciela. Edukacja domowa w kontekście radości w uczeniu się i ciągłości procesów edukacyjnych

Diagnoza trudności i niepowodzeń edukacyjnych dzieci – konstruowanie programów terapeutycznych (indywidualnych i grupowych). Aspekty jakości edukacji dzieci i jakości pracy nauczyciela.

Analiza rozwiązań metodycznych stosowanych przez studentów w toku praktyki pedagogicznej. Analiza i autoewaluacja dokumentacji z praktyki pedagogicznej ze szczególnym uwzględnieniem propozycji ze strony nauczycieli – opiekunów praktyki zawodowej w szkole - przedszkolu

Nazwa zajęć: Metodyka edukacji polonistycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna treści kształcenia polonistycznego, zamieszczane w podstawach programowych wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej, autorskich programach nauczania i podręcznikach szkolnych, oraz właściwie je wykorzystuje, planując własną pracę

w zakresie umiejętności:

1. samodzielnie i zespołowo konstruuje poprawny pod względem metodycznym scenariusz zajęć w części dotyczącej edukacji polonistycznej na poziomach: przedszkolnym i wczesnoszkolnym
2. swobodnie operuje terminami i pojęciami z zakresu edukacji polonistycznej dziecka (wiedza o języku i literaturze) podczas swobodnych rozmów i dyskusji, a także w ramach symulacji zajęć przedszkolnych i szkolnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje świadomość wpływu edukacji polonistycznej dziecka (sprawność w zakresie komunikacji i ekspresji słownej) na aktywność poznawczą dziecka i korzystanie z dóbr kultury
2. jest autokrytyczny i przejawia potrzebę ustawicznego poszerzania kompetencji polonistycznych

Treści programowe dla zajęć:

Analiza podstaw programowych-wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej, autorskich programów nauczania oraz podręczników w zakresie dotyczącym edukacji wczesnoszkolnej.

Metody nauczania oraz sekwencje działań wykorzystywanych przy wprowadzaniu pojęć i nabywaniu umiejętności językowo-literackich w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. Tradycyjne, nowatorskie i najczęściej stosowane metody. Zasady konstruowania scenariuszy polonistycznych w przedszkolu oraz w ramach nauczania wczesnoszkolnego.

Metody nauki pisania w przedszkolu i w klasie I szkoły podstawowej. Ćwiczenia przygotowujące do pisania (przedszkole), zasady i etapy wprowadzania kształtów liter i ich kreślenia w liniaturze (klasa I). Dydaktyka poprawnej artykulacji głosek polskich a pisanie liter. Symulacja zajęć.

Metody nauki czytania-teoria i praktyka. Powiązanie nauki czytania z nauką kreślenia liter-etapy. Diagnoza psychopedagogiczna oraz indywidualizacja procesu kształcenia w doborze i stosowaniu metod nauki czytania. Nauka czytania w przypadku dziecka dyslektycznego. Symulacja zajęć.

Rozwijanie sprawności językowej dziecka poprzez ćwiczenia leksykalne-etap przedszkola i etap wczesnoszkolny. Dydaktyka pojęć: wyraz, klasa wyrazów, rodzina wyrazów, związek frazeologiczny. Zjawisko hiperonimii, hiponimii, kohiponimii w kształtowaniu językowego obrazu świata dziecka. Projektowanie scenariusza i symulacja zajęć przedszkolnych i wczesnoszkolnych.

Kształtowanie świadomości językowej dziecka- dydaktyka pojęć gramatycznych na przykładzie wybranych części mowy. Wprowadzenie kategorii liczby i rodzaju rzeczownika; stopniowanie przymiotnika; czas teraźniejszy, przyszły i przeszły czasownika; liczebnik a pojęcie liczby i cyfry. Projektowanie scenariusza i symulacja zajęć wczesnoszkolnych.

Rozwijanie sprawności językowej dziecka poprzez ćwiczenia syntaktyczne-etap przedszkolny i wczesnoszkolny. Dydaktyka pojęć: zdanie, zdanie proste i rozwinięte. Tradycyjne (obrazek, historyjka obrazkowa) i nowatorskie (książka interaktywna, tablica multimedialna) środki nauczania w pracy nad sprawnością narracyjną dziecka (etap przedszkola i I klasy). Projektowanie scenariuszy.

Hierarchia ćwiczeń syntaktycznych w nabywaniu przez dziecko sprawności w mówieniu i pisaniu. Etapy wprowadzania zdań pojedynczych i złożonych oraz wybranych typów zdań złożonych współrzędnie i podrzędnie. Metody i środki dydaktyczne służące wprowadzaniu i doskonaleniu umiejętności narracyjnych dziecka. Projektowanie scenariusza i symulacja zajęć wczesnoszkolnych.

Dydaktyka podstawowych form wypowiedzi pisemnej-zaproszenia, życzeń okolicznościowych, notatki kronikarskiej, listu, opowiadania, opisu, charakterystyki postaci. Tekst-wzorzec i metody poszukujące w ustalaniu paradygmatu cech gatunkowych wprowadzanych form wypowiedzi. Kompozycja dłuższych form redakcyjnych (dydaktyka zasad). Projektowanie scenariusza i symulacja zajęć wczesnoszkolnych.

Metodyka ortografii i interpunkcji w zakresie propedeutyki zasad ortograficzno-interpunkcyjnych na etapie wczesnoszkolnym. Typy dyktand i ćwiczeń utrwalających znajomość reguł. Projektowanie scenariusza i symulacja zajęć wczesnoszkolnych.

Dziecięca analiza i interpretacja utworów literackich-odbiór tekstu literackiego na poziomie znaczenia dosłownego, przenośnego i symbolicznego. Analiza najnowszych wyników badań z zakresu dziecięcej percepcji tekstu literackiego, konfrontacja tradycyjnych i nowych propozycji metodycznych. Zasady doboru tekstu literackiego (także lektury szkolnej) do treści programowych i celów wychowawczych (najczęstsze błędy) w przedszkolu i klasach I-III. Rozbudzanie zainteresowań i nawyków czytelniczych u dzieci na obu poziomach edukacji.

Praca z tekstem literackim (także lekturą) w przedszkolu i w szkole. Bohater literacki jako punkt wyjścia w realizacji celów wychowawczych. Sposoby wykorzystania językowej organizacji tekstów literackich

dla ćwiczeń ortofonicznych, leksykalnych i składniowych. Projektowanie i symulacja zajęć polonistycznych w przedszkolu.

Dydaktyka elementarnych pojęć teoretyczno-literackich z zakresu sztuki i literatury na etapie edukacji wczesnoszkolnej: język artystyczny a język potoczny; książka a utwór literacki; zmyślenie i dokument; wiersz, opowiadanie, przedstawienie teatralne. Projektowanie scenariusza i symulacja zajęć wczesnoszkolnych.

Dydaktyka pojęć teoretyczno-literackich z zakresu struktury dzieła literackiego oraz elementów świata przedstawionego (autor, narrator, bohater, bohater pierwszoplanowy i drugoplanowy, pozytywny i negatywny; narracja: 1-osobowa i 3-osobowa, autoktorialna i personalna; zdarzenie, akcja, wątek, fabuła). Wpływ wiedzy teoretyczno-literackiej na rozumienie przez dziecko przekazu literackiego. Projektowanie scenariuszy i symulacja zajęć wczesnoszkolnych.

Wprowadzanie pojęć genealogicznych w edukacji wczesnoszkolnej (np. bajka, baśń, legenda, podanie, bajeczka dziecięca, komiks, piosenka). Konfrontacja tradycyjnych metod z propozycjami studentów. Projektowanie scenariuszy i symulacja zajęć.

Wprowadzanie pojęć teoretyczno-literackich dotyczących poezji na etapie przedszkolnym i wczesnoszkolnym (wers, rym, onomatopeja, kalambur, paronomazja, powtórzenie, epitet). Wykorzystanie walorów fonicznych poezji (efekty onomatopieczne i humorystyczne) dla celów wychowawczych.

Dydaktyka figur stylistycznych-epitetu, porównania, przerośnię, metafory. Metodyka dziecięcego poezjowania ("zabawy słowem poetyckim", "mówienie przerośnięmi"). Projektowanie scenariuszy i symulacja zajęć wczesnoszkolnych (także przedszkolnych).

Nazwa zajęć: Metodyka edukacji matematycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna treści matematyczne w edukacji przedszkolnej i edukacji elementarnej oraz wie, jak ustalać kolejność i sposób ich realizacji.
2. wie, jak wprowadzać i kształtować pojęcia oraz umiejętności matematyczne na poziomie edukacji przedszkolnej i w klasach I-III.
3. wie, jak projektować i organizować gry i zabawy dydaktyczne pozwalające rozwijać zainteresowania matematyczne dzieci w wieku przedszkolnym i klasach I-III.
4. wie, jak tworzyć projekty dydaktyczne i projektować zajęcia matematyczne w przedszkolu i klasach I-III, dobierając odpowiednie metody i formy pracy.
5. wie, jak systematycznie pogłębiać i uaktualniać swoją wiedzę z dziedziny teorii matematyki w edukacji przedszkolnej i klasach I-III.

w zakresie umiejętności:

1. wskazuje treści matematyczne w edukacji przedszkolnej i edukacji elementarnej oraz ustala kolejność i sposób ich realizacji.
2. wprowadza i kształtuje pojęcia oraz umiejętności matematyczne na poziomie edukacji przedszkolnej i w klasach I-III.
3. projektuje i organizuje gry i zabawy dydaktyczne pozwalające rozwijać zainteresowania matematyczne dzieci w wieku przedszkolnym i klasach I-III.
4. Tworzy projekty dydaktyczne oraz projektuje zajęcia matematyczne w przedszkolu i klasach I-III, dobierając odpowiednie metody i formy pracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. systematycznie pogłębia i uaktualnia swoją wiedzę z dziedziny teorii matematyki w edukacji przedszkolnej i klasach I-III.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie zbioru (różne kryteria klasyfikacji przedmiotów, kodowanie przedmiotów za pomocą symboli rysunkowych, działania na zbiorach- gry i zabawy z klockami).

Iloczyn kartezjański (pary uporządkowane i nieuporządkowane, przykłady sytuacji, które w naturalny sposób można interpretować za pomocą iloczynu kartezjańskiego dwóch zbiorów – gry i zabawy).

Specyfika procesu nauczania początkowego matematyki. Struktura programu kształcenia matematycznego dziecka w edukacji przedszkolnej i klasach I-III.

Podstawy arytmetyki, pojęcie liczby naturalnej, aspekty liczby, działania na liczbach naturalnych.

Wykorzystanie środków dydaktycznych w edukacji przedszkolnej i klasach I-III (projektowanie pomocy dydaktycznych).

Orientacja w przestrzeni- projektowanie ćwiczeń i zabaw kształtujących orientację w przestrzeni dla dzieci w przedszkolu i klasach I-III.

Rytm. Rozwijanie umiejętności zauważania przez dzieci regularności, sposoby zapoznawania z rytmiczną organizacją czasu (projektowanie gier i zabaw dla dzieci).

Kształtowanie umiejętności liczenia, dodawanie i odejmowanie w przedszkolu i klasach I-III.

Rozwijanie umiejętności mierzenia, długości u dzieci w wieku przedszkolnym i klasach I-III - propozycje ćwiczeń.

Zapoznanie z sensem ważenia- projektowanie ćwiczeń dla dzieci w edukacji przedszkolnej i klasach I-III

Zadania tekstowe, struktura, rodzaje i sposoby ich rozwiązywania. Układanie i rozwiązywanie zadań arytmetycznych w przedszkolu i klasach I-III, zapisywanie czynności matematycznych.

Konstruowanie gier, tworzenie różnych wariantów gier i zabaw z czynnościami matematycznymi dla dzieci i przez dzieci w różnych grupach wiekowych.

Mierzenie płynów w przedszkolu-zapoznanie z ćwiczeniami oraz projektowanie sytuacji ułatwiających rozumienie mierzenia płynów w przedszkolu i klasach I-III .

Różne sposoby i techniki wykonywania działań arytmetycznych.

Kolejność wykonywania działań- metodyka kształtowania umiejętności wykonywania obliczeń z użyciem nawiasów (lub bez) .

Intuicje geometryczne – metodyka wprowadzenia dzieci w świat geometrii

Problemy diagnozy działalności matematycznej- praca z dzieckiem zdolnym i mającym trudności w uczeniu się matematyki.

Nazwa zajęć: Indywidualizacja w edukacji dzieci

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna ćwiczenia i zabawy wspierające rozwój i uzdolnienia dzieci.
2. zna narzędzia badawcze oraz pomoce diagnostyczne.
3. zna zasady dokumentowania wyników obserwacji i diagnozy.
4. wie, jak sporządzić informację o gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole.
5. wie, jak zidentyfikować możliwości psychofizyczne dziecka oraz określić przyczyny trudności.
6. wie, jak dokonać ewaluacji swojej pracy.

w zakresie umiejętności:

1. przeprowadza ćwiczenia i zabawy wspierające rozwój i uzdolnienia dzieci.
2. przygotowuje narzędzia badawcze oraz pomoce diagnostyczne.
3. sporządza informację o gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole.
4. identyfikuje możliwości psychofizyczne dziecka oraz określa przyczyny trudności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie rozwija swoje kompetencje i podejmuje różnego rodzaju wyzwania zawodowe w celu wspierania rozwoju dziecka i zapewnienia prawidłowej pracy placówki edukacyjnej.
2. skutecznie komunikuje się i współpracuje z rodzicami oraz szeroko pojętym środowiskiem dziecka.
3. odpowiedzialnie i kompetentnie identyfikuje możliwości psychofizyczne dziecka lub ucznia oraz umiejętnie motywuje podopiecznych do twórczych działań i uczestnictwa w kulturze.
4. dokonuje ewaluacji swojej pracy i kreuje wizerunek odpowiedzialnego nauczyciela-profesjonalisty w środowisku zawodowym i życiowym.

Treści programowe dla zajęć:

Sposób wdrażania podstawy programowej wychowania przedszkolnego i dla klas I-III w zakresie; indywidualizacji pracy z dzieckiem oraz współpracy z rodzicami na rzecz wspomaganie rozwoju.

Nowe regulacje prawne w obszarze kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Indywidualizacja pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

- Rozwijanie u dzieci umiejętności społecznych i zdolności do wysiłku umysłowego;
- Wspomaganie dzieci w rozwoju czynności intelektualnych, które będą im potrzebne do rozumienia siebie i otoczenia, a także w nauce szkolnej.
- wspomaganie dzieci w kształtowaniu spostrzegawczości i pamięci wzrokowej;
- wspomaganie dzieci w uważnym słuchaniu i rozwijaniu słuchu fonematycznego w zakresie potrzebnym do nauki czytania i pisania;
- dbałość o zdrowie i rozwój fizyczny dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem sprawności rąk i koordynacji wzrokowo – ruchowej;
- wspieranie dzieci z niekorzystną dominacją stronną ze względu na naukę czytania i pisania.
- Kształtowanie u dzieci gotowości do nauki czytania i pisania;

Kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych i szkolnej edukacji.

Ewaluacja jako kontrola i ocena pracy nauczyciela.

Nazwa zajęć: Indywidualizacja w procesie kształcenia i wychowania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie, jak prowadzić ćwiczenia i zabawy wspierające rozwój i uzdolnienia dzieci.
2. wie, jak przygotować narzędzia badawcze oraz pomoce diagnostyczne.
3. wie, jak dokumentować wyniki obserwacji i diagnozy.
4. wie, jak sporządzić informację o gotowości do podjęcia nauki w szkole.
5. wie, jak identyfikować możliwości psychofizyczne dziecka oraz określać przyczyny trudności.

w zakresie umiejętności:

1. przeprowadza ćwiczenia i zabawy wspierające rozwój i uzdolnienia dzieci.
2. przygotowuje narzędzia badawcze oraz pomoce diagnostyczne.
3. sporządza informację o gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole.
4. identyfikuje możliwości psychofizyczne dziecka oraz określa przyczyny trudności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie rozwija swoje kompetencje i podejmuje różnego rodzaju wyzwania zawodowe w celu wspierania rozwoju dziecka i zapewnienia prawidłowej pracy placówki edukacyjnej.
2. skutecznie komunikuje się i współpracuje z rodzicami oraz szeroko pojętym środowiskiem dziecka.
3. odpowiedzialnie i kompetentnie identyfikuje możliwości psychofizyczne dziecka lub ucznia oraz umiejętnie motywuje podopiecznych do twórczych działań i uczestnictwa w kulturze.
4. dokonuje ewaluacji swojej pracy i kreuje wizerunek odpowiedzialnego nauczyciela-profesjonalisty w środowisku zawodowym i życiowym.

Treści programowe dla zajęć:

Sposób wdrażania podstawy programowej wychowania przedszkolnego i dla klas I-III w zakresie; indywidualizacji pracy z dzieckiem oraz współpracy z rodzicami na rzecz wspomaganie rozwoju.

Nowe regulacje prawne w obszarze kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Sposoby przygotowania narzędzi badawczych do prowadzenia obserwacji dzieci.

Indywidualizacja pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

- Rozwijanie u dzieci umiejętności społecznych i zdolności do wysiłku umysłowego;
- Wspomaganie dzieci w rozwoju czynności intelektualnych, które będą im potrzebne do rozumienia siebie i otoczenia, a także w nauce szkolnej.
- wspomaganie dzieci w kształtowaniu spostrzegawczości i pamięci wzrokowej;
- wspomaganie dzieci w uważnym słuchaniu i rozwijaniu słuchu fonematycznego w zakresie potrzebnym do nauki czytania i pisania;
- dbałość o zdrowie i rozwój fizyczny dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem sprawności rąk i koordynacji wzrokowo – ruchowej;
- wspieranie dzieci z niekorzystną dominacją stronną ze względu na naukę czytania i pisania.
- Kształtowanie u dzieci gotowości do nauki czytania i pisania;
- Kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych i szkolnej edukacji.

Ewaluacja jako kontrola i ocena pracy nauczyciela.

Nazwa zajęć: Metodyka edukacji technicznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna zasady projektowania zajęć, metody i techniki nauczania kompatybilne z zakresem realizacji celów i treści edukacji technicznej w wychowaniu i nauczaniu przedszkolnym oraz w edukacji wczesnoszkolnej (np. zadania techniczne, plan pracy, mapa mentalna).
2. zna zasady konstruowania przykładowych rozwiązań metodycznych z edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej: zasady etyki i prawa własności intelektualnej, zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz właściwej organizacji toku lekcji podczas realizacji celów edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej.
3. zna wybrane oznaczenia i wymiary na prostych rysunkach technicznych oraz symbole i znaki wykorzystywane w oznaczaniu pomieszczeń i otoczenia.
4. zna historię wybranego przez siebie wynalazku, jego znaczenie dla rozwoju cywilizacji i zasady opracowania metodycznego zajęć szkolnych poświęconych tematyce wynalazków.
5. zna zasady autoewaluacji kompetencji w zakresie przygotowania do prowadzenia zajęć technicznych w przedszkolu i w klasach I – III szkoły podstawowej.

w zakresie umiejętności:

1. wymienia i stosuje w praktyce poprzez projektowanie zajęć metody i techniki nauczania kompatybilne z zakresem realizacji celów i treści edukacji technicznej w wychowaniu i nauczaniu przedszkolnym oraz w edukacji wczesnoszkolnej (np. zadania techniczne, plan pracy, mapa mentalna).
2. konstruuje przykładowe rozwiązania metodyczne z edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej, przestrzegając zasad etyki i prawa własności intelektualnej, zachowując zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz właściwej organizacji toku lekcji podczas realizacji celów edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej.
3. czyta wybrane oznaczenia i wymiary na prostych rysunkach technicznych oraz symbole i znaki wykorzystywane w oznaczaniu pomieszczeń i otoczenia.
4. planuje wycieczkę do najbliższego warsztatu rzemieślniczego i opracowuje ją metodycznie.
5. opracowuje historię wybranego przez siebie wynalazku, uzasadnia jego znaczenie dla rozwoju cywilizacji i opracowuje metodycznie zajęcia szkolne poświęcone tematyce wynalazków.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. podejmuje rozmaite działania, indywidualne i grupowe, a także w relacjach z otoczeniem, w celu aktywizowania zainteresowań dzieci i uczniów techniką i wynalazczością.
2. ustawicznie pracuje nad samorozwojem pod względem merytorycznym, metodycznym i osobowościowym, kreuje wzorzec profesjonalnego nauczyciela, eliminując uprzedzenia i stereotypy dotyczące płci i umiejętności technicznych.
3. dokonuje autoewaluacji kompetencji w zakresie przygotowania do prowadzenia zajęć technicznych w przedszkolu i w klasach I – III szkoły podstawowej.

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie zajęć z uwzględnieniem właściwych metod i technik nauczania kompatybilnych z zakresem realizacji celów i treści edukacji technicznej w wychowaniu i nauczaniu przedszkolnym oraz w edukacji wczesnoszkolnej (np.: zadania techniczne, plan pracy, mapa mentalna),

Konstruowanie z zachowaniem zasad etyki i prawa własności intelektualnej przykładowych rozwiązań metodycznych z edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej z zachowaniem zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz właściwej organizacji toku lekcji podczas realizacji celów edukacji technicznej w przedszkolu i w edukacji wczesnoszkolnej,

Informacja techniczna. Czytanie wybranych oznaczeń i wymiarów na prostych rysunkach technicznych. Symbole i znaki mające charakter powszechnej informacji i bezpiecznego poruszania się w otoczeniu. Montaż i demontaż modeli urządzeń technicznych. Obsługa i stosowanie latarki, zegara, odkurzacza, sokowirówki. Dostrzeganie zagrożeń wynikających z niewłaściwego korzystania z urządzeń technicznych, szczególnie elektrycznych i gazowych.

Zaplanowanie wycieczki do pobliskiego warsztatu w celu zaobserwowania na żywo pracy rzemieślnika, sposobu operowania danymi materiałami i posługiwania się narzędziami charakterystycznymi dla danego zawodu.

Budzenie zainteresowania techniką poprzez zapoznanie z historią wybranego wynalazku, np. od dylżansu do rakiety kosmicznej; od balii i tary do pralki automatycznej; koło wielki wynalazek. Mapy mentalne, prezentacje multimedialne.

Ewaluacja gotowych rozwiązań metodycznych, autoewaluacja własnych kompetencji w zakresie edukacji technicznej.

Nazwa zajęć: **Metodyka wychowania fizycznego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie proces edukacji fizycznej, wie jak wykorzystać wiedzę praktyczną z poszczególnych dyscyplin w organizacji jednostek lekcyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zdiagnozować, zaplanować, realizować i ewaluować treści kształcenia różnych dyscyplin sportu oraz różnorodnych form aktywności fizycznej obejmujących pierwszy etap edukacyjny.
2. Potrafi wykazać się umiejętnościami i kompetencjami niezbędnymi do realizacji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych zadań szkoły oraz wykazuje umiejętność autoedukacji a także ustawicznego doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego.
3. Samodzielnie, w sposób prawidłowy pod względem metodycznym i merytorycznym, wykonuje powierzone mu zadania.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Właściwie organizuje pracę własną pamiętając o zasadach bezpieczeństwa.
2. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.
3. Promuje zdrowy styl życia i aktywność fizyczną w rodzinie i środowisku lokalnym.
4. Ma poczucie odpowiedzialności za uczniów i innych ćwiczących. Potrafi pomagać słabszym.

Treści programowe dla zajęć:

Cele i zadania edukacji fizycznej na etapie nauczania zintegrowanego.

Metody i formy nauczania czynności ruchowych stosowane w wychowaniu fizycznym.

Budowa i struktura lekcji. Zadania poszczególnych części lekcji. Rodzaje toków lekcyjnych.

Zapis scenariusza zajęć oraz kolejność czynności nauczyciela w jego opracowaniu

Gry i zabawy ruchowe jako podstawowa forma realizacji podstawy programowej z wychowania fizycznego na I etapie edukacyjnym.

Nauka i doskonalenie czynności ruchowych zgodnych z wymaganiami zawartymi w podstawie programowej na I etapie edukacyjnym.

Opracowanie scenariusza zajęć w zakresie gier zespołowych, lekkoatletyki i gimnastyki dla uczniów klas I-III.

Przeprowadzenie zajęć zgodnie z wcześniej opracowanym scenariuszem.

Ocena szkolna i ocenianie:

-kontrola i ocena w wychowaniu fizycznym,

-kryteria ocen i sposoby oceniania.

Planowanie pracy nauczyciela:

-zadania szkoły w kontekście realizacji programu nauczania z wychowania fizycznego,

-podstawa programowa I etapu nauczania,

-program nauczania,

-plan pracy nauczyciela.

Dyscyplina i bezpieczeństwo na lekcji wychowania fizycznego.

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji społeczno-przyrodniczej dziecka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna metody i formy pracy w przedszkolu oraz klasach I-III w zakresie edukacji środowiskowej i społecznej.

2. zna zasady projektowania różnorodnych sytuacji edukacyjnych w formie zajęć zintegrowanych ze szczególnym uwzględnieniem informacji dotyczących poznania środowiska przyrodniczego, geograficznego i społecznego.

3. wie, jak prowadzić zajęcia w zakresie środowiska społeczno-przyrodniczego podczas ćwiczeń w ramach symulacji zajęć przedszkolnych i szkolnych praktyk pedagogicznych na podstawie samodzielnie (i w zespołach) przygotowanych planów metodycznych.

4. wie, jak dostosować proces nauczania-uczenia się do rzeczywistych potrzeb oraz możliwości poznawczych i wykonawczych dzieci.

5. wie, jak pogłębiać i uaktualniać swoją wiedzę z dziedziny teorii i metodyki nauczania środowiska społeczno-przyrodniczego w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej na zasadzie samokształcenia z wykorzystaniem różnych źródeł informacji.

w zakresie umiejętności:

1. projektuje różnorodne sytuacje edukacyjne w formie zajęć zintegrowanych ze szczególnym uwzględnieniem informacji dotyczących poznania środowiska przyrodniczego, geograficznego i społecznego.

2. kompetentnie prowadzi zajęcia w zakresie środowiska społeczno-przyrodniczego podczas ćwiczeń w ramach symulacji zajęć przedszkolnych i szkolnych praktyk pedagogicznych na podstawie samodzielnie (i w zespołach) przygotowanych planów metodycznych.

3. dostosowuje proces nauczania-uczenia się do rzeczywistych potrzeb oraz możliwości poznawczych i wykonawczych dzieci.

4. systematycznie pogłębia i uaktualnia swoją wiedzę z dziedziny teorii i metodyki nauczania środowiska społeczno-przyrodniczego w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej na zasadzie samokształcenia z wykorzystaniem różnych źródeł informacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. projektuje i realizuje różnorodne sytuacje edukacyjne w formie zajęć zintegrowanych, wykazując się umiejętnością współpracy oraz kierowania zespołem.

2. kreuje wzorzec nauczyciela, kompetentnie i odpowiedzialnie prowadząc zajęcia w zakresie środowiska społeczno-przyrodniczego.

3. ustawicznie pogłębia wiedzę merytoryczną i metodyczną, z wykorzystaniem różnych źródeł informacji, aby dostosować proces nauczania-uczenia się do rzeczywistych potrzeb oraz możliwości poznawczych i wykonawczych dzieci.

4. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji w kontekście rozmaitych relacji z szeroko pojętym środowiskiem.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy wiedzy o środowisku społeczno-przyrodniczym. Podstawa programowa wychowania przedszkolnego. Podstawa programowa edukacji wczesnoszkolnej.

Metodyka nauczania środowiska społeczno-przyrodniczego: cele, metody, formy nauczania, środki dydaktyczne, podręczniki.

Modele zajęć zintegrowanych na podstawie wybranych bloków tematycznych. Dobór i układ treści ze środowiska społeczno-przyrodniczego.

Rozwijanie relacji dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym ze światem przyrody poprzez aktywne w nim uczestnictwo.

Opracowanie planów metodycznych zintegrowanych zajęć terenowych o tematyce przyrodniczej i społecznej dla dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów klas I-III.

Nazwa zajęć: **Metodyka edukacji przedszkolnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. ma podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii, podstaw pedagogiki przedszkolnej oraz podstaw pedagogiki wczesnoszkolnej, zna podstawy pracy z dzieckiem oraz zasady pracy wychowawczo-dydaktycznej i opiekuńczej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dobierać poznane metody i formy pracy w przedszkolu do rozwoju procesów socjalizacji. projektuje działania edukacyjne, potrafi rozwiązywać problemy pedagogiczne.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadomy/a istoty podejmowanych działań nakierowanych na tworzenie przyjaznego środowiska rozwojowego dziecka i zorientowany na bycie facylitatorem dla dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogiczne, psychologiczne podstawy pracy z dzieckiem przedszkolnym.

Planowanie pracy opiekuńczej, wychowawczej i dydaktycznej w przedszkolu.

Formy pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym (zabawa jako podstawowa forma aktywności dziecka przedszkolnego, formy o charakterze pracy, zajęcia planowane w przedszkolu, uroczystości w przedszkolu - ich wychowawcze aspekty, spacer i wycieczki).

Metody pracy z dzieckiem w przedszkolu.

Podmiotowe traktowanie dziecka - prawa dziecka.

Wspieranie zdolności i talentów dziecka w przedszkolu.

Przedszkole a dojrzałość szkolna.

Dziedziny wychowania w przedszkolu (wychowanie zdrowotne, wychowanie społeczno-moralne, wychowanie umysłowe, wychowanie estetyczne, wychowanie patriotyczne).

Projektowanie sytuacji edukacyjnych, wychowawczych wspomagających harmonijny rozwój dziecka i wspierających je w drodze do sukcesu.

Warsztat pracy nauczyciela przedszkola. Dokumentacja nauczyciela i dokumentacja placówki.

Podstawa programowa wychowania przedszkolnego.

Nazwa zajęć: **Polityka oświatowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna strategię budowania/zmieniać systemu oświaty.

2. Zna wybrane modele systemów oświaty

w zakresie umiejętności:

1. Opisuje i krytycznie analizuje procesy i zmiany zachodzące w systemie oświaty.

2. Przybliża dylematy związane z ideologicznym uwikłaniem polityki oświatowej.

3. Dokonuje analizy możliwych konsekwencji prowadzenia określonej strategii polityki oświatowej.

4. Dokonuje analizy wybranych patologii i mechanizmów manipulacji w polityce oświatowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Argumentuje własne racje i potrafi w sposób krytyczny analizować zagadnienia związane z obszarem tematycznym przedmiotu

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza edukacji w Polsce.

Strategie budowania/zmieniać systemu oświaty.

Modele systemu oświaty

Zmiany i procesy zachodzące w systemach edukacji

Polityka oświatowa w Polsce i na świecie
Patologie w polityce oświatowej

Nazwa zajęć: **Pedagogika porównawcza**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna zakres i specyfikę komparatystyki edukacyjnej uprawianej w Polsce i na świecie.
2. zna głównych przedstawicieli komparatystyki pedagogicznej, ich główne obszary działania i opisać specyfikę ich postępowania metodologicznego.
3. wie, na czym polega wpływ ideologii na funkcjonowanie i zmiany w systemie edukacji w danym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem światowych tendencji neoliberalnych.
4. wie, jak argumentować i wartościować w różnych układach rzeczywistości znaczenie środowiska społeczno-kulturowego dla kształtu i funkcjonowania systemu edukacji w danym państwie.
5. wie, jak zaprojektować badanie i dokonać analizy wybranego zagadnienia dotyczącego edukacji na świecie z zastosowaniem specyficznej metodologii komparatystycznej.
6. wie, jak analizować i ocenić stan edukacji w danym kraju w kontekście wybranych teorii społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. wyjaśnia i opisuje zakres i specyfikę komparatystyki edukacyjnej uprawianej w Polsce i na świecie.
2. wymienia głównych przedstawicieli komparatystyki pedagogicznej, ich główne obszary działania i opisać specyfikę ich postępowania metodologicznego.
3. Wyjaśnia wpływ ideologii na funkcjonowanie i zmiany w systemie edukacji w danym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem światowych tendencji neoliberalnych.
4. uzasadnia i wartościuje w różnych układach rzeczywistości znaczenie środowiska społeczno-kulturowego dla kształtu i funkcjonowania systemu edukacji w danym państwie.
5. projektuje badanie i dokonuje analizy wybranego zagadnienia dotyczącego edukacji na świecie z zastosowaniem specyficznej metodologii komparatystycznej.
6. analizuje i ocenia stan edukacji w danym kraju w kontekście wybranych teorii społecznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje z szeroko pojętymi środowiskami profesjonalistów i nieprofesjonalistów, indywidualnie oraz zespołowo, przestrzegając zasad etyki zawodowej.
2. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.
3. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad swoim rozwojem osobistym i zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i funkcje, zakres i przedmiot badań komparatystyki w Polsce i na świecie.

Główni przedstawiciele szkół komparatystyki pedagogicznej na świecie

Polska szkoła pedagogiki międzynarodowej i porównawczej

Agencje międzynarodowe związane z edukacją

Międzynarodowe badania edukacyjne

Główne założenia i specyfika procedur badawczych w obszarze pedagogiki porównawczej

Ideologie polityczne i ich wpływ na profil edukacji w danym kraju – kraje nordyckie a Stany Zjednoczone
Neoliberalizm jako dominująca ideologia w kontekście badań edukacji światowej

Tendencje w zakresie zmian systemowych, społecznych, kulturowych a zmiana w kształcie i funkcjonowaniu systemu oświaty w danym kraju jako konsekwencja tych tendencji

Wpływ kontekstu społeczno – kulturowego na kształt edukacji w danym kraju

Projektowanie i przygotowanie narzędzi do przeprowadzenia badań z zakresu komparatystyki pedagogicznej oraz ich realizacja

Analiza stanu systemu edukacji w danym kraju w kontekście teorii społecznych

Nazwa zajęć: **Integracja i inkluzja w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie pojęcia integracji i inkluzji w edukacji
2. Zna i rozumie zasady funkcjonowania systemów kształcenia: segregacyjnego, integracyjnego i włączającego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sformułować właściwe procedury postępowania z dziećmi niepełnosprawnymi w organizacji kształcenia i wychowania
2. Potrafi ukierunkować rodziców w doborze właściwej formy edukacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wykazuje postawy zrozumienia i gotowości do współpracy w zakresie organizacji edukacji integracyjnej i inkluzywnej

Treści programowe dla zajęć:

Integracja i inkluzja w ujęciu definicyjnym wybranych autorów.

Charakterystyka kształcenia segregacyjnego, integracyjnego i włączającego w polskim systemie oświaty. Przepisy prawa oświatowego regulujące kształcenie dzieci niepełnosprawnych.

Współpraca z rodzicami dzieci niepełnosprawnych w zakresie organizacji kształcenia integracyjnego i włączającego.

Organizacja systemu wsparcia dla dzieci z niepełnosprawnościami: rola nauczyciela współorganizującego kształcenie specjalne; Kształtowanie właściwych postaw wobec niepełnosprawności innych uczestników procesu kształcenia.

Budowanie własnego (nauczyciela) zasobu kompetencji zawodowych i umiejętności interpersonalnych w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Współpraca z NGO w organizacji kształcenia integracyjnego i włączającego.

Nazwa zajęć: **Praktyka zawodowa arteterapeutyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna specyfikę placówki. Wie, jak analizować i diagnozować sytuacje wychowawcze indywidualne i grupowe oraz sytuację jednostki wymagającej wsparcia arteterapeutycznego.

2. wie, jak odczytywać i interpretować interakcje między uczestnikami zajęć arteterapeutycznych a wychowawcą, nauczycielem, terapeutą, arteterapeutą.

3. wie, jak rozpoznawać uczestników ze specjalnymi potrzebami terapeutycznymi, rozpoznaje widoczne zaburzenia i dysfunkcje. Podejmuje działania na rzecz uczestników ze specjalnymi potrzebami terapeutycznymi.

4. wie, jak podjąć współpracę z nauczycielami, wychowawcami, pedagogiem szkolnym, psychologiem, specjalistami pracującymi z uczniami – głównie terapeutami i arteterapeutami.

w zakresie umiejętności:

1. charakteryzuje specyfikę placówki. Analizuje i diagnozuje sytuacje wychowawcze indywidualne i grupowe oraz sytuację jednostki wymagającej wsparcia arteterapeutycznego.

2. odczytuje i interpretuje interakcje między uczestnikami zajęć arteterapeutycznych a wychowawcą, nauczycielem, terapeutą, arteterapeutą.

3. rozpoznaje uczestników ze specjalnymi potrzebami terapeutycznymi, rozpoznaje widoczne zaburzenia i dysfunkcje. Podejmuje działania na rzecz uczestników ze specjalnymi potrzebami terapeutycznymi.

4. podejmuje działania arteterapeutyczne odnoszące się do zaobserwowanych sytuacji wymagających wsparcia arteterapeutycznego. Projektuje i prowadzi zajęcia arteterapeutyczne w oparciu o samodzielnie opracowane programy/ projekty, dokumentuje te działania.

5. ocenia poprawność obserwowanych zajęć pod względem zastosowanych obszarów, metod i technik arteterapeutycznych.

6. opracowuje programy/projekty i prowadzi zajęcia adekwatnie do potrzeb wsparcia.

7. organizuje przestrzeń do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce i adekwatnie z nich korzysta na zajęciach arteterapeutycznych.

8. aktywizuje uczestników do działań arteterapeutycznych, wzbudza w nich motywację do pokonywania własnych ograniczeń, wspiera samodzielne inicjatywy twórcze uczestników

9. podejmuje współpracę z nauczycielami, wychowawcami, pedagogiem szkolnym, psychologiem, specjalistami pracującymi z uczniami – głównie terapeutami i arteterapeutami.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, dla dobra dzieci i uczniów z zaburzeniami.

2. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.

3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz ustawicznie pracuje na swoim rozwojem osobistym i zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Funkcjonowanie i specyfika placówki, dokumentacja, poznanie potrzeb i planów szkoły/placówki w zakresie działań korekcyjno-kompensacyjnych, terapeutycznych. Analiza i diagnoza sytuacji wychowawczych indywidualnych i grupowych oraz sytuacji jednostki wymagającej wsparcia arteterapeutycznego.

Odczytanie i interpretacja interakcji między uczestnikami zajęć arteterapeutycznych a arteterapeutą. Rozpoznawanie uczestników ze specjalnymi potrzebami terapeutycznymi, rozpoznanie widocznych zaburzeń i dysfunkcji. Podejmowanie działań na rzecz uczestników ze specjalnymi potrzebami terapeutycznymi.

Podejmowanie działań arteterapeutycznych odnoszących się do zaobserwowanych sytuacji wymagających wsparcia arteterapeutycznego. Projektowanie i prowadzenie zajęć arteterapeutycznych w oparciu o samodzielnie opracowane programy/ projekty, dokumentacja tych działań.

Ocena poprawności obserwowanych zajęć pod względem zastosowanych obszarów, metod i technik arteterapeutycznych.

Opracowanie programów/projektów i prowadzenie zajęć adekwatnie do potrzeb wsparcia.

Organizacja przestrzeni do określonych zajęć. Przygotowanie pomocy i adekwatne ich wykorzystanie na zajęciach arteterapeutycznych.

Metody i formy aktywizowania uczestników do działań arteterapeutycznych, wzbudzanie w nich motywacji do pokonywania własnych ograniczeń, wspieranie samodzielnych inicjatyw twórczych uczestników.

Zasady i formy współpracy z nauczycielami, wychowawcami, pedagogiem szkolnym, psychologiem, specjalistami pracującymi z uczestnikami – głównie terapeutami i arteterapeutami.

Nazwa zajęć: Pedagogika medialna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna elementarną terminologię używaną w pedagogice medialnej i zjawiska w niej występujące.

w zakresie umiejętności:

1. Prawidłowo interpretuje pojęcia i zjawiska społeczne oraz medialne.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności medialnych, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego w zakresie kształtowania innowacyjnej postawy związanej z wykorzystaniem mediów.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie mediów, historia, ich rola i wpływ na człowieka.

Przedmiot i zadania pedagogiki medialnej.

Mechanizmy oddziaływania mediów, język mediów, metody analizy i oceny przekazów medialnych.

Możliwości i metody wykorzystania mediów w różnych formach edukacji.

Wpływ mediów na rozwój procesów poznawczych i wiedzy.

Skutki oddziaływania medialnego, mechanizmy kształtowania się wartości i postaw pod wpływem mediów.

Podstawy wychowania do korzystania z mediów i odbioru mediów, media w procesach dydaktycznych i wychowawczych.

Jak pisać, mówić i komunikować się – podstawowe kompetencje pedagoga medialnego.

Nazwa zajęć: Psychologia pracy nauczyciela

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna zasady planowania i realizowania rozwoju zawodowego.

2. wie, jak scharakteryzować najważniejsze zagrożenia rozwoju zawodowego nauczyciela.

3. zna metody przeciwdziałania podstawowym zagrożeniom rozwoju zawodowego.

w zakresie umiejętności:

1. wymienia i charakteryzuje najważniejsze zagrożenia rozwoju zawodowego nauczyciela.

2. wymienia i charakteryzuje zasady planowania i realizowania rozwoju zawodowego.

Treści programowe dla zajęć:

Proaktywny model rozwoju zawodowego nauczyciela

Wypalenia zawodowe, pracoholizm, rutyna

Konflikt i mobbing w pracy nauczyciela

Profilaktyka higieny psychicznej w zawodzie nauczyciela

Nazwa zajęć: Nowe media w edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Definiuje pojęcia obszaru mediów i multimediów.

2. Zna modele komunikacyjne i potrafi je odnieść do edukacji elementarnej.

3. Zna klasyfikacje mediów i potrafi scharakteryzować media jako środki dydaktyczne w edukacji elementarnej.

4. Zna i potrafi opisać przykłady wykorzystania mediów, multimediów i intermedii w nauczaniu.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać ewaluacji komunikatu medialnego lub materiału multimedialnego.

2. Potrafi scharakteryzować Internet i wybrane aplikacje sieciowe jako narzędzia w rękach nauczyciela i ucznia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zna i rozumie etyczno-prawne konteksty użytkowania mediów, zwłaszcza w odniesieniu do dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Media (nowe media) – definicje pojęć, podstawy rozumienia mediów.

Modele komunikacyjne.

Mechanizmy kształtowania się wartości i postaw pod wpływem mediów

Możliwości i metody wykorzystania mediów w różnych formach edukacji.

Konteksty etyczne i prawne mediów.

Ewaluacja pedagogiczna przekazów medialnych.

Użytek edukacyjny sieci komputerowych.

Nazwa zajęć: Podstawy arteterapii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawową terminologię używaną w arteterapii i posiada uporządkowaną wiedzę metodyczną dotyczącą procesu arteterapeutycznych oddziaływań oraz uwarunkowania tych procesów w terapii dziecka

w zakresie umiejętności:

1. dostrzega i analizuje cele arteterapii rozwojowej i podaje przykłady zastosowań warsztatów arteterapii prowadzonych w nurcie psychoedukacyjnym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje samooceny własnych kompetencji zawodowych, wyznacza kierunki własnego rozwoju zawodowego.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu arteterapii .Cele i zadania terapii przez sztukę we wspomaganie rozwoju dziecka .Przegląd stanowisk

Proces terapeutyczny w usprawnianiu dziecka z dysfunkcją poprzez aktywność artystyczną. Strategie indywidualizujące w pracy warsztatowej dla dzieci z zaburzeniami rozwojowymi . Znaczenie relacji w sytuacji terapeutycznej. Istota i opis metod - studium przypadku w arteterapii .

Wymagania stawiane nauczycielom w funkcji arteterapeuty -członkom zespołu terapeutycznego pracującego z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi

Nazwa zajęć: Diagnostyka w arteterapii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma podstawową wiedzę z zakresu badania procesu arteterapeutycznego i jego efektów

w zakresie umiejętności:

1. analizuje przebieg wypowiedzi plastycznej i kreatywnej dramy jako źródła komunikatu diagnostycznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. przestrzega zasad etyki zawodowej arteterapeuty

Treści programowe dla zajęć:

Diagnostyczny wymiar procesu tworzenia. Badania procesu terapeutycznego i jego efektów wg A. Gilroy

Rysunek w przestrzeni terapeutycznej jako komunikat diagnostyczny

Studium przypadku w arteterapii . Wywiad narracyjny, arkusz obserwacji w procesie arteterapii i sposoby rejestracji danych

Metoda opisowa w jakościowych badaniach dramy kreatywnej, efektywność arteterapii - opinia ekspertów

Nazwa zajęć: Neurobiologiczne uwarunkowania procesu arteterapii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie znaczenie podstawowych pojęć z zakresu neurobiologicznych uwarunkowań procesu arteterapii.
2. zna rodzaje specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w kontekście oddziaływań neurobiologicznych.

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny.
2. skutecznie i świadomie komunikuje się z użyciem właściwej terminologii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wie, jak doskonalić w sposób ciągły swoją wiedzę merytoryczną.
2. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, dla dobra dzieci i młodzieży z zaburzeniami.
3. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy neurobiologii człowieka. Budowa i funkcjonowanie układu nerwowego człowieka.
Asymetria i integracja półkul a zachowanie się człowieka. Co potrafi mózg ludzki?
Rola arteterapii w medycynie. Znaczenie gelotologii we wspomaganiu rozwoju i leczenia dzieci.
Istota muzykoterapii. Muzyka w medycynie i edukacji.
Znaczenie arteterapii w edukacji. Arteterapia jako metoda wspomagająca pracę wychowawczą.
Zabawa w psychoterapii. Terapia zabawą.
Znaczenie sztuki w procesie terapeutycznym.

Nazwa zajęć: Metody i techniki arteterapii w działaniach profilaktycznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma podstawową wiedzę o technikach stosowanych w arteterapii, ich możliwościach i ograniczeniach.
2. Ma podstawową wiedzę o psychologiczno-pedagogicznych podstawach technik arteterapeutycznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować, przygotować i przeprowadzić działania arteterapeutyczne, stosując poznane techniki arteterapeutyczne.
2. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu podstaw pedagogiki i psychologii do analizy zachowań indywidualnych bądź grupowych w prowadzeniu działań arteterapeutycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość odpowiedzialności profesjonalnej i etycznej w kontaktach z osobami poddawanyymi działaniom arteterapeutycznym.
2. Potrafi profesjonalnie porozumiewać się na temat prowadzonych działań arteterapeutycznych.

Treści programowe dla zajęć:

Arteterapia – pojęcie, koncepcje i definicje.
Rodzaje arteterapii – funkcje i cele. Metody i techniki arteterapii.
Wybrane metody i techniki arteterapii stosowane w profilaktyce pierwszo-, drugo- i trzeciorzędowej.
Planowanie, przygotowanie i przeprowadzenie zajęć arteterapeutycznych o charakterze profilaktycznym z zastosowaniem poznanych metod i technik arteterapii.

Nazwa zajęć: Dziecko w sytuacji trudnej - formy wsparcia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Identyfikuje i definiuje sytuację psychofizyczną dziecka/ucznia oraz wyjaśnia specyfikę trudności w sferze intelektualnej/emocjonalnej/fizycznej/społecznej występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów edukacji wczesnoszkolnej;
2. Posiada wiedzę na temat bio-psycho-społecznych uwarunkowań trudności rozwojowych, edukacyjnych, adaptacyjnych, itp. doświadczanych przez dzieci /uczniów;

w zakresie umiejętności:

1. Dokonuje analizy i oceny funkcjonowania osoby w sytuacjach trudnych (stres, frustracja, konflikt, trauma, żaloba, itp.) i samodzielnie rozpoznaje indywidualne potrzeby;
2. Wskazuje i omawia elementarne formy pomocy psychologicznej, podmiotowej, organizacyjnej, instytucjonalnej oraz różnicuje metody i techniki jako środki wspomaganie w sytuacji trudności u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej, a także przygotowuje samodzielny projekt wspomagający deficyty i trudności u dzieci oraz dokona jego ewaluacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Doskonali swoją wiedzę i kompetencje, by postępować profesjonalnie w procesie pomagania, wsparcia i terapii, efektywnie komunikuje się z wychowankami w różnych sytuacjach

Treści programowe dla zajęć:

Dziecko osamotnione w domu rodzinnym i uwarunkowania osamotnienia w dzieciństwie. Typologia osamotnienia, jej przyczyny, odmiany, wymiary. Możliwości pomocy. Dziecko „odarte z domu”, „odziane” w instytucję - trudności dziecka doświadczającego opieki instytucjonalnej.

Dziecko a rodzina. Struktura rodziny, problemy rodziny współczesnej a różne trudności przeżywane przez dziecko - np. dziecko jedynek, najstarsze, wychowywane przez jednego z rodziców, w sytuacji rozvodu, rozłąki, żałoby, choroby rodzica, eurosieroctwa, itp.

Dziecko z trudnościami w nauce i uczeniu się – przyczyny, przejawy, możliwości i sposoby wsparcia. Dziecko ze specjalnymi potrzebami.

Dziecko z zaburzeniami mowy/komunikacji i jego sytuacja psychospołeczna. Instytucjonalne, środowiskowe, podmiotowe formy wsparcia.

Dzieci z zaburzeniami procesu socjalizacji w środowisku szkolnym. Start szkolny dziecka jako sytuacja trudna. Dzieci biernie, nieakceptowane. Metody, techniki, strategie wspomaganie.

Dziecko agresywne. Przyczyny, przejawy. Możliwości i rodzaje pomocy oraz wsparcia.

Dziecko nieśmiałe. Przyczyny, sposoby zaradcze.

Dziecko chore. Specyfika choroby chronicznej u dzieci. Choroba jako sytuacja trudna. Wtórne problemy wynikające z choroby. Dziecko chore w domu, w szkole, u lekarza. Wsparcie chorych dzieci i ich rodzin.

Usprawnianie dzieci przewlekle chorych.

Dziecko biedne. Problematyka ubóstwa dziecięcego.

Dziecko ulicy – typologia, struktura i skala zjawiska w Polsce i na świecie, uwarunkowania. Obszary i strategie interwencji.

Nazwa zajęć: **Metodyka działań arteterapeutycznych rozwijających kompetencje komunikacyjne, emocjonalne, społeczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe zasady z zakresu komunikacji społecznej, zorientowanej na zastosowanie praktyczne w arteterapeutycznym działaniu pedagoga przedszkolnego i wczesnoszkolnego.

2. ma podstawową wiedzę o rodzajach relacji społecznych istotnych w procesie komunikacji, rozumie, rozpoznaje i zna elementarne metody pracy z emocjami i potrzebami swoich podopiecznych, szczególnie w kontekście edukacji małego dziecka.

3. ma podstawową wiedzę o metodach, technikach, narzędziach i środkach stosowanych w komunikacji społecznej, w szczególności: metodach oceny społecznej, metodach określania ról w grupie oraz podejmowania w grupie decyzji, wyborów i pytań sprzyjającym najlepszym działaniom arteterapeuty pracującym z dzieckiem.

w zakresie umiejętności:

1. rozróżnia normatywność, dyrektywność, opiekuńczość, bunt, uległość, spontaniczność i twórczość w komunikacji, relacji międzyludzkiej i swojej. Stosuje je w pracy jako przyszły nauczyciel przedszkolny i wczesnoszkolny.

2. posiada umiejętności społeczne i komunikacyjne pozwalające na działania arteterapeutyczne, potrafi pracować w zespole praktyków realizując wspólne projekty jako przyszły nauczyciel przedszkolny i wczesnoszkolny.

3. potrafi przeprowadzić zajęcia wykorzystujące terapeutyczną rolę sztuki w nazywaniu emocji, uczuć, budowaniu odwagi, podnoszeniu samooceny, okazywaniu szacunku osobom/dzieciom, z którymi pracuje.

4. potrafi przeprowadzić działania niekonwencjonalnymi metodami arteterapii działając w zgodzie z godnością i szacunkiem do drugiego człowieka.

5. pracuje w zgodzie z hierarchią wartości, potrzeb i priorytetów dobrego arteterapeuty, podejmuje wyzwania wysokiej jakości jako przyszły nauczyciel przedszkolny i wczesnoszkolny.

6. posiada podstawowe umiejętności organizacyjne pozwalające na planowanie i realizację zadań związanych z komunikowaniem w grupie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie potrzebę doskonalenia wiedzy przez całe życie. Rozwija swoją kreatywność.

2. potrafi współpracować i działać w grupie, dokonuje właściwej samooceny, zna swoje możliwości i predyspozycje.

3. stosuje nowoczesne metody pracy, jest uważny i zorientowany na rozwój osobisty, rozumie odpowiedzialność i potrzebę bycia dobrym człowiekiem i odpowiedzialnym pedagogiem przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Treści programowe dla zajęć:

Zasady – współpraca.

Relacje interpersonalne w grupie. Sposób wyrażania uczuć i postaw. Pozytywne i negatywne powiązania.

System i umiejętności systemowe wg ORSC.

Uważność w edukacji. Kompetencje społeczne oparte na uważności (mindfulness) u dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych.

Drama. Cele edukacyjne dramy (wychowawcze, terapeutyczne, kreatywne, inspirujące, komunikacyjne, integrujące i indywidualizujące) w obszarze dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego.

Zachowania i emocje. Techniki wspierania współpracy.

Role i działania arteterapeuty na różnych etapach procesu komunikacji.

Emocje. Wartości i motywacja. Rola wartości w komunikacji.

Kompetencje inteligencji emocjonalnej (life coaching).

Nazwa zajęć: Kreacja plastyczna we wspomaganiu rozwoju

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna techniki wizualne ukierunkowane na rozwój wyobraźni dzieci i osób dorosłych będących w potencjalnej sytuacji kryzysu relacji intrapersonalnej i interpersonalnej
2. posiada wiedzę na temat warsztatu terapii wizualnej pod kątem integracji sztuk: rzeźba, malarstwo, teatr, muzyka.

w zakresie umiejętności:

1. opracowuje warsztat terapii wizualnej pod kątem integracji sztuk: rzeźba, malarstwo, teatr, muzyka.
2. charakteryzuje techniki wizualne ukierunkowane na rozwój wyobraźni dzieci i osób dorosłych będących w potencjalnej sytuacji kryzysu relacji intrapersonalnej i interpersonalnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna potrzeby psychospołeczne dziecięcego odbiorcy warsztatu terapii wizualnej, omawia celowość wybranych środków artystycznych stosowanych w terapii wizualnej

Treści programowe dla zajęć:

Tworzenie warsztatów twórczych zgodnie z autorską koncepcją łączenia intermodalnych technik kreatywności w terapii wizualnej

Opracowanie i realizacja ćwiczeń warsztatowych dla określonej kategorii tematycznej

Określanie celów procesu wsparcia metodami artystycznymi, wybór metod i form pracy dla wybranej grupy uczestników

Nazwa zajęć: Teatr w profilaktyce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wie, jaką rolę w kształtowaniu kompetencji psychospołecznych ucznia ma zastosowanie technik teatralnych w zajęciach profilaktycznych, warsztatowych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać określone techniki teatralne do rozwiązywania sytuacji problemowych- promowania zdrowego stylu życia i oporu wobec zagrożeń dobrostanu w aspekcie fizycznego i psychospołecznego rozwoju ucznia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować w zespole różnych ekspertów

Treści programowe dla zajęć:

Miejsce kreacji teatralnej w promowaniu zdrowego stylu życia

Obszary tematyczne i techniki teatralne w teatrze profilaktycznym. Rola motywacji w procesie twórczym

Spektakle profilaktyczne- przykłady tematyczne: przemoc rówieśnicza, cyberagresja, zachowania motywowane nienawiścią, niepełnosprawność, priorytety i poszukiwanie swojej tożsamości

Przykłady dobrych praktyk zastosowania technik teatralnych w profilaktyce zachowań ryzykownych

Nazwa zajęć: Metodyka edukacji zdrowotnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie metody projektowania różnych form aktywności w celu rozwijania kultury zdrowotnej u dzieci/uczniów.

2. zna sposoby rozwijania postawy prozdrowotnej wśród dzieci lub uczniów. Zna modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia.

w zakresie umiejętności:

1. planuje działania mające na celu rozwój kultury zdrowotnej.
2. skutecznie rozwija postawy prozdrowotne wśród dzieci lub uczniów.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. krzewi postawę dbałości o zdrowie i ochronę środowiska.

Treści programowe dla zajęć:

Cele i funkcje edukacji zdrowotnej w nauczaniu przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Planowanie i ewaluacja w edukacji zdrowotnej.

Metody wspomaganie uczenia się. Rodzaje metod i technik, zasady doboru. Akcje i konkursy w edukacji zdrowotnej.

Środki dydaktyczne w edukacji zdrowotnej, Korzyści i ograniczenia w korzystaniu z Internetu. Mass media jako źródła informacji o zdrowiu.

Edukacja zdrowotna w różnych siedliskach. Promocja zdrowia w przedszkolu i szkole.

Wybrane aspekty edukacji zdrowotnej w przedszkolu i szkole: dbałość o ciało, prozdrowotna edukacja żywieniowa, aktywność fizyczna.

Nazwa zajęć: Elementy statystyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe pojęcia statystyczne i strukturę badania statystycznego.
2. Zna metody statystyczne i ich zastosowanie w konkretnych problemach badawczych

w zakresie umiejętności:

1. Przygotowuje kwestionariusz ankiety z zastosowaniem pytań różnego typu. Potrafi przeprowadzić badania, zakodować uzyskane dane, dokonać obliczeń liczbowych i procentowych. Zaprezentować uzyskane wyniki w zestawieniach tabelarycznych i wykresach graficznych
2. Potrafi obliczyć podstawowe statystyki
3. Dokonuje analizy wybranych wyników badań, redaguje pisemnie i ustnie wnioski z przeprowadzonych analiz statystycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do przygotowania, przeprowadzenia badań ilościowych oraz krytycznej analizy uzyskanych wyników.
2. Podejmując badania uwzględnia zasady etyki badacza, potrafi w sposób obiektywny przedstawić wybrane wyniki badań.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia statystyczne. Struktura badania statystycznego.

Etapy procesu badawczego, conceptualizacja badań, opracowanie kwestionariusza wywiadu, zebranie danych, kodowanie, przygotowanie macierzy danych, obliczenia liczbowe i procentowe.

Analiza wyników badań na podstawie zestawień tabelarycznych i graficznych.

Analiza statystyczna z zastosowaniem wybranych metod

Wnioskowanie statystyczne

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie sens i znaczenie metodologii pedagogicznej i metodologii badań pedagogicznych.
2. Posiada wiedzę umożliwiającą rozróżnienie różnych paradygmatów w badaniach pedagogicznych.
3. Potrafi zoperacjonalizować i zinstrumentalizować podstawowe pojęcia w wybranej tematyce badań oraz skonstruować spis treści pracy dyplomowej, zgodnie z przyjętymi wytycznymi.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeanalizować literaturę związaną z przedmiotem badań oraz skonstruować strukturę procesu badawczego od strony: przedmiotu badań, celów, problemów, listy zmiennych, modelu badawczego, hipotezy badawczej; układu zmiennych, ich definicji, wskaźników, konstrukcji narzędzi badawczych oraz doboru metod i technik; ilościowej, jakościowej i triangulacyjnej wyników badań, jednostek treściowych analiz, ilościowej i jakościowej interpretacji wyników badań, podsumowania wyników badań.

2. Zna techniki pisania pracy magisterskiej i zasady ochrony praw autorskich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi myśleć i działać naukowo i tym samym kreować wiedzę naukową.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie specyfiki badań naukowych w obszarze pedagogiki i szukanie źródeł informacji naukowej do wybranej tematyki pracy .

Omówienie etapów procesu badawczego, w tym przygotowanie struktury procesu badawczego; czytanie wskazanej literatury, ocena i selekcja materiałów.

Przygotowanie planu pracy magisterskiej . Techniki pisania pracy magisterskiej – strona edytorska.

Ochrona praw autorskich w trakcie przygotowywania pracy magisterskiej.

Dyskusja nad opracowaniem i realizacją badań własnych w wybranym terenie.

Skonstruowanie narzędzi badawczych wraz z doбором metod i technik badawczych. Interpretacja wyników badań.

Ostateczne omówienie pracy, przygotowanie do egzaminu magisterskiego.

Nazwa zajęć: **Patologie wśród dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie, jak nazwać i rozpoznać zachowania patologiczne i destrukcyjne wśród dzieci i młodzieży i ich przejawy (symptomatologia).

2. zna sposoby i metody przeciwdziałania zjawiskom dewiacyjnym wśród dzieci i młodzieży.

3. zna instytucjonalne i terapeutyczne formy pomocowe do odpowiednich zjawisk patologicznych wśród dzieci i młodzieży.

w zakresie umiejętności:

1. jest odpowiedzialn(a)ym i profesjonaln(a)ym diagnozującym i pomagającym w trudnych sytuacjach z życia dzieci, młodzieży i ich rodzin.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. utożsamia się z wartościami i celami praktyki pedagogicznej zgodnej z etyką pracy.

Treści programowe dla zajęć:

Współczesne zachowania patologiczne i destrukcyjne wśród dzieci i młodzieży na przykładzie wybranych analiz teoretycznych i badawczych (agresja werbalna w szkole, bulling- znęcanie się, kradzieże, infoholizm, sekty i destrukcyjne kultury, cyberprzemoc, prostytutka, zjawisko galerianek, seksting, sponsoring, narkomania i alkoholizm wśród dzieci i młodzieży)

Zachowania przestępcze wśród nieletnich – uwarunkowania, przejawy, konsekwencje, pomoc i wsparcie w wybranych instytucjach.

Destrukcyjne modele zachowań dostępne w środkach masowego przekazu i negatywnych wzorcach z domu rodzinnego jako problem społeczny i wychowawczy

Profilaktyka wobec zjawisk destrukcyjnych na przykładzie analiz wybranych kampanii reklamowych oraz filmów na przykład: „ Słowo rani przez całe życie” ,

„ Zero tolerancji dla przemocy w szkole”

Nazwa zajęć: **Projektowanie przestrzeni edukacyjnej dziecka w przedszkolu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozróżnia i stosuje wiedzę z zakresu funkcjonowania klasycznych i alternatywnych placówek wychowania przedszkolnego

w zakresie umiejętności:

1. Planuje, organizuje prawidłowo przestrzeń edukacyjną dziecka w przedszkolu

2. Dostrzega, poznaje i rozwiązuje sytuacje trudne wychowawczo w grupie przedszkolnej

3. Tworzy przyjazne warunki do adaptacji dziecka do przedszkola

4. Dokonuje prawidłowej analizy i właściwie interpretuje treści wybranego programu wychowania przedszkolnego

5. Dostrzega i prawidłowo planuje pracę edukacyjną w grupie przedszkolnej uwzględniając istotne kryteria

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Weryfikuje przeszkody i bariery komunikacyjne

2. Projektuje konstruktywny model współdziałania różnych podmiotów w oparciu o wykorzystanie współczesnych podejść w procesie porozumiewania się

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy funkcjonowania klasycznych i alternatywnych placówek wychowania przedszkolnego

Rodzaje przestrzeni edukacyjnej dziecka

Organizacja czasu i przestrzeni edukacyjnej. Dzień pobytu i zajęcia dzieci w przedszkolu

Baza przedszkolna – zagospodarowanie i wyposażenie sali przedszkolnej. Ogród, plac zabaw.

Grupa przedszkolna jej struktura
Funkcjonowanie dziecka w grupie
Prawo dziecka do współdecydowania o sobie
Środowisko przedszkolne w adaptacji dziecka do przedszkola
Planowanie i projektowanie pracy edukacyjnej w grupie
Organizowanie środowiska do skutecznej współpracy różnych podmiotów, konstruktywny dialog determinantem właściwego porozumienia
Tworzenie optymalnego środowiska rozwoju dziecka w przedszkolu

Nazwa zajęć: Gry i zabawy w edukacji dziecka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada uporządkowaną podstawową wiedzę w zakresie wybranych aspektów teorii i metodyki wychowania fizycznego, którą potrafi wykorzystać do realizacji celów kształcenia i wychowania fizycznego a także zastosować je w korelacji z innymi obszarami edukacyjnymi w zintegrowanej edukacji szkolnej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie przygotować scenariusz i przeprowadzić zajęcia w oparciu o zabawy i gry ukierunkowane na aktywność fizyczną; stosować prawidłowe nazewnictwo metodyczne z uwzględnieniem wieku dzieci; dobierać treść prowadzonych zadań do specyfiki grupy; stosować podstawową metodykę i zasady dydaktyczne właściwe dla aktywności fizycznej dzieci.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy/a istnienia wielu zagadnień łączących obszar aktywności fizycznej a innymi płaszczyznami wiedzy a także stosowanie różnorodnych metod m.in. korelacji przedmiotowej, które z powodzeniem można łączyć z innymi obszarami edukacji np. edukacją fizyczną na drodze korelacji międzyprzedmiotowej, które mogą stać się przedmiotem projektu badawczego lub zaawansowanej analizy przedstawionych w pracy dyplomowej lub magisterskiej.

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane teorie dotyczące kształtowania pożądanych nawyków i wartości w dziedzinie dbałości o zdrowie i sprawność fizyczną poprzez rozbudzanie zainteresowań sportowych z wykorzystaniem zabaw i gier ruchowych.

Zadania wychowania fizycznego w świetle reformy oświaty oraz współczesnych społecznych potrzeb i uwarunkowań. Omówienie zabaw i gier ruchowych i ich wpływu na wszelkie aspekty psychomotoryczne człowieka.

Znaczenie i rola doboru w grach i zabawach ruchowych metodyki poszczególnych form aktywności fizycznej.

Sposoby i możliwości realizacji celów kształcenia i wychowania fizycznego w zintegrowanej edukacji szkolnej.

Nazwa zajęć: Warsztat zabawy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada uporządkowaną podstawową wiedzę w zakresie wybranych aspektów teorii i metodyki wychowania fizycznego, którą potrafi wykorzystać do realizacji celów kształcenia i wychowania fizycznego a także zastosować je w korelacji z innymi obszarami edukacyjnymi w zintegrowanej edukacji szkolnej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie przygotować scenariusz i przeprowadzić zajęcia w oparciu o zabawy i gry ukierunkowane na aktywność fizyczną; stosować prawidłowe nazewnictwo metodyczne z uwzględnieniem wieku dzieci; dobierać treść prowadzonych zadań do specyfiki grupy; stosować podstawową metodykę i zasady dydaktyczne właściwe dla aktywności fizycznej dzieci

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy/a istnienia wielu zagadnień łączących obszar aktywności fizycznej a innymi płaszczyznami wiedzy a także stosowanie różnorodnych metod m.in. korelacji przedmiotowej, które z powodzeniem można łączyć z innymi obszarami edukacji np. edukacją fizyczną na drodze korelacji międzyprzedmiotowej, które mogą stać się przedmiotem projektu badawczego lub zaawansowanej analizy przedstawionych w pracy dyplomowej lub magisterskiej

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane teorie dotyczące kształtowania pożądanych nawyków i wartości w dziedzinie dbałości o zdrowie i sprawność fizyczną poprzez rozbudzenie zainteresowań sportowych z wykorzystaniem zabaw i gier ruchowych.

Zadania wychowania fizycznego w świetle reformy oświaty oraz współczesnych społecznych potrzeb i uwarunkowań. Omówienie zabaw i gier ruchowych i ich wpływu na wszelkie aspekty psychomotoryczne człowieka.

Znaczenie i rola doboru w grach i zabawach ruchowych metodyki poszczególnych form aktywności fizycznej.

Sposoby i możliwości realizacji celów kształcenia i wychowania fizycznego w zintegrowanej edukacji szkolnej.

Nazwa zajęć: Zagadnienia ewaluacji w edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna wymagania prawne rozporządzenie MEN w sprawie nadzoru pedagogicznego. Analizuje, interpretuje i stosuje podstawowe dokumenty prawa oświatowego.

2. zna objawy procesów edukacyjnych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawy zagrożeń i trudności występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym w kontekście zasad ewaluacji.

3. zna zasady ewaluacji wybranych wytworów pracy dziecka oraz oceny jego poziomu rozwoju dojrzałości szkolnej wobec założeń podstaw programowej.

4. zna zasady analizy przykładowych opinii o wynikach badań psychologiczno-pedagogicznych w kontekście procedur ewaluacyjnych; zna zasady ewaluacji dokumentacji wewnątrzszkolnej np. programu wychowawczego, profilaktyki.

w zakresie umiejętności:

1. interpretuje wymagania prawne rozporządzenia MEN w sprawie nadzoru pedagogicznego. Analizuje, interpretuje i stosuje podstawowe dokumenty prawa oświatowego.

2. na gruncie wiedzy o ewaluacji – rozpoznaje i ewaluuje objawy procesów edukacyjnych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawy zagrożeń i trudności występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

3. podejmuje próby ewaluacji wybranych wytworów pracy dziecka oraz oceny jego poziomu rozwoju dojrzałości szkolnej wobec założeń podstaw programowej; uczestniczy we współtworzeniu dokumentacji szkolnej.

4. dokonuje analizy przykładowych opinii o wynikach badań psychologiczno-pedagogicznych w kontekście procedur ewaluacyjnych; dokonuje ewaluacji dokumentacji wewnątrzszkolnej np. programu wychowawczego, profilaktyki;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji merytorycznych i metodycznych.

2. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, dla dobra dzieci i uczniów.

3. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Uwarunkowania, istota złożoność procedur ewaluacyjnych w edukacji dzieci. Podstawowe wiadomości na temat obowiązujących aktów prawnych regulujących działalność i funkcjonowanie przedszkoli i szkół. Rozpoznawanie objawów problemów edukacyjnych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawów zagrożeń i trudności występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zapoznanie i korzystanie ze stron internetowych MEN, KO, UM, OKE, CKE, ORE, CEO itp. Metody analizy porównawczej w badaniach ewaluacyjnych - znaczenie badań porównawczych w postępie pedagogicznym w praktyce.

Wartościowanie celowości i skuteczności sytuacji edukacyjnych, dobieranie przez nauczycieli dzieci metod kształcenia i wychowania stosownie do diagnozy różnych zjawisk rozwojowych i edukacyjnych. Próby ewaluacji wybranych wytworów pracy dziecka oraz oceny jego poziomu rozwoju dojrzałości szkolnej wobec założeń podstaw programowej. Diagnoza przedszkolna i diagnoza na starcie – jej istota i znaczenie we wczesnym wspomaganie dziecka. Opracowanie narzędzia badawczego do przeprowadzenia diagnozy i ewaluacji wybranego obszaru edukacji dziecka.

Zapoznanie z programem wychowawczymi profilaktyki przedszkola (szkoły), próby dokonania ewaluacji. Określanie kryteriów analizy – ewaluacji wybranych przypadków indywidualnych oraz grupowych. Dziedziny wychowania w przedszkolu i szkole – ich zadania. Praktyczne opracowanie procedury i przeprowadzenie ewaluacji wybranego obszaru edukacyjnego, np. w zakresie:

· dojrzałość szkolna dziecka

- funkcjonowanie dziecka w środowisku,
 - osiągnięć i trudności edukacyjnych dzieci,
 - formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej i form pracy edukacyjno-terapeutycznej/ m.in. indywidualizacji nauczania/ w szkole i przedszkolu dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z indywidualnymi potrzebami i możliwościami form współpracy przedszkola z instytucjami, /stowarzyszeniami/ działającymi na rzecz wspomagania wielostronnego rozwoju dziecka.
- Projektowanie sytuacji wychowawczych z wykorzystaniem nowych „podejść” w edukacji i wychowaniu.

Nazwa zajęć: Ewaluacja jakości działań edukacyjnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna wymagania prawne rozporządzenie MEN w sprawie nadzoru pedagogicznego. Zna dokumenty prawa oświatowego.
2. Na gruncie wiedzy o ewaluacji – zna objawy procesów edukacyjnych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawy zagrożeń i trudności występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.
3. zna zasady ewaluacji wybranych wytworów pracy dziecka oraz oceny jego poziomu rozwoju dojrzałości szkolnej wobec założeń podstaw programowej.
4. zna zasady analizy opinii o wynikach badań psychologiczno-pedagogicznych w kontekście procedur ewaluacyjnych; zna zasady ewaluacji dokumentacji wewnątrzszkolnej np. programu wychowawczego, profilaktyki.

w zakresie umiejętności:

1. interpretuje wymagania prawne rozporządzenie MEN w sprawie nadzoru pedagogicznego. Analizuje, interpretuje i stosuje podstawowe dokumenty prawa oświatowego.
2. na gruncie wiedzy o ewaluacji – rozpoznaje i ewaluje objawy procesów edukacyjnych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawy zagrożeń i trudności występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.
3. podejmuje próby ewaluacji wybranych wytworów pracy dziecka oraz oceny jego poziomu rozwoju dojrzałości szkolnej wobec założeń podstaw programowej; uczestniczy we współtworzeniu dokumentacji szkolnej.
4. dokonuje analizy przykładowych opinii o wynikach badań psychologiczno-pedagogicznych w kontekście procedur ewaluacyjnych; dokonuje ewaluacji dokumentacji wewnątrzszkolnej np. programu wychowawczego, profilaktyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, dla dobra dzieci i młodzieży z zaburzeniami.
2. ustawicznie pracuje na swoim rozwoju osobistym i zawodowym.
3. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Uwarunkowania, istota złożoność procedur ewaluacyjnych w edukacji dzieci. Podstawowe wiadomości na temat obowiązujących aktów prawnych regulujących działalność i funkcjonowanie przedszkoli i szkół. Rozpoznawanie objawów problemów edukacyjnych, indywidualnych potrzeb dziecka, objawów zagrożeń i trudności występujących u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zapoznanie i korzystanie ze stron internetowych MEN, KO, UM, OKE, CKE, ORE, CEO itp. Metody analizy porównawczej w badaniach ewaluacyjnych - znaczenie badań porównawczych w postępie pedagogicznym w praktyce.

Wartościowanie celowości i skuteczności sytuacji edukacyjnych, dobieranie przez nauczycieli dzieci metod kształcenia i wychowania stosownie do diagnozy różnych zjawisk rozwojowych i edukacyjnych. Próby ewaluacji wybranych wytworów pracy dziecka oraz oceny jego poziomu rozwoju dojrzałości szkolnej wobec założeń podstaw programowej. Diagnoza przedszkolna i diagnoza na starcie – jej istota i znaczenie we wczesnym wspomaganie dziecka. Opracowanie narzędzia badawczego do przeprowadzenia diagnozy i ewaluacji wybranego obszaru edukacji dziecka.

Zapoznanie z programem wychowawczymi profilaktyki przedszkola (szkoły), próby dokonania ewaluacji. Określanie kryteriów analizy – ewaluacji wybranych przypadków indywidualnych oraz grupowych. Dziedziny wychowania w przedszkolu i szkole– ich zadania. Praktyczne opracowanie procedury i przeprowadzenie ewaluacji wybranego obszaru edukacyjnego, np. w zakresie:

- dojrzałość szkolna dziecka
- funkcjonowanie dziecka w środowisku,
- osiągnięć i trudności edukacyjnych dzieci,

· formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej i form pracy edukacyjno-terapeutycznej/ m.in. indywidualizacji nauczania/ w szkole i przedszkolu dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zgodnie z indywidualnymi potrzebami i możliwościami form współpracy przedszkola z instytucjami, /stowarzyszeniami/ działającymi na rzecz wspomaganie wielostronnego rozwoju dziecka.
Projektowanie sytuacji wychowawczych z wykorzystaniem nowych „podejść” w edukacji i wychowaniu.

**Nazwa zajęć: Metodyka pracy z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Zna i rozumie definicje i pojęcia dotyczące uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w tym z niepełnosprawnością
2. Zna i rozumie aspekty prawne i funkcjonalne orzecznictwa w systemie opieki zdrowotnej oraz orzekania i opiniowania w Poradniach Psychologiczno-Pedagogicznych
3. Zna i potrafi interpretować aktualne akty prawne dotyczące organizacji wychowania i kształcenia dzieci ze SPE w przedszkolach i szkołach
4. Wie, jakie sposoby dostosowania metod i form kształcenia są możliwe do zastosowania w odniesieniu do dzieci z różnorodnymi niepełnosprawnościami, specyficznymi trudnościami w nauce oraz innymi kategoriami specyficznych potrzeb edukacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sporządzić WOPFU (wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia) oraz IPET (indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny) w odniesieniu do uczniów z niepełnosprawnościami
2. Potrafi, w wykorzystaniem specjalistycznych narzędzi, zdiagnozować u dziecka ryzyko dysleksji oraz wdrożyć skuteczne sposoby wspierania rozwoju tych dzieci
3. Projektuje sposoby dostosowania procesu edukacyjnego dla uczniów z różnorodnymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Prezentuje postawę zrozumienia i gotowości do konstruktywnego wspomaganie uczniów ze SPE i ich rodzin

Treści programowe dla zajęć:

Definicje i pojęcia dotyczące uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w tym z niepełnosprawnością w ujęciu wybranych autorów; Rozumienie tychże w ujęciu ORE

Aspekty prawne i funkcjonalne orzecznictwa w systemie opieki zdrowotnej oraz orzekania i opiniowania w Poradniach Psychologiczno-Pedagogicznych

Aktualne akty prawne dotyczące organizacji wychowania i kształcenia dzieci ze SPE w przedszkolach i szkołach

Sposoby dostosowania metod i form kształcenia są możliwe do zastosowania w odniesieniu do dzieci z różnorodnymi niepełnosprawnościami, specyficznymi trudnościami w nauce oraz innymi kategoriami specyficznych potrzeb edukacyjnych.

Zasady sporządzania WOPFU (wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia) oraz IPET (indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny) w odniesieniu do uczniów z niepełnosprawnościami
Diagnoza ryzyka dysleksji testem SWM oraz Kartą obserwacji M.Bogdanowicz; wdrażanie skutecznych sposobów wspierania rozwoju dzieci z ryzyka dysleksji

Projektowanie sposobów dostosowania procesu edukacyjnego dla uczniów z różnorodnymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Nazwa zajęć: Dziecko/uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w przedszkolu i klasach 1-3

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Zna i rozumie definicje i pojęcia dotyczące uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w tym z niepełnosprawnością
2. Zna i rozumie aspekty prawne i funkcjonalne orzecznictwa w systemie opieki zdrowotnej oraz orzekania i opiniowania w Poradniach Psychologiczno-Pedagogicznych
3. Zna i potrafi interpretować aktualne akty prawne dotyczące organizacji wychowania i kształcenia dzieci ze SPE w przedszkolach i szkołach
4. Wie, jakie sposoby dostosowania metod i form kształcenia są możliwe do zastosowania w odniesieniu do dzieci z różnorodnymi niepełnosprawnościami, specyficznymi trudnościami w nauce oraz innymi kategoriami specyficznych potrzeb edukacyjnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi sporządzić WOPFU (wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia) oraz IPET (indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny) w odniesieniu do uczniów z niepełnosprawnościami
2. Potrafi, w wykorzystaniem specjalistycznych narzędzi, zdiagnozować u dziecka ryzyko dysleksji oraz wdrożyć skuteczne sposoby wspierania rozwoju tych dzieci
3. Projektuje sposoby dostosowania procesu edukacyjnego dla uczniów z różnorodnymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Prezentuje postawę zrozumienia i gotowości do konstruktywnego wspomaganie uczniów ze SPE i ich rodzin

Treści programowe dla zajęć:

Definicje i pojęcia dotyczące uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w tym z niepełnosprawnością w ujęciu wybranych autorów; Rozumienie tychże w ujęciu ORE

Aspekty prawne i funkcjonalne orzecznictwa w systemie opieki zdrowotnej oraz orzekania i opiniowania w Poradniach Psychologiczno-Pedagogicznych

Aktualne akty prawne dotyczące organizacji wychowania i kształcenia dzieci ze SPE w przedszkolach i szkołach

Sposoby dostosowania metod i form kształcenia są możliwe do zastosowania w odniesieniu do dzieci z różnorodnymi niepełnosprawnościami, specyficznymi trudnościami w nauce oraz innymi kategoriami specyficznych potrzeb edukacyjnych.

Zasady sporządzania WOPFU (wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia) oraz IPET (indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny) w odniesieniu do uczniów z niepełnosprawnościami

Diagnoza ryzyka dysleksji testem SWM oraz Kartą obserwacji M.Bogdanowicz; wdrażanie skutecznych sposobów wspierania rozwoju dzieci z ryzyka dysleksji

Projektowanie sposobów dostosowania procesu edukacyjnego dla uczniów z różnorodnymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Nazwa zajęć: **Współpraca ze środowiskiem wychowawczym dziecka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada elementarną wiedzę o wybranych rodzajach struktur społecznych, instytucjach życia społecznego, środowiskach wychowawczych, ich celach, specyfice i procesach w nich przebiegających oraz zachodzących między nimi relacjach, zorientowaną na wykorzystanie w praktycznej działalności pedagogicznej

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie potrzebę rozwoju prawidłowych więzi, współdziałania międzypodmiotowego i instytucjonalnego w środowisku lokalnym i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań praktycznych
2. Potrafi diagnozować i interpretować zjawiska społeczne wokół szkoły i ich znaczenie dla organizacji pracy placówki oświatowej oraz inicjować działania o charakterze społecznym w środowisku lokalnym i przewidywać wielokierunkowe skutki ich realizacji
3. Potrafi rozwiązywać konkretne problemy pedagogiczne, prognozować przebieg ich rozwiązywania, przewidywać skutki planowanych działań, organizować i realizować działania pedagogiczne, dokonywać analizy wspomnianych działań ukierunkowanej na ich modyfikację oraz eksperymentować w określonym obszarze praktyki pedagogicznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych technik komunikacyjnych z osobami, zespołami i organizacjami wewnątrz i w otoczeniu placówki oświatowej oraz stosować normy etyczne w działaniu

Treści programowe dla zajęć:

Współdziałanie jako przedmiot rozważań w psychologii i socjologii. Idea partnerstwa w edukacji przedszkolnej i szkolnej. Zdefiniowanie pojęć: partnerstwo, współpraca, współdziałanie. Kategoryzacja partnerów szkoły. Poziomy i reguły współpracy. Czynniki warunkujące współpracę.

Szkoła jako instytucja w społeczności lokalnej. Kreowanie tożsamości szkoły. Promocja szkoły i jej współpraca z instytucjami w środowisku lokalnym. Współdziałanie pedagogiczne placówek oświatowych ze środowiskiem lokalnym. Modele współpracy przedszkola/szkoły ze środowiskiem lokalnym. Modele uczestnictwa rodziny w systemach Edukacyjnych UE. Współpraca szkoły i nauczycieli z rodzicami uczniów. Sposoby włączania rodziców w życie szkoły. Czynniki determinujące i zakłócające współpracę. Rozpoznawanie wzajemnych oczekiwań rodziców i nauczycieli. Stan współuczestnictwa rodziców w procesie edukacji dziecka w świetle badań. Zakres współpracy nauczyciela ze środowiskiem rodzinnym. Zasady współpracy, cele oraz formy. Prawne uwarunkowania współpracy rodzice – nauczyciele. Prawa rodziców i ich obowiązki, prawa nauczyciela w kontaktach z

rodzicami i jego obowiązki, planowanie i przygotowanie spotkania nauczyciela z rodzicami, kontrola przebiegu spotkania, wykorzystanie informacji zwrotnej dla doskonalenia swojego warsztatu pedagogicznego, umiejętności komunikacyjne przydatne w kontaktach z rodzicami. Cele, zasady i formy współpracy przedszkola i szkoły z rodzicami lub opiekunami dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi.

Projektowanie i planowanie współpracy. Samoświadomość i dbanie o siebie jako obowiązek nauczyciela i każdej osoby pomagającej innym. Znaczenie umiejętności komunikacyjnych dyrektorów szkół w budowaniu pozytywnej współpracy. Znaczenie umiejętności komunikacyjnych nauczyciela w budowaniu pozytywnej współpracy. Efektywna komunikacja interpersonalna. Komunikacja bez przemocy. Współpraca z rodzicami dzięki relacji opartej o szacunek zamiast zarządzania poprzez strach. Trudne sytuacje w kontaktach z rodzicami - efektywne strategie komunikacyjne. Aktywne słuchanie jako podstawowa umiejętność. Jak radzić sobie ze złością?

Potencjał współpracy. Rola i znaczenie osób oraz instytucji o charakterze edukacyjnym, służących upowszechnianiu kultury, pomocowych, wspierających rodzinę (ich cele, zadania, specyfika). Określenie możliwości i ograniczeń w zakresie współpracy i współdziałania. Animacja jako metoda aktywizowania jednostek, grup i społeczności lokalnych. Rola animatora. Integrowanie działań wychowawczych różnych placówek/organizacji w rozwiązywaniu problemów w środowisku lokalnym.

Projektowanie systematycznej i systemowej współpracy środowisk wychowawczych.

Nazwa zajęć: Współdziałanie instytucja edukacyjna - rodzina - środowisko

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę o wybranych rodzajach struktur społecznych, instytucjach życia społecznego, środowiskach wychowawczych, ich celach, specyfice i procesach w nich przebiegających oraz zachodzących między nimi relacjach, zorientowaną na wykorzystanie w praktycznej działalności pedagogicznej

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie potrzebę rozwoju prawidłowych więzi, współdziałania międzypodmiotowego i instytucjonalnego w środowisku lokalnym i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań praktycznych

2. Potrafi diagnozować i interpretować zjawiska społeczne wokół szkoły i ich znaczenie dla organizacji pracy placówki oświatowej oraz inicjować działania o charakterze społecznym w środowisku lokalnym i przewidywać wielokierunkowe skutki ich realizacji

3. Potrafi rozwiązywać konkretne problemy pedagogiczne, prognozować przebieg ich rozwiązywania, przewidywać skutki planowanych działań, organizować i realizować działania pedagogiczne, dokonywać analizy wspomnianych działań ukierunkowanej na ich modyfikację oraz eksperymentować w określonym obszarze praktyki pedagogicznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych technik komunikacyjnych z osobami, zespołami i organizacjami wewnątrz i w otoczeniu placówki oświatowej oraz stosować normy etyczne w projektowanych działaniach

Treści programowe dla zajęć:

Współdziałanie jako przedmiot rozważań w psychologii i socjologii. Idea partnerstwa w edukacji przedszkolnej i szkolnej. Zdefiniowanie pojęć: partnerstwo, współpraca, współdziałanie. Kategoryzacja partnerów szkoły. Poziomy i reguły współpracy. Czynniki warunkujące współpracę.

Szkoła jako instytucja w społeczności lokalnej. Kreowanie tożsamości szkoły. Promocja szkoły i jej współpraca z instytucjami w środowisku lokalnym. Współdziałanie pedagogiczne placówek oświatowych ze środowiskiem lokalnym. Modele współpracy przedszkola/szkoły ze środowiskiem lokalnym. Modele uczestnictwa rodziny w systemach Edukacyjnych UE. Współpraca szkoły i nauczycieli z rodzicami uczniów. Sposoby włączania rodziców w życie szkoły. Czynniki determinujące i zakłócające współpracę. Rozpoznawanie wzajemnych oczekiwań rodziców i nauczycieli. Stan współuczestnictwa rodziców w procesie edukacji dziecka w świetle badań. Zakres współpracy nauczyciela ze środowiskiem rodzinnym. Zasady współpracy, cele oraz formy. Prawne uwarunkowania współpracy rodzice – nauczyciele. Prawa rodziców i ich obowiązki, prawa nauczyciela w kontaktach z rodzicami i jego obowiązki, planowanie i przygotowanie spotkania nauczyciela z rodzicami, kontrola przebiegu spotkania, wykorzystanie informacji zwrotnej dla doskonalenia swojego warsztatu pedagogicznego, umiejętności komunikacyjne przydatne w kontaktach z rodzicami. Cele, zasady i

formy współpracy przedszkola i szkoły z rodzicami lub opiekunami dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi.

Projektowanie i planowanie współpracy. Samoświadomość i dbanie o siebie jako obowiązek nauczyciela i każdej osoby pomagającej innym. Projektowanie systematycznej i systemowej współpracy środowisk wychowawczych.

Znaczenie umiejętności komunikacyjnych dyrektorów szkół i nauczycieli w budowaniu pozytywnej współpracy. Znaczenie umiejętności komunikacyjnych nauczyciela w budowaniu pozytywnej współpracy. Efektywna komunikacja interpersonalna. Komunikacja bez przemocy. Współpraca z rodzicami dzięki relacji opartej o szacunek zamiast zarządzania poprzez strach. Trudne sytuacje w kontaktach z rodzicami - efektywne strategie komunikacyjne. Aktywne słuchanie jako podstawowa umiejętność. Jak radzić sobie ze złością?

Potencjał współpracy. Rola i znaczenie osób oraz instytucji o charakterze edukacyjnym, służących upowszechnianiu kultury, pomocowych, wspierających rodzinę (ich cele, zadania, specyfika). Określenie możliwości i ograniczeń w zakresie współpracy i współdziałania. Animacja jako metoda aktywizowania jednostek, grup i społeczności lokalnych. Rola animatora. Integrowanie działań wychowawczych różnych placówek/organizacji w rozwiązywaniu problemów w środowisku lokalnym.

Nazwa zajęć: Współczesne kierunki pedagogiczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma uporządkowaną, pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat współczesnych kierunków pedagogicznych i nauk współpracujących.
2. definiuje i analizuje różne kierunki, prądy i nurty pedagogiczne, których wiedza dotyczy podstawowych i współczesnych wzorów myślenia naukowego i określonych współczesnych zjawisk wychowawczych

w zakresie umiejętności:

1. weryfikuje multiwymiarowe elementy edukacji i ich wymiar pedeutologiczny
2. prawidłowo projektuje działania edukacyjne zgodne z ideą pedagogiczną poszczególnych kierunków pedagogicznych pozwalających na rozwiązywanie także nietypowych zadań/problemów edukacyjnych
3. posiada umiejętność argumentowania z wykorzystaniem poglądów, formułowania wniosków i tworzenia syntetycznych podsumowań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. postępuje zgodnie z zasadami etyki nauczycielskiej obligującej do podmiotowej postawy w każdej sytuacji dydaktyczno – wychowawczej

Treści programowe dla zajęć:

[Po]nowoczesność jako kwantyfikator prądów (kierunków) pedagogicznych – filary kierunków, prądów i nurtów w pedagogice przełomu wieków

Geneza, przedstawiciele, ramy czasowe, zasięg terytorialny, podstawy teoretyczne i tezy oraz warianty, stosunek do innych prądów (kierunków), recepcja prądu (kierunku) w Polsce.

Pedagogika polska w społecznej przestrzeni paradygmatów i teorii. refleksje krytyczne we współczesnej pedagogice (dylematy ocen poznawczych, emocjonalnych i behawioralnych szkoły i nauczyciela).

Współczesna interioryzacja istoty wychowania i idei edukacji

Edukacja emancypacyjna i pedagogika wyzwolenia w przestrzeni społecznego oporu

Wielokulturowość i międzykulturowość w edukacji – [między]pokoleniowa i kulturowa adaptacja podmiotowości współczesnej pedagogiki

Personalistyczna wizja człowieka we współczesnej edukacji

Antypedagogika – przestrzeń refleksji czy nowoczesnej myśli pedagogicznej?

Humanizm i pedagogika humanistyczna

Postmodernistyczne i dywergencyjne myślenie o człowieku, edukacji i kulturze

Proksemika [po]nowoczesnego myślenia o współczesnym nauczycielu – homo pedagogus

Nazwa zajęć: Antropologia kulturowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna, rozumie i potrafi się posługiwać najważniejszymi definicjami kultury.
2. Ma wiedzę na temat podstawowych obszarów zainteresowań antropologii, zna jej wkład w pozostałe obszary refleksji nad kulturą
3. Ma wiedzę na temat głównych problemów społecznych i kulturowych współczesnego świata.
4. Zna i rozumie specyfikę polskiej antropologii kulturowej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać dziedzinę zainteresowań antropologii kulturowej.
2. Potrafi zastosować podstawowe założenia antropologii kulturowej w odniesieniu do kultury współczesnej.
3. Potrafi diagnozować i interpretować główne problemy społeczne i kulturowe współczesnego świata.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest przygotowana do wykorzystania dorobku antropologii kulturowej we własnej pracy zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

Antropologia kulturowa jako nauka o człowieku i kulturze.

Wprowadzenie do badań nad pojęciem kultury, historyczne i klasyczne rozumienie pojęcia kultura.

Przegląd współczesnych definicji kultury.

Podstawowe obszary zainteresowań antropologii kulturowej – organizacja i struktura społeczna

Podstawowe obszary zainteresowań antropologii kulturowej - język.

Podstawowe obszary zainteresowań antropologii kulturowej – magia, religia.

Podstawowe obszary zainteresowań antropologii kulturowej – etniczność, nacjonalizm.

Specyfika polskiej antropologii kulturowej.

Zróżnicowanie kulturowe w skali Polski i świata.

Antropologia współczesności – globalizacja i homogenizacja kulturowa

Nazwa zajęć: Psychopedagogiczne podstawy biblioterapii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat wychowawczego modelu postępowania biblioterapeutycznego

w zakresie umiejętności:

1. omawia program biblioterapeutyczny w kontekście wybranych elementów: sprawności czytelniczej uczestnika procesu biblioterapii, identyfikacji z elementem określonej sytuacji zachodzącej podczas czytania, doświadczeń pośrednich i dyskusji z czytelnikiem

w zakresie kompetencji społecznych:

1. przestrzega zasad prowadzenia zajęć o charakterze terapeutycznym

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne podstawy biblioterapii wychowawczej i klinicznej. Różnice w funkcji i roli biblioterapeuty, typie uczestników i celu biblioterapii

Model postępowania biblioterapeutycznego i jego 6 elementów . Potencjał terapeutyczny zasobów bibliotecznych i użytkownicy materiałów biblioterapeutycznych

Terapeuta w roli Narratora / Pomagającego Eksperta w terapii narracyjnej

Nazwa zajęć: Muzykoterapia w oddziaływaniach wychowawczych/edukacyjnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie wpływ muzyki na człowieka
2. Zna i rozumie różne techniki, modele i koncepcje muzykoterapii przydatnych w pracy nauczyciela

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować elementy muzykoterapii w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz w działalności pozaszkolnej
2. Potrafi stosować różne gatunki muzyki w sytuacjach terapeutycznych
3. Posiada umiejętność analitycznego słuchania muzyki pod kątem budowy, nastroju, wpływów pozamuzycznych
4. Posiada umiejętność rozpoznawania podstawowego kanonu literatury muzycznej

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy teoretyczne muzykoterapii

Techniki, modele i metody muzykoterapii przydatne w edukacji.

Wpływ muzyki na człowieka

Techniki, modele i metody muzykoterapii.

Elementy muzykoterapii w pracy nauczyciela

Różne gatunki muzyki i ich zastosowanie w muzykoterapii

Muzyka – jej elementy, budowa, nastrój, efekty ilustracyjne.

System Carla Orffa a muzykoterapia.

Metoda Batii Strauss i jej zastosowanie w celach terapeutycznych

Nazwa zajęć: Podstawy arteterapii w pracy pedagoga

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawową terminologię używaną w arteterapii i ma wiedzę o celach i przebiegu arteterapeutycznych oddziaływań w odniesieniu do problemu dziecka
2. zna potrzeby rozwojowe uczestników arteterapii i adekwatnie do nich zna cele etapowe i spodziewane efekty oddziaływania terapii przez sztukę

w zakresie umiejętności:

1. dostrzega wartość strategii pracy indywidualnej i grupowej arteterapii dla dzieci z zaburzeniami rozwojowymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje samooceny własnych kompetencji zawodowych, wyznacza kierunki własnego rozwoju zawodowego.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu arteterapii .Cele i zadania terapii przez sztukę we wspomaganii rozwoju dziecka .Przegląd stanowisk

Proces terapeutyczny w usprawnianiu dziecka z dysfunkcją poprzez aktywność artystyczną

Strategie indywidualizujące i praca z grupą w pracy arteterapeutycznej dla dzieci z zaburzeniami rozwojowymi. Znaczenie relacji w sytuacji terapeutycznej. Nauczyciel w funkcji arteterapeuty członkiem zespołu terapeutycznego

Przykłady dobrych praktyk w arteterapii rozwojowej

Nazwa zajęć: Wspomaganie dzieci i młodzieży z zaburzeniami rozwoju

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę na temat bio-psycho-społecznych uwarunkowań zaburzeń rozwojowych dzieci i młodzieży.
2. zna najważniejsze zaburzenia rozwoju dzieci i młodzieży.
3. zna metody i potrafi zastosować zasady wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży z zaburzeniami.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje samooceny oraz odpowiedzialnie i kompetentnie kieruje własnym rozwojem.

Treści programowe dla zajęć:

Wspomaganie rozwoju dziećmi z zaburzeniami odżywiania i nawyków (anoreksja i bulimia, jąkania, tiki, uzależnienia)

Pomaganie dzieciom z lękowymi zaburzeniami emocjonalnymi (fobie, zaburzenia depresyjne)

Podstawowe zasady pracy z dziećmi z zaburzeniami zachowania (brak samoregulacji, nadaktywność, zachowania destrukcyjne i autodestrukcyjne)

Wspomaganie rozwoju dziećmi z zaburzeniami więzi społecznych

Wybrane metody pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju w okresie przedszkolnym i wczesnoszkolnym

Nazwa zajęć: Arteterapia dla dzieci z autyzmem i ich rodziców

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Wie na czym polega funkcja psychoedukacyjna warsztatu arteterapii dla dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (ASD) i roli aktywizacji rodziców w tym oddziaływaniu

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać określone techniki artystyczne dla wzbogacania / rozwijania kompetencji komunikacyjnych wysokofunkcjonujących dzieci z ASD

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wyraża podejście holistyczne do zdrowia i choroby

Treści programowe dla zajęć:

Deficyt kompetencji komunikacyjnych jako cel oddziaływań warsztatu arteterapii w ujęciu psychoedukacyjnym

Cele , zadania i przebieg warsztatów arteterapii z udziałem rodziców - z zakresu wspomaganie rozwoju kompetencji komunikacyjnych wyokofunkcjonujących dzieci z ASD. Prezentacja oraz interpretacja przykładowych projektów: Bawiąc się gliną, papierem eksperymentuję”, „ Terapija tańcem i ruchem w treningu umiejętności społecznych” , "Drama i techniki teatralne a kompetencje komunikacyjne dzieci z ASD"

Zasady współpracy w praktyce arteterapeutycznej pomiędzy specjalistami (szkoła), a rodzicami (dom).

Nazwa zajęć: Podstawy interwencji kryzysowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie pojęcia kryzysu i interwencji kryzysowej oraz różnice między interwencją kryzysową a innymi działaniami pomocowymi i terapeutycznymi.
2. Zna i rozumie wybrane typologie sytuacji krytycznych oraz dynamikę rozwijającego się kryzysu i jego wpływu na uczestników.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować w praktyce zasady podejmowania działań interwencyjnych w zależności od rodzaju sytuacji kryzysowej.
2. Wykazuje gotowość do podjęcia podstawowych działań interwencyjnych w sytuacji wystąpienia kryzysu w celu zminimalizowania strat ofiar i przekazania ich profesjonalnym służbom.

Treści programowe dla zajęć:

Refleksja na temat działań w sytuacjach trudnych i kryzysowych. Czym jest interwencja kryzysowa ? Kryzys przeżywany w różnych płaszczyznach życia. Typologie sytuacji krytycznych oraz dynamika rozwijającego się kryzysu i jego wpływu na uczestników.

Dobre praktyki pomocowe w sytuacjach kryzysowych, na przykładzie aktualnych projektów i działań interwencyjnych.

Nazwa zajęć: Pedeutologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada uporządkowaną wiedzę na temat pedeutologii - zna obszary zainteresowań, terminologię, teorię i specyfikę działania nauczyciela, różnorodne uwarunkowania i dylematy pracy nauczyciela

w zakresie umiejętności:

1. Definiuje oraz uzasadnia podstawowe zadania i kompetencje nauczyciela profesjonalisty we współczesnej szkole w kontekście przeobrażeń szkoły; definiuje i umiejscawia wobec siebie podstawowe wymiary tożsamości nauczyciela oraz wymiary etosu profesji nauczycielskiej
2. Definiuje kierunki zmian w teorii i praktyce nauczycielskiej w kontekście rozwijającego się społeczeństwa informacyjnego oraz obywatelskiego
3. Projektuje działania edukacyjne, posługując się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności oraz przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych poszukując rozwiązań optymalnych w danej sytuacji i warunkach;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada przekonanie o znaczeniu realizacji roli zawodowej w sposób profesjonalny, wadze refleksji deontologicznej i przestrzegania zasad etyki zawodowej, a także przejawia szacunek wobec siebie jako osoby samodzielnej, twórczej, względnie niezależnej intelektualnie i pragmatycznie

Treści programowe dla zajęć:

Pedeutologia jako subdyscyplina pedagogiczna. Naukowy charakter rozważań pedeutologicznych. Problematyka badawcza pedeutologii. Rozwój pedeutologii i jej miejsce w naukach pedagogicznych. Polska myśl pedeutologiczna w XX w. Ewolucja przedmiotu badań pedeutologicznych.

Nauczyciel wobec kategorii pedagogicznych. Podmiotowość, samorealizacja, odpowiedzialność, profesjonalizm.

Kwalifikacje, kompetencje i cechy osobowe nauczyciela. Składowe i obszary kompetencji zawodowych nauczyciela. Osobowość nauczyciela. Ogólne i szczegółowe efekty kształcenia. Ewolucja zadań zawodowych nauczyciela. Przemiany w szkole i pracy nauczyciela na przestrzeni wieków. Ewolucja funkcji zawodowych nauczyciela. Nauczyciel przyszłości - szkoła „jutra”. Nauczyciel XXI w. Problemy współczesnej szkoły polskiej i ich źródła. Relacje nauczyciel – uczeń. Przemiany, wyzwania współczesnej szkoły. Modele funkcjonowania nauczycieli.

Przemiany doktryn kształcenia nauczycieli. Kształcenie nauczycieli – orientacje i koncepcje. Orientacja technologiczna, humanistyczna i funkcjonalna. Koncepcja refleksyjnej praktyki, kształcenia poprzez praktykę, humanistyczna koncepcja kształcenia nauczycieli. Koncepcje kształcenia nauczycieli a zadania współczesnej edukacji

Młody nauczyciel – uwarunkowania do startu zawodowego. Start zawodowy. Wsparcie nauczyciela w rozwoju. Ograniczenia w początkowej fazie zatrudnienia. Rozwój zawodowy – fazy rozwoju, modele kariery nauczycielskiej, nabywania umiejętności i doświadczeń zawodowych. Swoistość nauczycielskiego rozwoju w zawodzie.

Podstawy prawne awansu zawodowego nauczyciela. Doskonalenie zawodowe nauczycieli - funkcje doskonalenia zawodowego, formy doskonalenia – WDN, doradztwo metodyczne, samokształcenie,

doskonalenie pozaszkolne. Współczesne podejście do doskonalenia zawodowego. Ocena pracy nauczyciela – kryteria, wymagania, oczekiwania. Formy nadzoru pedagogicznego. Podstawy prawne oceny nauczyciela.

Dylematy i trudności w pracy nauczyciela. Ambiwalencje w roli zawodowej – zakres wpływu, wymagania, bezinteresowność, sprawiedliwość. Swoistość działania pedagogicznego. Komunikacyjny charakter pracy nauczyciela. Psychospołeczny kontekst pracy nauczyciela. Intelktualny charakter czynności zawodowych nauczyciela. Podmiotowość, indywidualność.

Autorytet nauczyciela. Pojęcie autorytetu, rodzaje autorytetu. Podmiotowo-przedmiotowe determinanty autorytetu nauczyciela – kategorie demograficzne: wiek, płeć, doświadczenie zawodowe, stan cywilny. Budowanie autorytetu w pracy nauczyciela.

Nauczyciel – wychowawca. Warunki sprzyjające pracy wychowawczej. Zadania wychowawcy. Satysfakcja zawodowa. Misyjność w zawodzie. Negatywne aspekty w pracy nauczyciela. Pojęcie satysfakcji i zadowolenia. Uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne satysfakcji zawodowej. Źródła satysfakcji. Satysfakcja w pracy – zyski. Specyfika satysfakcji zawodowej w pracy nauczyciela.

Wypalenie zawodowe. Pojęcie wypalenia zawodowego. Wypalenie a wyalienowanie, depresja, stres. Modele wypalenia zawodowego. Stopnie wypalenia zawodowego. Symptomy wypalenia. Wypalenie zawodowe nauczycieli – przyczyny. Zapobieganie syndromowi wypalenia zawodowego

Nauczyciel w relacjach podmiotowych – z uczniem, rodzicem, instytucjami pozaszkolnymi i społecznością lokalną. Uwarunkowania współpracy z uczniami. Optymalizacja współpracy nauczycieli i rodziców – formy, modele współpracy. Podmioty środowiska lokalnego współpracujące ze szkołą.

Moralny wymiar zawodu nauczyciela. Etyka zawodowa. Zasady etyczne.

Nazwa zajęć: **Przedsiębiorczość w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna główne pojęcia ekonomiczne, rozpoznaje podstawowe zjawiska mikro i makroekonomiczne oraz zna i rozumie znaczenie pojęć związanych z tymi zjawiskami.
2. Wie czym jest przedsiębiorczość oraz potrafi zdefiniować organizację i zarządzanie w kontekście działań skierowanych na zasoby organizacji.
3. Zna podstawy prawa oświatowego, nauczycielską pragmatykę zawodową oraz zasady prawa wewnątrzprzedszkolnego i wewnątrzszkolnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość ciągłego kształcenia się i rozwijania umiejętności związanych z zarządzaniem organizacjami.
2. Wykazuje gotowość do definiowania celów i planowania.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia i przedmiot ekonomii, wybrane pojęcia mikro i makroekonomii.

Przedsiębiorczość, osoba przedsiębiorcza, cechy osoby przedsiębiorczej.

Organizacja, cechy charakterystyczne organizacji, typy organizacji.

Podstawy zarządzania (planowanie i podejmowanie decyzji, organizowanie, przewodzenie, kontrolowanie).

Przedszkole i szkoła jako organizacja.

Wybrane zapisy prawa oświatowego, prawa i obowiązki nauczycieli, prawo wewnątrzprzedszkolne i wewnątrzszkolne.

Planowanie: proces podejmowania decyzji, rodzaje planów, metody i obszary planowania. Planowanie przedsięwzięcia gospodarczego: wytyczanie misji, planów i celów.

Nazwa zajęć: **Metody arteterapii w pracy arteterapeutycznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna istotę arteterapii w działaniach usprawniających z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

w zakresie umiejętności:

1. projektuje programy arteterapeutyczne dla uczestników arteterapii.
2. wybiera właściwe metody i techniki arteterapeutyczne wykorzystujące muzykę, plastykę i ruch w organizacji i przebiegu działań rehabilitacyjnych z dziećmi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, w celu wspierania rozwoju dzieci i uczniów.

2. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.

3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwojem zawodowym i życiowym.

Treści programowe dla zajęć:

Metodyka i uczestnicy arteterapii.

Metody i techniki arteterapii wykorzystujące muzykę, plastykę i ruch w organizacji i przebiegu procesu arteterapeutycznego.

Modele i programy postępowania arteterapeutycznego.

Postępowanie arteterapeutyczne w działaniach rehabilitacyjnych z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Nazwa zajęć: **Arteterapia w klasie integracyjnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna zakres i specyfikę funkcjonowania klas integracyjnych w systemach edukacyjnych w Polsce i na świecie,

w zakresie umiejętności:

1. wyjaśnia i opisuje zakres i specyfikę funkcjonowania klas integracyjnych w systemach edukacyjnych w Polsce i na świecie.

2. przygotowuje procedurę diagnostyczną i dokonuje diagnozy zespołu klasowego w klasie integracyjnej.

3. przygotowuje samodzielny projekt arteterapeutyczny przeznaczony do realizacji w klasach integracyjnych w oparciu o omówione metody i techniki arteterapeutyczne.

4. uzasadnia, ocenia i dokonuje ewaluacji oraz modyfikuje własne oraz gotowe projekty arteterapeutyczne przeznaczone do realizacji w klasach integracyjnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz ustawicznie pracuje na swoim rozwojem osobistym i zawodowym.

2. zna i stosuje metody i zasady wspomagania rozwoju dzieci i uczniów z zaburzeniami, zwłaszcza przez kreację artystyczną i uczestnictwo w kulturze.

3. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, dla dobra dzieci i uczniów z zaburzeniami.

4. świadomie i odpowiedzialnie kreuje w środowisku pracy i życia wzorzec nauczyciela wspierającego rozwój swoich podopiecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Istota funkcjonowania klas integracyjnych w systemach edukacyjnych w Polsce i na świecie.

Procedura diagnostyczna i diagnoza zespołu klasowego w klasie integracyjnej.

Metody i techniki arteterapii wspomagające dzieci w grupie przedszkolnej/ uczniów w zespole klasowym.

Projekt arteterapeutyczny przeznaczony do realizacji w klasach integracyjnych.

Wartościowanie, ewaluacja oraz modyfikacja własnych oraz gotowych projektów arteterapeutyczne przeznaczonych do realizacji w klasach integracyjnych.

Nazwa zajęć: **Terapia przez kreację artystyczną - muzyczną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie wpływ muzyki na człowieka

2. Zna i rozumie różne techniki, modele i koncepcje muzykoterapii przydatnych w pracy nauczyciela

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować w edukacji model mobilnej rekreacji muzycznej M. Kieryła

2. Potrafi stosować różne rodzaje improwizacji muzycznej (wokalna, ruchowa, z wykorzystaniem instrumentarium Orffa) w sytuacjach terapeutycznych

3. Posiada umiejętność analitycznego słuchania muzyki pod kątem budowy, nastroju, wpływów pozamuzycznych

Treści programowe dla zajęć:

Wpływ muzyki na człowieka

Techniki, modele i metody muzykoterapii.

Model mobilnej rekreacji muzycznej Macieja Kieryła

Różne rodzaje improwizacji i ich stosowanie w sytuacji terapeutycznej

Muzyka – jej elementy, budowa, nastrój, efekty ilustracyjne

Nazwa zajęć: **Terapia przez kreację artystyczną - narracyjną/słowną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna zasady doboru metod i technik terapii narracyjnej/słownej. Potrafi rozpoznać omawiane metody i ocenić ich przydatność i efektywność.

w zakresie umiejętności:

1. Umie prawidłowo zaprojektować przebieg procesu biblioterapeutycznego.

2. Potrafi zastosować w praktyce elementy terapii narracyjnej/słownej, w tym bajkoterapii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość złożoności procesu biblioterapeutycznego oraz zasad etyki postępowania w terapii narracyjnej/słownej.

2. Rozwija umiejętności komunikacji i pracy w grupie.

Treści programowe dla zajęć:

Terapia narracyjna/słowna jako metoda pracy z dzieckiem. Prezentacja najważniejszych metod, technik i materiałów stosowanych w biblioterapii. [Sem. 9]

Typy terapii narracyjnej/słownej. Możliwości jej zastosowania w różnych obszarach i instytucjach. [Sem. 9]

Omówienie przebiegu i sposobu postępowania w terapii narracyjnej/słownej. Planowanie etapów procesu biblioterapeutycznego. [sem. 9]

Analiza istniejących, przykładowych i próby tworzenia własnych bajek terapeutycznych, dostosowanych do potrzeb konkretnego dziecka. [Sem. 10]

Predyspozycje i umiejętności oraz wyznaczniki etyki zawodowej biblioterapeuty. [Sem. 10]

Nazwa zajęć: **Terapia przez kreację artystyczną - teatralną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę stosowania teatroterapii i jej przydatność w pracy nauczyciela z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi stosować zabawę w teatr i jej techniki w celach terapeutycznych

2. Potrafi zastosować Model Działań Teatralnych (Mdt) we wspomaganiu rozwoju społecznego dzieci z SPE i SPR

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Działa w celach terapeutycznych zgodnie z zasadami etyki zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Cele i zadania pedagogiki teatru a cele i zadania teatroterapii - podobieństwa i różnice

Teatroterapia we wspomaganiu rozwoju - współczesne tendencje w teatroterapii dzieci w okresie przedszkolnym i wczesnoszkolnym

Struktura zajęć terapeutycznych prowadzonych przez pedagoga w Modelu Działań Teatralnych (Mdt.) - planowanie celów i warunki realizacji . Wymagania i kompetencje zawodowe nauczyciela w zakresie prowadzenia terapii przez sztukę

Integracyjne i profilaktyczne warsztaty przez kreację teatralną - przykłady dobrych praktyk

Nazwa zajęć: **Arteterapia w pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną/fizyczną/społeczną**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna specyfikę niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

2. wie, jak skonstruować projekt arteterapeutyczny wspomagający niwelowanie deficytów w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

3. zna metody i techniki wspomagania w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

w zakresie umiejętności:

1. wyjaśnia i opisuje specyfikę niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

2. przygotowuje samodzielny projekt arteterapeutyczny wspomagający niwelowanie deficytów w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej oraz dokonuje ewaluacji projektu.

3. rozpoznaje potrzeby arteterapeutyczne i stosuje odpowiednie metody i techniki jako wspomaganie w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. aktywizuje dzieci i uczniów z zaburzeniami do kreacji artystycznej i uczestnictwa w kulturze w celu wspierania ich rozwoju

2. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz ustawicznie pracuje na swoim rozwojem osobistym i zawodowym.

3. współpracuje indywidualnie oraz zespołowo z szeroko pojętymi środowiskami, przestrzegając zasad etyki i profesjonalizmu, dla dobra dzieci i uczniów z zaburzeniami

Treści programowe dla zajęć:

Istota niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

Rozpoznawanie potrzeb arteterapeutycznych w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

Metody i techniki arteterapii wspomagające dzieci w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

Projekt arteterapeutyczny przeznaczony do realizacji w sytuacji niepełnosprawności w sferze intelektualnej/fizycznej/społecznej u dzieci w wieku przedszkolnym i u uczniów edukacji wczesnoszkolnej.

Ewaluacja projektu arteterapeutycznego

Nazwa zajęć: **Warsztat rozwoju osobistego nauczyciela-arteterapeuty**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę na temat projektowania własnego rozwoju jako odpowiedzialnego nauczyciela - arteterapeuty przedszkolnego i wczesnoszkolnego.

2. zna metody wyznaczania celów zawodowych i osobistych oraz techniki motywowania do ich osiągnięcia, zna podstawowe techniki radzenia sobie ze stresem.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zdefiniować swoje potrzeby i zasoby oraz wybiera metody do budowania swojego warsztatu arteterapeuty w oparciu o kompetencje osobiste.

2. planuje kolejne etapy procesu rozwoju osobistego, zna metody komunikacji interpersonalnej, podejmuje próby negocjacji. Ma potrzebę poszukiwania autorytetów.

3. formułuje cele w obszarze zawodowym i osobistym oraz strategię ich, wykorzystując techniki skutecznej motywacji, zarządzania czasem i stresem.

4. wykorzystuje nowoczesne narzędzia oraz kompetencje osobiste. Kontaktuje się ze środowiskiem lokalnym, promując siebie i placówkę, w której pracuje.

5. jest twórczy i kreatywny, nie boi się wyzwań, tworzy nowe rozwiązania. Jest odpowiedzialny za siebie i innych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi analizować własne działania i wskazać obszary wymagające zmiany, jest rozważny, odważny i potrafi wyznaczać własne cele rozwoju osobistego. Zna, rozumie i potrafi korzystać z najnowszych trendów zarządzania sobą.

2. ma potrzebę doskonalenia swojego warsztatu jako przyszły nauczyciel arteterapeuta przedszkolny i wczesnoszkolny. Nawiązuje skuteczne kontakty z przedstawicielami różnych dziedzin i statusu społecznego i środowiska specjalistów oraz swojej pracy. Dokonuje właściwej oceny postępów.

3. działa w zgodzie z zasadami etyki, wartości, elegancji – dba o ubiór i wygląd, savoir vivre. Ma potrzebę rozwoju i nauki przez całe życie.

4. jest odpowiedzialny i przygotowany do pełnienia roli skutecznego i etycznego lidera jako nowoczesny nauczyciel małego dziecka, który zawsze doskonali swoje umiejętności i poszerza swoją wiedzę.

Treści programowe dla zajęć:

Bycie nauczycielem i rozwój osobisty. Godność nauczyciela i ucznia.

Rutyna i kreatywność. Twórcza praca nad dążeniem do rozwoju osobistego arteterapeuty będącego nauczycielem dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego.

Planowanie rozwoju osobistego nauczyciela arteterapeuty . Projektowanie działań. Marka osobista i tożsamość.

Rola celów w procesach rozwoju osobistego. Adekwatność celów. Etapy ich osiągnięcia m. in. Technika SMART.

Osobista historia, styl i charyzma (wg Life Coaching).

Motywacja do zmiany niezbędnym czynnikiem rozwoju osobistego nauczyciela arteterapeuty. Coaching, tutoring.

Energia osobista, a efektywność, czyli jak mieć siłę na realizowanie zadań.

Doskonalenie wewnętrzne i twórcze relacje z innymi. Lider czyli rola przywództwa w projekcie arteterapeutycznym.

Wstyd jako blokada sukcesu i rozwoju osobistego (wg. Brene Brown i Joanny Chmury).

Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna. Czynniki wspierające i niewspierające. Mapa asertywności jako narzędzie radzenia sobie z presją.

Energetyczne siły w sferze emocji, ciała, psychiki i ducha. Wzmocnienie i osłabienie skuteczności. Podstawowe techniki negocjacyjne.

Etyka zawodowa, ubiór i wygląd ,savoir vivre i poszanowanie drugiego człowieka, w szczególności dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego w procesie rozwoju osobistego.

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki wczesnoszkolnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Definiuje specyfikę i uwarunkowania pedagogiki wczesnoszkolnej oraz wskazuje jej związek z innymi dziedzinami wiedzy
2. Posiada wiedzę na temat podstawowych pojęć oraz potrafi je właściwie zastosować w projektowanych sytuacjach edukacyjnych
3. Zna współczesne koncepcje dotyczące edukacji małego dziecka oraz innowacje pedagogiczne z tego zakresu

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi interpretować funkcje realizowane na szczeblu edukacji wczesnoszkolnej z uwzględnieniem ich dwoistości

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest przekonany o sensie i potrzebie działań zmierzających do projektowania sytuacji edukacyjnych wspomagających rozwój dziecka i wpierających je w drodze do sukcesu na miarę jego możliwości

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika wczesnoszkolna jako dyscyplina naukowa. Nowe doktryny i paradygmaty. Związek tej dyscypliny z innymi naukami.

Podstawowe pojęcia z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej.

Funkcje realizowane na szczeblu edukacji wczesnoszkolnej.

Współczesne koncepcje edukacji małego dziecka cyklu propedeutycznego.

Zagospodarowanie czasu wolnego dziecka w wieku wczesnoszkolnym.

Zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w szkole.

Nauczyciel organizatorem środowiska edukacyjnego w szkole.

Nazwa zajęć: Psychologia społeczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe zjawiska oraz kategorie funkcjonowania człowieka w kontekście społecznym.
2. zna podstawowe struktury, funkcje i cele postaw oraz grup społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. nazywa, definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje podstawowe zjawiska oraz kategorie funkcjonowania człowieka w kontekście społecznym.
2. nazywa, definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje podstawowe struktury, funkcje i cele postaw oraz grup społecznych.
3. porównuje, klasyfikuje, wybiera i posługuje się odpowiednimi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań i na tej podstawie formułuje wnioski istotne dla celów zawodowych.
4. samodzielnie zdobywa wiedzę, korzystając ze wskazanych źródeł; wykorzystuje podstawowe zjawiska i procesy z zakresu psychologii społecznej w celu analizy i rozwiązywania złożonych problemów edukacyjnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz istnienia etycznych problemów badań psychologicznych.
2. odznacza się odpowiedzialnością wobec ludzi oraz wykazuje wrażliwość etyczną związaną z własną pracą i udziałem w różnych formach życia zbiorowego.
3. sprawnie komunikuje się z przedstawicielami odmiennych światopoglądów i postaw, różnych środowisk i kręgów kulturowych, wykorzystując zasady asertywności i etyki.

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia społeczna – czym i jak się zajmuje (przedmiot psychologii społecznej, psychologia społeczna a inne dyscypliny pokrewne)?

Jak ludzie spostrzegają i interpretują własne zachowania i zachowania innych (społeczne myślenie)?

Charakterystyka wybranych narzędzi wpływu społecznego (przejawy i mechanizmy wpływu społecznego; możliwości obrony przed niepożądanym wpływem innych).

Społeczne relacje: Zachowania prospołeczne: dlaczego ludzie pomagają innym (teorie wyjaśniające pomaganie; wyznaczniki pomagania)? Agresja i przemoc: dlaczego raniimy innych (teorie i wyznaczniki agresji; profilaktyka zachowań agresywnych – treningi asertywności)?

Problem konformizmu (pojęcie konformizmu; czynniki powodujące nasilenie lub osłabienie konformizmu).

Małe grupy społeczne jako system jednostek pozostających ze sobą w interakcji.

Charakterystyka postaw (struktura, wymiary i funkcje postaw; zmiany i kształtowanie postaw).

Upředzenie, rasizm, stereotypizacja, dyskryminacja.

Negocjacje jako jeden ze sposobów rozwiązywania konfliktów.

Nazwa zajęć: Podstawy edukacji polonistycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna różne pojęcia i terminy z zakresu nauki o języku oraz jest świadomy/a związku pomiędzy właściwościami poszczególnych płaszczyzn systemu językowego a nabywaniem i doskonaleniem przez dziecko sprawności językowej
2. zna różne formy wypowiedzi na podstawie ich przeznaczenia, stylu i budowy (wypowiedź potoczna i artystyczna, opowiadanie, opis, wiersz, proza, spektakl teatralny) oraz wie, jak przy ich pomocy wprowadzić dziecko w świat kultury i sztuki
3. zna zasady tworzenia i analizy wypowiedzi pisemnych (np. reguły ortograficzne, interpunkcyjne i kompozycyjne)
4. zna pojęcia i terminologię z zakresu budowy dzieł literackich (np. świat przedstawiony, postać, narrator, zdarzenie) oraz ich specyfiki gatunkowej (np. baśń, bajka, bajeczka dziecięca, opowiadanie)

w zakresie umiejętności:

1. operuje różnymi pojęciami i terminami z zakresu nauki o języku, dostrzegając związek pomiędzy właściwościami poszczególnych płaszczyzn systemu językowego a nabywaniem i doskonaleniem przez dziecko sprawności językowej
2. tworzy i analizuje wypowiedzi pisemne, przestrzegając reguł ortograficznych, interpunkcyjnych i kompozycyjnych; wiąże swoje umiejętności redakcyjne z kompetencjami do wspierania rozwoju językowego dziecka
3. odróżnia i klasyfikuje różne formy wypowiedzi na podstawie ich przeznaczenia, stylu i budowy, umiejętnie wprowadzając dziecko w świat kultury i sztuki
4. przygotowuje dziecko do odbioru i refleksji nad tekstem literackim, wykazując się znajomością elementarnych pojęć z zakresu budowy dzieł literackich oraz ich specyfiki gatunkowej (np. określa cechy inwariantne baśni, bajki, bajeczki dziecięcej, opowiadania, powieści, legendy, podania, kołysanki, piosenki, rymowanki)
5. wskazuje w tekście poetyckim i prozatorskim elementarne figury stylistyczne oraz określa ich funkcję w ramach interpretacji powiązanej z wprowadzaniem młodego odbiorcy w świat wartości artystycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest autokrytyczny/a i przejawia potrzebę ustawicznego poszerzania kompetencji polonistycznych
2. świadomie i umiejętnie wprowadza dziecko/ucznia w świat sztuki i wartości ogólnoludzkich

Treści programowe dla zajęć:

Język. Znak i znaczenie (element znaczący i znaczony). Rodzaje znaków - indeksy, ikony, symbole. Znak językowy wobec systemu językowego. Koncepcja F. de Saussure'a. Podsystemy języka polskiego. Pojęcia: etnolekt, dialekt, gwara, język literacki.

Podsystem fonologiczno-fonetyczny języka polskiego. Pojęcie głoski i litery. Klasyfikacja głosek polskich – kryteria podziału, klasy głosek. Samogłoska a spółgłoska. Ćwiczenia ortofoniczne i fonematyczne.

Podsystem morfologiczny – słowotwórstwo. Pojęcie morfemu, typy morfemów. Morfemy słowotwórcze. Budowa i tworzenie wyrazów. Wyraz podstawowy i pochodny. Rodzina wyrazów i wyrazy pokrewne.

Podsystem leksykalny języka polskiego. Morfem leksykalny. Kryteria podziału wyrazów – klasy wyrazów. Związek frazeologiczny. Typy związków frazeologicznych. Ćwiczenia leksykalne w przedszkolu i klasach I-III.

Podsystem morfologiczny języka polskiego – fleksja. Typy odmiany wyrazów – koniugacja i deklinacja. Części mowy. Odmienne i nieodmienne kategorie gramatyczne. Specyfika odmiennych części mowy (rzeczownik, czasownik, przymiotnik, liczebnik, zaimek).

Nieodmienne części mowy (przysłówek, przyimek, spójnik, partykuła, wykrzyknik). Przyimek i wyrażenia przyimkowe a orientacja dziecka w przestrzeni i czasie.

Błąd językowy a norma językowa. Poprawność językowa. Rodzaje błędów językowych. Zasady i reguły ortograficzne i interpunkcyjne w języku polskim. Dydaktyka ortografii w nauczaniu elementarnym. Typy i zasady przeprowadzania dyktand.

Składnia polska. Wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania. Części główne i części poboczne zdania. Typy i rodzaje zdań. Hipotaksa i parataksa – sposoby wiązania zdań złożonych. Hierarchia ćwiczeń składniowych. w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej.

Konstruowanie wypowiedzi ustnych i pisemnych – zasady kompozycji wypowiedzi, cele poprawności stylistycznej. Opowiadanie i opis jako typ ćwiczeń redakcyjnych oraz formy podawcze w epice.

Wypowiedź artystyczna, potoczna, naukowa, użytkowa. Specyfika tekstów literackich – wyznaczniki literackości: fikcja literacka, organizacja naddana, funkcja estetyczna, wieloznaczność.

Specyfika języka artystycznego – podstawowe figury stylistyczne (fonetyczne, słowotwórcze, składniowe, semantyczne). Figura powtórzenia na przykładzie zjawiska rymu i rytmu. Wyrazy dźwiękonaśladowcze. Epitet, porównanie, przenośnia, metafora jako punkt wyjścia do dziecięcych zabaw słowem poetyckim.

Elementy budowy tekstów literackich. Motywy dynamiczne i statyczne. Świat przedstawiony – postać, zdarzenie, akcja, wątek, fabuła. Narrator i narracja. Czas i przestrzeń w utworze literackim.

Podstawowe gatunki literatury dla dzieci – bajka, baśń, legenda, podanie, opowiadanie, powieść, pamiętnik, bajeczka dziecięca, kotysanka, rymowanka, piosenka. Cechy inwariantne, walory wychowawcze i poznawcze.

Praca z lekturą szkolną. Rola postaci literackiej w procesie wychowania. Typy postaci w książkach dla dzieci. Mechanizm identyfikacji czytelnika z bohaterem.

Przygotowanie wiersza do recytacji - etapy. Symbole graficzne frazowania, intonacji, akcentowania, modulowania. Metody pamięciowego opanowania tekstu (kod graficzny, kod wizualny). Dziecięca recytacja - rozgrzewka głosu; ćwiczenia dykcyjne i mentalne. Konkursy recytatorskie dla dzieci.

Mowa, pismo, czytanie – podobieństwa i różnice. Psychofizjologiczne mechanizmy czytania i pisania. Przygotowanie dziecka do czytania – typy ćwiczeń. Pojęcie słuchu fonematycznego, analiza i synteza fonematyczna. Rodzaje ćwiczeń fonematycznych. Metody nauki czytania – klasyfikacja ogólna. Charakterystyka typów metod czytania: analitycznych, syntetycznych, kombinowanych. Aspekty nauki czytania (oppanowanie techniki czytania, czytanie ze zrozumieniem). Trudności w zakresie analizy wzrokowej podczas czytania (przykłady). Trudności w zakresie analizy słuchowej podczas czytania (przykłady).

Przebieg czynności pisania – etapy. Scenariusz zajęć wprowadzających naukę pisania (i czytania poszczególnych liter). Nazwy elementów w kształtach liter pisanych. Program ćwiczeń przygotowujących do pisania – typy ćwiczeń. Właściwa postawa ciała dziecka podczas pisania (także układ i ruch ręki). Hierarchia i rodzaje ćwiczeń w pisaniu. Negatywne rezultaty obniżonej sprawności manualnej dziecka w zakresie pisania. Środki nauczania w nauce pisania. Istota i cel ćwiczeń ortofonicznych podczas nauki pisania.

Nazwa zajęć: Terapia przez kreację artystyczną - plastyczną

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna formy interaktywne stymulujące wyobraźnię i kreatywność i określa ich funkcje w zastosowaniach edukacyjnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę i umiejętności manualne w działaniu ukierunkowanym na wspieranie rozwoju w kontekście wybranych środków plastycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Podejmuje próby samodzielnej kreacji plastycznej

Treści programowe dla zajęć:

Techniki i formy interaktywne w procesie stymulacji wyobraźni i kreatywności w pracy warsztatowej

Pokaz poszczególnych etapów warsztatu z wykorzystaniem technik rzeźbiarskich i innych technik wizualnych

Opracowanie i realizacja zajęć plenerowych. Zaanektowanie przestrzeni poprzez środki wyrazu plastycznego

Nazwa zajęć: **Edukacja obywatelska**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych.

2. zna prawa i obowiązki uczniów oraz nauczycieli

3. zna i rozumie istotę oraz potrzebę udziału w życiu lokalnej społeczności

4. zna i rozumie istotę oraz potrzebę udziału w życiu przedszkola i szkoły

w zakresie umiejętności:

1. uczy się i doskonali umiejętność krytycznego oraz samodzielnego myślenia

2. potrafi bronić swoich poglądów i uczy tego drugich

3. posiada i zgłębia umiejętności rozwiązywania konfliktów uczniowskich oraz nauczycielskich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie i przejawia szacunek dla środowiska oraz jego ochrony

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych oraz terapeutycznych

Prawa i obowiązki uczniów oraz nauczycieli

Udział w życiu lokalnej społeczności

Udział w życiu przedszkola i szkoły

Krytyczne i samodzielne myślenie

Obrona swoich poglądów przez ucznia i nauczyciela

Rozwiązywanie konfliktów uczniowskich i nauczycielskich

Szacunek dla środowiska i jego ochrona

Nazwa zajęć: **Patologie społeczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę na temat cech, trendów i wybranych zjawisk patologii społecznych.

2. Zna mechanizmy powstawania zjawisk patologii i dewiacji społecznej .

w zakresie umiejętności:

1. Kreatywnie nakreśla podstawowe problemy społeczne o charakterze patologicznym i ich przejawy (symptomatologia) oraz wpływ określonych środowisk życia człowieka na jego zachowania dewiacyjne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi analizować i zaproponować metody przeciwdziałania zjawiskom patologii.

Treści programowe dla zajęć:

Człowiek w świecie zła, człowiek wobec zła. Determinanty (etiologia) patologii społecznych.

Współczesne zachowania patologiczne i destrukcyjne na przykładzie wybranych analiz teoretycznych i analiz badawczych.

Wybrane zjawiska patologii społecznych i ich uwarunkowania, przejawy, konsekwencje w Polsce, w tym. M.in. :alkoholizm , narkomania, prostytutka, korupcja kradzieże, infoholizm, sekty, cyberprzemoc, , seksting, sponsoring, bezdomność, samobójstwa.

Destrukcyjne modele zachowań, dostępne w środowisku makro i mikrospołecznym, w tym w środkach masowego przekazu (patostreaming, cyberprzemoc, hejt) jako problem społeczny i wychowawczy.

Profilaktyka wobec zjawisk destrukcyjnych na przykładzie analiz wybranych kampanii reklamowych (STOP KOBIE TO BÓJSTWU) oraz wybrane projekty przeciwdziałania zjawiskom patologii społecznych.

Nazwa zajęć: **Język angielski A1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie zaawansowane struktury gramatyczne oraz formy językowe oraz kulturę kraju danego obszaru językowego
2. posiada pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym oraz posługuje się rozwiniętymi sprawnościami językowymi
3. wie, jak samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
4. wie, jak dokonać autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz pracować nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania na poziomie B1/B2;
2. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
3. dokonuje autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami oraz podejmuje pracę nad rozwojem umiejętności językowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ustawicznie pracuje nad swoim rozwojem osobistym i zawodowym, zgłębiając problematykę angielskiego obszaru językowego, realia i kulturę krajów angielskojęzycznych.
2. akceptuje przyjęcie postawy otwartości i tolerancji.
3. dokonuje oceny oraz ewaluacji swoich kwalifikacji przy wykorzystaniu źródeł literaturowych w języku obcym oraz kreuje wzorzec nauczyciela języka obcego, wykorzystując w tym celu materiały obcojęzyczne.
4. wykazuje umiejętności komunikacji i pracy w grupie

Treści programowe dla zajęć:

Nabywanie wiedzy językowej oraz praktycznych umiejętności językowych na poziomie B2; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla poziomu językowego.

Umiejętność analizy tekstu, rozwijanie umiejętności rozumienia różnorodnych tekstów związanych z kierunkiem studiów w zakresie czytania i słuchania wraz z pogłębianiem znajomości słownictwa.

Ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych.

Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby doksztalcania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych i zawodowych.

Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego.

Nazwa zajęć: **Praktyka ogólnopedagogiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły podstawowej.
2. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego.
3. Zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole podstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej.
2. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole podstawowej.
3. Potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole podstawowej.
4. Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli w szkole podstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich.

5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.

6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk w szkole podstawowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika pracy w obszarze organizacji pracy szkoły podstawowej

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu - środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawczy)- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, np.: statut szkoły, plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny)- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią,- rola i zadania działających w szkole społecznych organów;

Specyfika w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja,
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami,
- specyfika trudności wychowawczych w szkole podstawowej/ponadpodstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy:- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pracy nauczyciela-wychowawcy, dokumentacja pracy z wychowawczej, sprawozdania, analizy wyników itp.),- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego,- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole podstawowej/ponadpodstawowej,- pozalekcyjna oferta szkoły (zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: Praktyka wychowawczo-dydaktyczna śródroczna - przedszkole cz. 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę i sposób funkcjonowania przedszkoli
2. Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania.
2. Diagnostyka pozycji jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.
3. Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej);
4. Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych.
5. Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różnych strategii pracy z dziećmi
2. Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedszkola. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja placówki. Przedszkole jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca.

Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.

Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w przedszkolu.

Klimat placówki. Struktura grupy przedszkolnej, pozycja jednostek w grupie.

Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.

Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy. Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjnej. Opracowanie pomocy dydaktycznych.

Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.
Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.
Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.
Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: Praktyka wychowawczo-dydaktyczna śródroczna - szkoła cz. 1
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę i sposób funkcjonowania szkół lub placówek oświatowych, organizację ich pracy, zadania i sposób prowadzenia dokumentacji.
2. Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy.

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania.
2. Diagnostuje pozycje jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.
3. Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w klasach I–III szkoły podstawowej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej).
4. Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
5. Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różnych strategii pracy z dziećmi
2. Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedszkola, szkoły. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja szkoły. Szkoła jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca.

Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.
Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w szkole.

Klimat szkoły. Struktura klasy, pozycja jednostek w grupie.

Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.

Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy.

Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjnej. Opracowanie pomocy dydaktycznych.

Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.

Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.

Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.

Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: Praktyka wychowawczo-dydaktyczna ciągła - szkoła
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę i sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek oświatowych, organizację ich pracy, zadania i sposób prowadzenia dokumentacji.
2. Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania.
2. Diagnostuje pozycje jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.

3. Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej);

4. Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych

5. Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różne strategie pracy z dziećmi

2. Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedszkola, szkoły. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja szkoły. Szkoła jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca.

Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.

Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w szkole.

Klimat szkoły. Struktura klasy, pozycja jednostek w grupie.

Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.

Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy.

Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjnej. Opracowanie pomocy dydaktycznych.

Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.

Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.

Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.

Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: **Praktyka wychowawczo-dydaktyczna śródroczna - szkoła cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę i sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek oświatowych, organizację ich pracy, zadania i sposób prowadzenia dokumentacji.

2. Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania.

2. Diagnostuje pozycje jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.

3. Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej).

4. Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych.

5. Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

2. Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różne strategie pracy z dziećmi.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedszkola, szkoły. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja szkoły. Szkoła jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca.

Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.

Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w szkole.

Klimat szkoły. Struktura klasy, pozycja jednostek w grupie.

Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.
Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy. Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjnej. Opracowanie pomocy dydaktycznych.
Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.
Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.
Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.
Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: Praktyka wychowawczo-dydaktyczna śródroczna - przedszkole cz. 2
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę i sposób funkcjonowania przedszkoli, organizację ich pracy, zadania i sposób prowadzenia dokumentacji.
2. Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania.
2. Diagnostuje pozycje jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.
3. Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej);
4. Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
5. Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różnych strategii pracy z dziećmi
2. Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika funkcjonowania przedszkola. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja szkoły. Przedszkole jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca.
Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.
Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w przedszkolu.
Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.
Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy. Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjnej. Opracowanie pomocy dydaktycznych.
Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.
Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.
Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.
Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: Praktyka wychowawczo-dydaktyczna ciągła - dyplomowa
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę i sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek oświatowych, organizację ich pracy, zadania i sposób prowadzenia dokumentacji.
2. Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania.
2. Diagnostuje pozycje jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.

3. Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej);

4. Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych.

5. Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różne strategie pracy z dziećmi

2. Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedszkola, szkoły. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja szkoły. Szkoła jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca.

Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.

Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w szkole.

Klimat szkoły. Struktura klasy, pozycja jednostek w grupie.

Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.

Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy.

Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjnej. Opracowanie pomocy dydaktycznych.

Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.

Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.

Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.

Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: **Arteterapia w przestrzeni zajęć korekcyjno-kompensacyjnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna klasyczne metody i techniki stosowane w podejściu intermodalnym w pracy terapeutycznej z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zastosować wybrane metody i techniki terapii ekspresyjnej w celu usprawnienia orientacji przestrzennej, koordynacji wzrokowo-ruchowej, wspomaganie pamięci i percepcji wzrokowej i słuchowej dziecka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. działa odpowiedzialnie i zgodnie z zasadami etyki zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Metody interaktywne w pracy terapeutycznej z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu

Strategie arteterapeutyczne wspierające sferę emocjonalną dziecka z grupy ryzyka dysleksji.

Arteterapeutyczne programy dla dziecka zagrożonego dysleksją rozwojową w wieku wczesnoszkolnym. Przegląd przykładów dobrych praktyk